Anul XIV nr. 25 (654) 22-28 iunie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Au cîștigat, dar pe cine pun în loc?

Alianța Dreptate și jumătate de Adevăr

Ne-a cam obosit și nouă pixul de cît am scris despre corupții care este. Credem că e timpul să ne amintim și de corupții care au fost, înainte să fie. Despre oamenii din Alianța D.A., care poartă deasupra capului nu o aură, ci un semn de întrebare. Cine sînt ei, ce-au făcut, ce averi au strîns și cît de dulce le e somnul pe pernele lor, iată cîteva lucruri pe care trebuie să le aflăm. Alternanță la guvernare să fie, da' să știm și noi.

Pagina 3

... POATE NU FURAM, POATE NU LUAM SPĂGI, POATE MI-AȘ FI ȚINUT MĂCAR O PARTE DIN PROMISIUNI, DA' DE UNDE DRACU' SĂ ȘTIU DACĂ NU M-AU ALES PRIMAR...
MARIUS.

Din ciclul „Mama mea subvenționează bătrînii“

Dumitru Sechelariu: „Nu e mare lucru să ai stadion. Hagi nu are, Bernabeu nu are?“

Ce e mai relevant cînd judeci un baron? Faptele sau vorbele? Faptele sînt cam departe, la dînsul, tocmai în județul Bacău. Vorbele sînt însă mai aproape. Ele au ajuns la noi în revistă printr-un interviu pe viață și pe moarte luat de Eugen Istodor. Așadar, dragi cititori, țineți-vă bine: urmează un interviu de mamă cu Dumitru Sechelariu, baronul de Bacău. Despre familie, viață, abuzuri de putere și relații de afaceri frățești.

Pagina 4

Învingînd PSD pe teren propriu, Alianța PNL-PD obține

CALIFICAREA ÎN DIVIZIA D.A.

Hai, Ghiţă, paseazã-mi mie alegãtorii tãi şi rãmîi tu pe extremã! Cã noi, dacã-i driblãm şi-n toamnã, scãpãm singuri cu poporul.
Ce credeaţi, domnu' ministru: cã clujenii sînt proşti? Adicã, n-au votat ei atîţia ani cu ungurii şi or sã voteze acum cu un Rus?

Pe stadionul din Cluj, într-un meci contînd pentru preliminariile alegerilor generale, Emil Boc din echipa PNL-PD reușește o execuție magnifică în repriza a II-a în fața unui portar înmărmurit, care și-a dat demisia de la Dinamo

Anunț pe bune

În atenția ziariștilor și editorilor de presă din CLUJ
AGENȚIA DE MONITORIZARE A PRESEI – *Academia Cațavencu* vă invită să dezbatem împreună „PROBLEMELE ECONOMICE ALE PRESEI" .
Vineri, 25 iunie, ora 15,00/Hotel Onix – seminar destinat editorilor de presă.
În cadrul întâlnirii vor fi luate în discuție problemele pe care editorii de presă le întâmpină în managementul instituțiilor de media.
Sâmbătă, 26 iunie, ora 09,30/Hotel Fullton – seminar destinat ziariștilor.
În cadrul întâlnirii vor fi luate în discuție probleme legate de dreptul muncii.
Seminariile vor fi moderate de Mircea TOMA.
Contact: AGENȚIA DE MONITORIZARE A PRESEI – *Academia Cațavencu*
Liana Ganea, 0788.491.117; 0723.306.308; liana@mma.ro
Proiectul este finanțat de UNIUNEA EUROPEANĂ prin programul Phare.

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușanele

Dacă aș fi ieșit din primul tur, rămîneam cu adevărat unic: niciodată România n-a mai avut un primar de Externe în toată istoria Bucureștiului!

Mircea Geoană, candidatul PSD care dacă ieșea primar general ar fi stăpînit, iată, numai peste primarul de la sectorul 2 și pe jumătatea neanchetată a lui Vanghelie de la 5

Se șoptește prin cotloanele partidului de guvernământ că Mircea Geoană, personal, ar fi adunat pentru campania sa din București peste un milion de dolari (aproape 1,5) despre care susține, întrebat fiind de către „factori responsabili", că s-au consumat. Pesediști bine informați zic însă că nu, și cer banii pentru a achita cheltuielile de producție. Suntem curioși ce se va întâmpla cu acești bani până la urmă. Poate Mircea Geoană consideră că suma acoperă pierderile morale și de imagine ale acestui eșec. Și aici credem că Mihaela Geoană, soția sa, gândește la fel.

Se aude că la Iași, unde a câștigat pesedistul Gigi Nichita, partidul și-ar fi luat încă de joia trecută măsurile de precauție necesare. De aici nu trebuie să înțelegeți că Solcanu și compania și-ar fi luat bilete de avion până-n Cuba, la Simirad, să fie în caz că. Nicidecum. Strategia a fost alta. Se aude că vreo 4.000 de buletine de vot ar fi fost tipărite pe la nu știu ce imprimerie cu contracte de la stat, buletine care, în caz de Doamne ferește, ar fi trebuit să se intersecteze undeva prin oraș cu o ștampilă de vot, în noaptea alegerilor, la ceas de taină. După cum vedeți, aceasta este doar o bârfă pentru care nu băgăm mâna în foc, că mai avem nevoie de ea, să scriem în continuare despre faptele PSD-ului ieșean.

Au început represaliile perdanților PSD din Capitală împotriva membrilor Alianței. Unuia dintre cei mai importanți strategi ai Opoziției, suspectat de Putere că ar fi furnizat informații presei, i-a fost furată mașina, în noaptea de după încheierea celui de-al doilea tur al alegerilor din Capitală. Omului i-a mai fost furată din mașină o geantă cu documente ultraimportante, așa că nu e nici o coincidență că mâna neagră a Puterii își desfășoară scenariul de intimidare și pedepsire a adversarilor. Dacă Poliția n-o să-i găsească mașina, ne angajăm să-i descoperim pe cei care au ordonat o asemenea măsură și să-i scoatem din gaură de șarpe pe vinovați.

Dorin Dănețan, ruda îndepărtată a lui Miron Mitrea, a fost reales primar al Sighișoarei. Faptul este cu atât mai surprinzător cu cât însuși Miron Mitrea a spus despre ruda sa îndepărtată că este un idiot. Campania electorală a lui Dănețan a fost foarte neconvențională. Înainte de a fi reales, la Dănețan în birou s-a înființat un cetățean, pe nume Pap, cu o situație familială – Dănețan ar spune „situație familiară" – mai grea, solicitând o casă. Enervat din senin, Dănețan l-a luat pe Pap de guler, l-a izbit de perete, l-a înjurat de mamă și alte rude apropiate și, într-un final, i-a dat un șut în fund, probabil cel mai inspirat gest făcut vreodată de ruda îndepărtată a lui Mitrea.

Am scris săptămâna trecută despre herghelia de la Hagieni și relațiile ei recent întemeiate cu întâiul armăsar al țării, soțul fericitei doamne Dana. Ei bine, am uitat să scriem că același întâi armăsar al țării, soțul fericitei doamne Dana, ar fi pus copita, așa cum zic oamenii din zonă, și pe pescăria de la Hagieni. Care-i rezervație naturală și e plină ochi de ființe care nu vorbesc, așa cum îi place întâiului armăsar al țării, soțul fericitei doamne Dana.

Să publici o carte de 150 de pagini, cu un tiraj de o mie de exemplare, te costă 1.500 de euro, maximum 2.000. Conducerea BCR nu știe, pesemne, acest lucru (sau, poate, îl știe), de vreme ce pentru tipărirea raportului anual al băncii pe anul 2002 a plătit 27.000 de dolari, iar pentru cel din anul 2003, 40.000 de dolari. Cu banii ăștia, Alexandru Vlahuță și-ar fi publicat operele complete.

Acciduzzu

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
ORBIRE CU PREMEDITARE

Adrian Năstase (președinte PSD): „Esențial este să ne batem pentru primarii de sectoare, să le spunem bucureștenilor să se trezească. Au mers cu ochii închiși, din punctul meu de vedere, la acest vot."

CATEGORIA
SĂ MOARĂ MAMA LUI ȘTEFAN CEL MARE!

Dumitru Sechelariu (ex-primarul Bacăului): „Dacă se va dovedi că am fost un om necinstit și că tot ce s-a spus despre mine e adevărat, atunci tot răul din lumea asta să se abată asupra copiilor mei."

CATEGORIA
GÎNDIRE CU PREMEDITARE

Theodor Stolojan (președinte PNL): „Iată că ceea ce n-au putut toate scandalurile de corupție și accidentul de la Mihăilești a putut Emil Boc. El l-a făcut pe Ioan Rus să-și dea demisia din funcția de ministru de Interne."

Traian Băsescu (primarul Capitalei): „Pesediștii zic că respectă proprietatea, deși mă tem că respectă doar proprietatea pe care o fură ei."

Victor Ponta (vicepreședinte PSD): „E foarte bine că domnul Mischie nu mai e în partid."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Dumitru Sechelariu (ex-primarul Bacăului): „Azi-dimineață, între 4 și 8, am constatat că sînt foarte mulți oameni săraci în Bacău."

Octav Cozmâncă (președinte executiv PSD): „Nu pot să știu, dar în principiu o știu."

Marian Oprișan (președinte CJ Vrancea): „Sînt consternat și nu-mi vine să cred."

CATEGORIA
DIN PURUL GÎNDIRII

Dan Voiculescu (președinte PUR): „Nu există alianțe contra naturii cîtă vreme ele determină viitorul partidului respectiv."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Corneliu Vadim Tudor (președinte PRM): „Dacă nu se înțelege că trebuie să facem o politică onorantă pentru România, ori ies eu din politică, ori desființez partidul și fac unul nou, cu o mînă de idealiști."

CATEGORIA
BARONIA SOARTEI

Dumitru Sechelariu (ex-primarul Bacăului): „Sînt supărat sufletește."

Întunericitul

Nu e adevărat că am fost înfrînți! Păi, în sondajul Metromedia efectuat la ieșirea de la urne, noi, pesedeu', conducem detașat la Bacău, Cluj și-n tot restul țării în fața pîrliților ăia de la PNL-PD cu cel puțin 20.000 de merțane și 100.000 de vile!

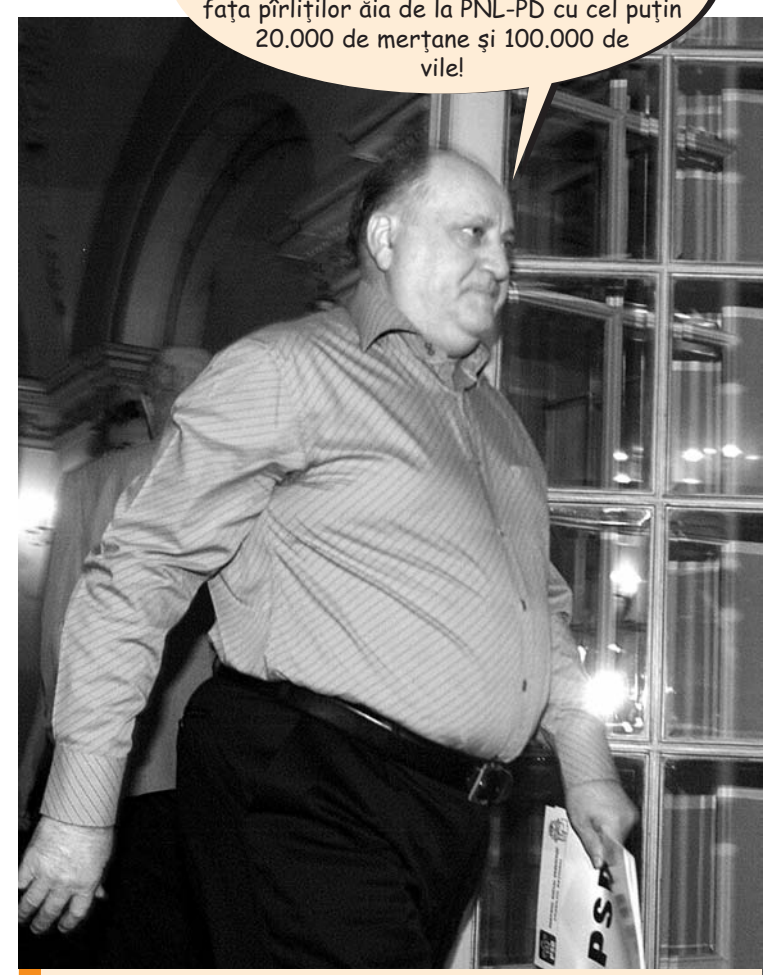

Octav Cozmâncă, concurentul PSD în „Local Sukombat" în fața echipei de „Chei 1" a lui Băsescu

Alianța Dreptate și jumătate de Adevăr

Ne-a obosit și nouă pixul de cât am scris despre corupții care este. Credem că e timpul să ne amintim și de corupții care au fost, înainte să fie.

Radu Berceanu,
Cernavodă în lobodă

Traseu politic: CFSN, CPUN, FSN (1990-1992), PD – vicepreședinte (1992-2004), vicepreședinte al Camerei Deputaților (1991), deputat PD (1992-1996), ministrul Industriilor (1996-2000), deputat PD (2000-2004).

Radu Berceanu este un Dan Ioan Popescu al PD-ului într-o veche mafie a Industriilor. Și pe-atunci, pe vremea viitorului câștigător al alegerilor, Radu Berceanu, ministru PD, cel mai mult se fura tot din sistemul energetic național. Mine fictive închise mai mult când nu era nimeni prin preajmă, licențe de operare, importuri de păcură, toate gestionate de același minister al Industriilor poreclit „acvariul“, același dezinteres foarte bine motivat de comisioane de zeci de dolari pentru terminarea unităților nucleare 2 și 3 de la Cernavodă, firme de garsonieră ce administrau banii Băncii Mondiale. Dar să zicem că ministerul și-a corupt toți miniștrii trecuți pe-acolo și nu miniștrii ministerele. Pentru Radu Berceanu, ministrul Industriilor până în decembrie 2000, rămâne ca o bombă-prejudiciu de 26 de milioane de dolari Hotărârea de Guvern nr. 595 din 27.07.1999, hotărâre ce nu apare în nici o ordine de zi, semnată de viitorul senator PD de opoziție Radu Vasile și, ultimul pe listă, ministrul Radu Berceanu, prin care țițeiul din conductele SC Conpet (4.500 de km de conducte pline ochi) se transferă SC Lukoil SA și SC Petromidia SA la valoarea, atenție!, în 1996, la „valoarea de inventar din anul 1982“. Comisionul se află pe undeva în vile, bilete de avion de clasa I și, poate, în campania electorală ce taman s-a terminat.

Avere: 💰💰💰
Risc penal: 🔗🔗🔗

Dan Mihai Rușanu,
avere cu toptanu'

Traseu politic: membru al PNL din 1990; secretar de stat în Ministerul Finanțelor (1996-1998).

Ca președinte al Eximbank, deputatul liberal Dan Mihai Rușanu produce dezastre. Rușanu a gestionat un contract de 1,47 miliarde $ cu firma Romsys, având ca obiect realizarea unui sistem integrat bancar. Banca a efectuat plăți firmei Romsys, înainte ca aceasta să-și onoreze contractul. Plus de asta, tranșele de aplicații predate de firmă s-au dovedit toate falimentare. Eximbank a plătit de două ori suma de 375.000 $ firmei Romsys, pentru întreținerea softurilor. În final, Eximbank a fost nevoită să încheie un nou contract de aplicații informatice cu firma Probass, în valoare de 250.000 $. Ultima pârleală este de 2,49 milioane $, reprezentând un credit nerambursat, acordat de Eximbank în anul 2000 societății Cerealcom din Călărași. În acest moment, Rușanu este bun de plată cu aproape 4 milioane $.

Avere: 💰💰💰
Risc penal: 🔗🔗🔗

Viorel Cataramă,
mobilă și durere la buget

Traseu politic: liberal predispus la disidență, PNL-AT, apoi NPL; revenit, a devenit vicepreședinte PNL.

Este responsabil pentru privatizarea defectuoasă a societății Pamex. Cataramă a blocat numirea unui consiliu de administrație din care să facă parte și FPS, după privatizarea Pamex. Societatea a fost condusă arbitrar, de către un autointitulat acționar majoritar, din care au făcut parte societățile lui personale, SAFI și Elvila. Ca să țină sub control societatea Pamex, Cataramă s-a îmbârligat cu conducerea de atunci a FPS, reprezentată de Radu Sârbu. Sârbu a dat o ordonanță de urgență prin care a eliminat competențele Curții de Conturi de a verifica procesul de privatizare, inclusiv la Pamex, desfășurat de FPS. Prejudiciul la Pamex, pus în sarcina lui Cataramă și Sârbu, se cifrează la câteva milioane de dolari.

Avere: 💰💰💰
Risc penal: 🔗🔗🔗

Theodor Stolojan,
căpitanul Megapower

Recuperat conjunctural de liberali din tagma tehnocraților. Competențele liberalilor culminează cu dezastrul Megapower, al cărui autor moral este președintele PNL de astăzi, Theodor Stolojan. Pe atunci ministru de Finanțe, Stolojan a aprobat un credit de 12,4 milioane $ de la BRD, pentru investiții în Megapower, într-un proiect de domeniul științifico-fantasticului, constând în utilizarea tehnologiei cvasi-rezonante în alimentarea electronică. Investiția a fost deturnată și tocată în cu totul alte domenii de activitate. Între timp, Megapower, înființată în California de niște șmecheri din Carpați, cu un capital de 296 $, a dat faliment. La paguba BRD se mai adaugă încă una de 7,9 milioane $, de la Bancorex, reprezentând un credit pentru același falimentar Megapower. Noi am rămas cu moștenirea Stolojan, candidatul PNL la președinția României, iar statul român, cu o gaură de 20,3 milioane $, grație președintelui liberal.

Avere: 💰💰
Risc penal: 🔗

Traian Băsescu,
primarul flotei dispărute

Traseu politic: Partidul Democrat, din 1991, director general al Inspectoratului de Navigație Comercială, secretar de stat responsabil de Flotă, ministrul Transporturilor (1990-1991), deputat (1992-1996), ministrul Transporturilor (1996-2000), primar general al Capitalei (2000-2004), la al doilea mandat.

Când spui Traian Băsescu, spui flotă. Furată, vândută, scufundată, înghițită de Groapa Marianelor, nici PNA-ul nu știe încă.

Autostrada București-Pitești, „Autostrada Morții“. Autostrada va fi din nou reparată din cauza gropilor, deși s-au investit în ea, per total, aproape 300 de milioane de euro, potrivit Ministerului Transporturilor. Deficiențele de compoziție a asfaltului au fost raportate ministrului Băsescu de către Centrul de Studii Tehnice Rutiere și Informatică din 1998.

2004. Afaceri cu terenuri și case: a cumpărat 3.700 mp în București cu 1,4 miliarde de lei. Peste doi ani i-a vândut cu 360.000 USD. Cumpără apoi o casă și teren de 280.000 USD, pe care le donează fiicei sale, cu clauză de reîntoarcere a proprietății. În tranzacție pare a fi implicat un membru PD, apropiat lui Băsescu, care i-a vîndut un Mercedes la un preț discutabil.

În 2000, declara pentru *Academia Cațavencu:* „Am o singură locuință în proprietate personală la Constanța, într-un bloc de 4 etaje, pe str. Aleea Zamfirului nr. 2, et. 4.“ Mai avea : un Audi 80 din '80, 20% din acțiunile fabricii de înghețată a fratelui său și a fost administrator la Triniton Company, firmă care se ocupa cu tăierea fierului vechi.

Ca marinar și ministru, greu de crezut că nu și-a aruncat ancora prin diverse locuri.

Avere: 💰💰
Risc penal: 🔗

Paul Păcuraru,
cont ca fierul, biznis cu oțelul

Traseu politic: președinte PNL – Galați (1990-1997), senator (1997-2000), vicepreședinte al PNL (1997-2000, 2001-2004), președinte al Grupului parlamentar PNL până în noiembrie 2000, vicepreședinte la Comisia buget-finanțe, până în noiembrie 2000, membru în Comisia pentru privatizare, până în noiembrie 2000, vicepreședinte al Biroului Permanent al Senatului, până în februarie 2003.

Comerciant de frunte cu benzen cumpărat de la SIDEX Galați, în perioada când CDR era la putere. Eurocom SA, firmă unde este acționar, are un contract de 6 miliarde de lei cu Camera Deputaților, aflat în incompatibilitate cel puțin morală. A fost implicat într-un accident auto, în Galați, fiind, pare-se, un pic mai vesel la volan. Într-una dintre fotografiile pe care le deținem are o poziție super-dominantă.

Avere: 💰💰
Risc penal: 🔗🔗

Valeriu Stoica,
alunecos ca scoica

Traseu politic: membru fidel al PNL; fidel și profesiei de avocat, pentru care a renunțat, în septembrie 2003, la statutul de parlamentar. A fost ministrul Justiției între 1996 și 2000.

A avut ocazia să reformeze sistemul, dar a ales contrariul. În loc să reducă rolul ministrului – deci al Executivului – asupra corpului magistraților, a modificat legile pentru a permite ministrului amestecul la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Superior al Magistraturii; și-a creat, tot în urma unui act normativ, posibilitatea de a schimba procurorul general. Toate aceste intervenții au îndepărtat Justiția de modelul european. Cel mai dureros rămâne faptul că, prin intervențiile sale, ministrul Stoica a pregătit abuzurile miniștrilor PSD care au găsit gata instalate și bine unse pârghiile de manipulare a magistraților. Adică fix acele instrumente care permit azi protejarea corupților de intervenția Justiției. Cu alte cuvinte, Stoica a neutralizat singurul organ de combatere a corupției în favoarea adevăraților profesioniști ai acestui sport național. Și, să nu uităm, a rămas grav dator ziariștilor cu eliminarea din Codul Penal a calomniei și insultei. În ce privește firma de avocatură „Stoica și asociații“, se poate spune că a dus-o la fel de bine și în afara perioadei de ministeriat, perioadă care, de altfel, nu i-a dăunat. Așa că averea (declarată) îl califică pe fostul ministru ca adevărat liberal: 3,3 mii mp de teren, din care aproximativ 1.000 sunt intravilan, un autoturism, 2 apartamente (valoare de impozitare 1,1 miliarde de lei), două case de vacanță (925 de milioane de lei), 265.000 de dolari, 97.000 de euro, 97 de milioane de lei).

Avere: 💰💰💰
Risc penal: 0

Dinu Patriciu
cade-n fund și se ridiciu

Traseu politic: din ginere de ministru de pe vremea lui Ceaușescu a întinerit politic ca liberal; poziție din care a devenit, din arhitect, petrolist; desprinderea din PNL ca Aripă Tânără ori ca PL '93 a fost un simptom care amenință să recidiveze ca PNL aripa PSD; a atacat deschis alianța cu PD-ul; confundă partidul cu firma: filiala din Prahova are câțiva președinți care sunt prezenți pe statele de plată ale firmelor lui Patriciu.

Presa abundă în ultima vreme cu informații privind afaceri oneroase, spălări de bani etc. Nu insistăm aici decât asupra unei vizibile evoluții favorabile a sorții firmelor liberalului, în plin anotimp pesedist; datoriile Rompetrol, transformate în obligațiuni, sunt o soluție elegantă de ștergere a unor datorii istorice ale firmei lui Patriciu; asta cu condiția ca obligațiunile să rămână în proprietatea statului; dacă guvernul decide scoaterea lor pe piață, ele ar putea fi cumpărate mult sub valoarea nominală, iar eventualul cumpărător ar putea executa datoriile Rompetrol; asta cu excepția situației în care Patriciu ar avea la îndemână 200 de milioane de euro să le răscumpere. Cu pârghia asta la îndemâna lui Năstase, se poate înțelege de ce există în presă presupunerea că Patriciu este folosit de PSD pentru a sabota alianța și că acționează pentru menținerea PNL la dimensiunile unui partid de 7-8 procente – atât cât este necesar pentru a obține imunitate și influență parlamentară pentru câțiva aleși ai partidului.

Avere: 💰💰💰
Risc penal: 🔗🔗

Biroul de Investigații

Avere:
0 saci: de necrezut
💰: are ceva
💰💰: are și de dat
💰💰💰: ar avea de confiscat

Risc penal:
0 cătușe: e zero
🔗: e loc de amenințare
🔗🔗: e loc de sperietoare
🔗🔗🔗: e loc de puțină răcoare

fincă

Iliescu, să ne lași, să te duci la Călărași

Mișcările pesediste de interior îl dau pe Tărăcilă ca mutat în altă parte din poziția fruntașă de pînă acum pe lista pentru Senat din organizația județeană Călărași. În locul lui ar veni, triumfător, însuși Ion Iliescu, întors pe meleaguri natale și gata să lupte pentru a deveni senator. Dar cum pînă și la Călărași alegerile nu au fost cîștigate clar de PSD, iar în București locul fruntaș, cîștigător, este rezervat altora, nea Nelu încă mai stă pe gînduri. E clar, pentru a cîștiga sigur, actualul președinte nu ar avea nevoie de un alt loc, ci de un alt timp. De pildă, de vremea de acum două-trei mandate!

Loterie cu noroc, tragi un număr, nu ia foc

Loteria Națională, prin jocul ei 6/49 la care se aruncă tot românul cu speranța de bruscă și definitivă îmbogățire, are o tactică interesantă probabilistic de menținere a băneturilor pe loc prin reportare. Dar, zic gurile rele, probabilitatea o ajută cu un scop al naibii de precis, și anume dobînzile babane care rezultă la așa sume cu fiecare zi care trece. Aceste dobînzi, firește, pot fi atent dirijate către (aceleași) buzunare ale puternicilor zilei, fiind menite investirii, probabil în toamna acestui an, în asigurări. Care asigurări? Pensiile private, de îndată ce legea va trece. Nu e de omis că unele din asigurări sînt, în România, în mîinile securiștilor care la Revoluție ne asigurau moartea, iar azi ne asigură viața!

Vadimiștii se pesedesc

După șirul nesfîrșit de scandaluri din interiorul organizației județene Hunedoara a PRM, nimeni nu mai pricepea nimic. Înțelegem corupția, înțelegem cumpărarea de voturi, dar ne este mult mai greu să pricepem autoflagelarea politică (respectiv, să-ți tragi șuturi în fund singur în plină campanie electorală). Păi, domnilor foști iubitori de naționale, dacă vă înjumătățiți – parte din voi cu PSD, cealaltă parte… tot cu PSD, dar altă aripă – cum Dumnezeu să vă iasă alegerile? Știe tribunul proaspăt convertit ce faceți în teritoriu? Nu. Asta pentru simplul motiv că nu-l interesează, atîta timp cît lingăii de la București vor putea fi serviți cu ditamai felia deputățească de Hunedoara. Unde mai pui că la Deva, pentru Primărie, a candidat o fătucă (oarecum neam cu Tribunul), care n-a făcut mai nimic în campanie, deși – spune comitetul ziariștilor hunedoreni – arăta destul de bine, trupește vorbind. Adică, nu chiar nimic… Se aude că ceva-ceva tot ar fi făcut ea, dar nu vă putem spune ce decît după 12 noaptea, cu bulină roșie.

Platon și Aristotel
punînd buline fel de fel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

DUMITRU SECHELARIU: „Bă, vrei să te înjur de nevastă? Eu te înjur!“

V-am dat cremvurşti, v-am dat cîrnaţi, v-am dat bere! Dar să mă taxaţi la urne în halul ăsta doar pentru că nu v-am dat şi muştar? Păi, de unde să vă dau dacă nimeni din PSD n-a investit la Bacău într-o fabrică de muştar cu fonduri PHARE nerambursate?

Fiul patroanei Întreprinderii de Transport în Comun Bacău, dat jos la prima de către alegătorii care ar dori să mai avanseze şi ei de pe scara socială

El este marele înfrînt al înfruntării pentru primării. Nu ştiu de ce, dar chiar dacă ar fi rămas primar, tot el ar fi fost înfrîntul. Fiindcă a dat la bani de s-a spart băcăuanilor, fiindcă i s-a pus cu de-a sila numele unui stadion, fiindcă a crezut în oameni, săracu', fiindcă i-a dat Agripinei, mama sa, o parte din afaceri, aşa, la şto, crezînd că noi nu ne prindem, fiindcă Seche crede că poate fi nemuritor. Vineri, cînd am făcut interviul, mai avea două zile de nemurire.

Agripina, mama

Reporter: Alo, domnul Sechelariu?

Dumitru Sechelariu: Da, poftiţi!

Rep.: Sînt de la *Academia Cataven-cu,* ştiu prin ce treceţi acum, cu ocazia campaniei, aş vrea de aceea să vorbim cu doamna Agripina, mama dumnea-voastră. Ne puteţi da un număr de tele-fon de-al dumneaei?

D.S.: Domnule, eu nu v-am atins nici cu o floare, nu v-am trimis nici un drept la replică, nimic, deşi aţi scris de-spre mine vrute şi nevrute, vedeţi, lă-saţi-o pe mama în pace! Lăsaţi-o că e bătrînă, e cardiacă, trăieşte ca vai de ea, jumătate în pămînt, jumătate deasupra.

Rep.: Cum aşa? A păţit ceva?

D.S.: Locuieşte într-un demisol, ca vai de ea.

Rep.: Păi, e acţionară la firma de transport căreia tocmai i-aţi făcut îm-preună cu Consiliul Local o subvenţie barosană! Asta înseamnă că e sănă-toasă bine!

D.S.: Domnule, astea sînt mani-pulări!

Rep.: Cum manipulări? Mama Agri-pina este între acţionarii de la firma asta!

D.S.: Domnule, mama mea nu ia nici un ban nemuncit!

Rep.: Nu a zis nimeni că ia!

D.S.: Mama mea subvenţionează bătrînii.

Rep.: Cum aşa?

D.S.: Adică se vor acorda gratuităţi de transport şi Consiliul Local a dat a-ceastă sumă.

Rep.: Brusc, aşa, întîmplător la alegeri!

D.S.: Deci, mama dă bani la persoa-ne defavorizate.

Rep.: Cum, mama e Regie?

D.S.: Mama ta ce e?

Rep.: Mama mea e ţărînă! Dar a dumneavoastră e Regie! Adică nu e vreun şmen semnat Sechelariu?

D.S.: Ce şmen, numai la Bucureşti este şmen, aici este viaţa mea dată băcăuanilor!

Baron

Rep.: Nu degeaba vi se spune baron!

D.S.: Ce baron, domnule? Vezi, eşti neinformat. Eu în '90 aveam Volvo 940. Sînt om de afaceri, cel mai prosper de aici! În '93 eram lider zonal. Dacă dum-neavoastră credeţi că mă încurc să fiu baron, este treaba dumneavoastră! Sînt primar şi asta a ridicat nivelul oraşului. Oraşul acesta condus de mine a luat-o, din păcate, înaintea posibilităţilor unor oameni!

Rep.: De aceea nu v-au votat milogii oraşului cărora le dădeaţi un covrig şi 100.000 de lei!

D.S.: Domnule, la vot a fost că eu nu m-am dus în nici o campanie! Nici o campanie, dumneavoastră înţelegeţi, nu am ieşit la întîlniri cu băcăuanii, iar consilierii mei îmi spuneau că stăm bine, s-a greşit ca stil de campanie. Am fost intoxicat de către oamenii noştri! Iar legat de că eu dau bani la audienţe... nu-i adevărat! Nu-i adevărat! Erau 3 miliarde alocate la 167 de familii, or erau bani strînşi pe fundaţie umanitară şi nu aveam cadru legal, că ţara asta nu a fost în stare să dea un cadru legal!

Constituţia era în concediu

Rep.: Ce dracu', sîntem proştii dum-neavoastră, domnule Sechelariu?

D.S.: Nu este adevărat ce scrieţi! De ce nu este adevărat? Eu sînt carnea voastră de tun şi scrieţi împotriva mea, dar ce, sînt duşmanul vostru?

Rep.: Domnule Sechelariu, dar la Constituţie?

D.S.: Ce a fost la Constituţie?

Rep.: Nu-mi spuneţi că aţi uitat!

D.S.: Domnule, nu am uitat. Am votat Constituţia cea nouă!

Rep.: Domnule Sechelariu, aţi făcut tombolă!

D.S.: Ce tombolă, dom'le, eu? Eu eram în concediu de Constituţie! Ce aveţi cu mine? Eu îmi plătesc im-pozitele, nu am un pic de datorie la ni-meni, ce vreţi?

Rep.: Sînteţi mulţumit în pielea dumneavoastră?

D.S.: De ce?

Rep.: Mi se pare că aţi fost înfrînt de propriul sistem.

D.S.: De ce să fiu eu înfrînt? De ce? De Băsescu sînteţi mulţumiţi?

Rep.: Dar dumneavoastră sînteţi de Hrebenciuc şi Iacubov?

D.S.: Da, de ce?

Rep.: Păi, sînteţi în cîrdăşie cu ei!

D.S.: Ce cîrdăşie? Nu dorm cu ei în pat!

Rep.: Sînt prietenii, cu ei aţi pus mîna pe judeţ!

D.S.: Vă e de olecuţă de obrăznicie? Dumneavoastră aveţi visuri erotice noaptea şi veniţi cu ele la interviuri?

Frate-frate, dar banii publici vin în Bacău

Rep.: În absolut, da! Dar la concret, domnule Sechelariu, vuieşte ţara că îi daţi şmen!

D.S.: Dumneavoastră mă ştiţi pe mine din poveşti.

Rep.: Recunosc, cele mai frumoase poveşti. Aş vrea şi eu să fiu stăpîn peste un oraş, peste un judeţ!

D.S.: Ce e ţigănia asta?

Rep.: Asta pot eu să vă întreb? Nu urîţi PSD-ul care v-a făcut om?

D.S.: PSD-ul pe mine om? Chiar vorbeşti din visurile matale. Cînd am candidat eu, PSD-ul mi-a aruncat la groapa de gunoi Oneşti voturile mele ca să nu mă aleg. Apoi, am cîştigat ca in-dependent, ce e rău în asta?

Rep.: Ce vă trebuia PSD atunci?

D.S.: Ca să mă ajute politic.

Rep.: Păi, există guvern.

D.S.: Tu chiar crezi ce spui? Păi, Băsescu nu mi-a dat un ban. A venit Sergiu, fratele meu, şi mi-a dat bani.

Rep.: Care Sergiu? Secretarul de stat de la Lucrări Publice?

D.S.: Da.

Rep.: Şi îmi spuneţi mie că nu sînteţi în gaşcă!

D.S.: Domnule, e fratele meu, altfel nu vedeam un ban!

Fotbal

Rep.: De ce vă trebuie stadion cu numele dumneavoastră?

D.S.: Nu eu am pus numele, au hotărît asta consilierii. Hagi nu are sta-dion, Bernabeu nu are? Sînteţi con-ştient că nu e mare lucru.

Rep.: Dar de ce are nevoie Bacăul de fotbal, de stadion?

D.S.: De ce e nevoie de Dumnezeu? De ce e nevoie de *Caţavencu?*

Rep.: Dar de ce ţineţi dumneavoas-tră ca echipa să fie în A, Bacăul să aibă fotbal, de ce?

D.S.: De ce ai nevoie de nevastă? Vrei să te înjur de nevastă? Eu te înjur!

Dar în loc de înjurătură, Dumitru Se-chelariu s-a auzit închizînd telefonul.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sa-crificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securi-tate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constanti-nescu. Urmăriţi de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de ver-ticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de drep-tate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveţia-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeş Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Şerban Mironescu, Cornel Mareş, Ion Răşcanu, Raluca Răşcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Răşcanu, Négibé, Cateluţa Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviţă, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuţa, Eugenia Bărbulescu.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care
o fură, ciufulește și trădează

Ce o fi important într-o săptămînă de dinaintea realegerilor? Furatul, trădările, aranjamentele de culise pentru votul din 20 iunie? Greu de știut. Cert este că fiecare ziar a avut febra lui, pe care și-a trăit-o fără pauză. Exclusivitate pe furăciuni a avut ***Jurnalul Național***. Pe 14 iunie: șefii SNCFR Craiova, Paul Sîrbu, consilier la Cotroceni și șeful Domeniilor Statului; pe 15 iunie furăcioșii sînt următorii: Tărîță în Insula Mare a Brăilei, conducerea Consiliului Județean Timiș; pe 16: Mischie, generalul Stănculescu; pe 17: un pesedist din Băicoi, primarul din Pantelimon, Vuza din Cluj. În aceeași săptămînă, ***Evenimentul zilei*** a uitat de hoți și s-a dezaxat pe trădătorii de la constituirea șefiilor Consiliilor Județene. 15 iunie: Grivei de la Gorj nu mai latră la PNL, Guguianu de PD Vrancea zboară, Moisoiu de PD votează pentru PSD Constanța și pînă la închiderea ediției nu a pățit nimic. 16 iunie: Alianții din Giurgiu, Costinești, Techirghiol, Poarta Albă, Bălcescu sînt excluși din PD. 18 iunie, este clar: PUR și PRM votează PSD în toată țara.

Adevărul trăiește letal, dă pe prima și ultima pagină ceva abur de trădare și hoții mici, în rest, informarea cetățenilor privind energetica nucleară, România, piață virgină, piscine, păuni pe bani SAPARD, Dan Ioan Popescu despre Green Field, capcanele ce pîndesc economia, natura dezlănțuită, vinul roșu previne infarctul, Ministerul Agriculturii a învins gîndacul bălos și păduchele San José, plus locurile la facultăți.

Național se joacă de-a coincidențele și neutralitatea. Luni titrează: „Nuntă țigănească la standarde UE“ și trîntește pozele lui CTP și Petre Roman. Marți, „Talpeș, Oprea și Zaharia vor la șefia MAI“ și pune o poză cu O-Zone. Imparțialitatea și obiectivitatea fiind astfel rezolvate, Negoiță este desfăcut iar la prohab într-un interviu cu Andreșan, Boagiu e lovită peste viloaia sa, iar Tache reporterul dezvăluie că prostituatele cu puf sînt căutate în Occi.

Libertatea e și mai pufoasă datorită problemelor sale grave ivite din creșterea copiilor în pușcărie și a lui Mutu ce-o hărțuiește pe Raluca de la *Big Brother*.

Cele mai sîngeroase sînt săptămîna aceasta două cotidiene: ***Curentul,*** ce-i termină pe Nini Săpunaru, Elan, soțul Mihaelei Rădulescu, și pe Cîrlan – PD Iași. ***România liberă*** îl ciufulește pe un Cucu samsar de voturi, pe Păunescu, primar de Slatina, și pe eternii Mischie, Greblă & co. Țara este cum a fost lăsată de izbeliște, într-o devălmășie recunoscută pe plan mondial. În bezna asta cîțiva au furat-o însă rău de tot: România, fiindcă Bulgaria și-a terminat negocierile cu UE, Paul Florea, fiind zburat prin pensionare de ministrul Justiției, Andrei Magheru, secretar de stat la Cultură, și Paul Șoloc, de la TVR, dovediți turnători. Ultimul pe listă, cu voia dumneavoastră, este Petre Roman, executat și înmormîntat politic de CTP în ***Adevărul***. E, astea-s clare, urmează o nouă săptămînă, române, în care fă-te că lucrezi!

Eugen ISTODOR

Un om cu nume de adresă

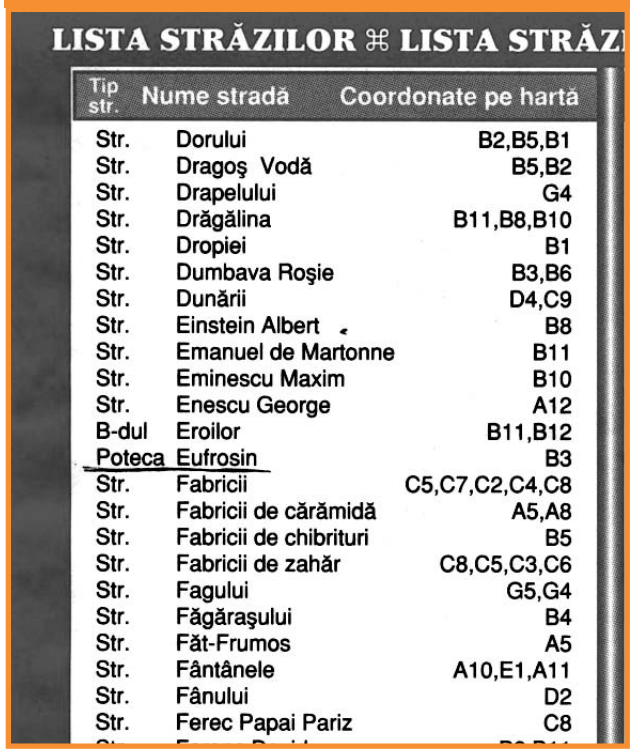

LISTA STRĂZILOR ⌘ LISTA STRĂZ

Tip str.	Nume stradă	Coordonate pe hartă
Str.	Dorului	B2,B5,B1
Str.	Dragoş Vodă	B5,B2
Str.	Drapelului	G4
Str.	Drăgălina	B11,B8,B10
Str.	Dropiei	B1
Str.	Dumbava Roşie	B3,B6
Str.	Dunării	D4,C9
Str.	Einstein Albert	B8
Str.	Emanuel de Martonne	B11
Str.	Eminescu Maxim	B10
Str.	Enescu George	A12
B-dul	Eroilor	B11,B12
Poteca	Eufrosin	B3
Str.	Fabricii	C5,C7,C2,C4,C8
Str.	Fabricii de cărămidă	A5,A8
Str.	Fabricii de chibrituri	B5
Str.	Fabricii de zahăr	C8,C5,C3,C6
Str.	Fagului	G5,G4
Str.	Făgăraşului	B4
Str.	Făt-Frumos	A5
Str.	Fântânele	A10,E1,A11
Str.	Fânului	D2
Str.	Ferec Papai Pariz	C8

Dacă urmăriți imaginea de mai sus, extrasă dintr-un anuar, veți vedea că printre străzile și bulevardele Clujului s-a strecurat, încetișor, și Poteca Eufrosin. Numai că la mijloc este o confuzie babană. Nu e o potecă, e un om, un cărturar de la începuturile literaturii noastre, de prin epoca premodernă, care se numea chiar așa, *Eufrosin Poteca*. Oameni buni, vedeți că în Republica Moldova există un scriitor pe care-l cheamă Petru Cărare. Și, dacă se va dovedi că e bun, nu-i exclus să devină Stradă!

Bălcescu Bulevard

canalul
mass-midia năvodari

● Pentru că au pierdut alegerile locale și se tem că o vor lua în freză și la generale, pesediștii s-au prins că așa nu mai merge. Și, după ce au analizat situația, au ajuns la concluzia că din cauza presei li s-a întâmplat ditamai semi-tragedia. Așa că au decis să atace presa incomodă în toate felurile. Ziariștii incomozi vor fi ținta unor atacuri murdare din partea partidului-stat. Sau vor fi tentați cu diferite sume de bani, cu mese bogate sau cu excursii exotice ca să mai înmoaie din ton. Cam așa ceva a dat de înțeles însuși Traian Băsescu atunci cînd i-a transmis lui C.T. Popescu că unii din oamenii lui sînt văzuți la mese bogate cu pesediști. Oare cine să fie omul cu pricina? Păi, dacă umblați prin restaurante șic, imposibil să nu-l zăriți savurînd bucate alese în companii dubioase și bînd vinuri dintre cele mai scumpe. Așadar, vorba poetului Dan Goanță: „Revoluțiile nu se fac numai din cuvinte /, mai trebuie o masă la umbră, / și plata înainte!” Înlocuiți cuvîntul „revoluție” cu „editorial” și veți avea răspunsul!

Zețarul Ivan

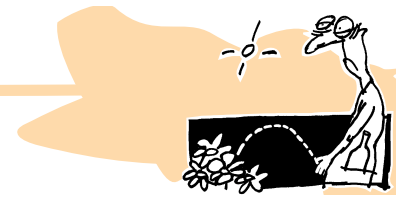

România.
Mici fragmente de neant.

Cașcavalul lui Traian. Și Decebal

Nici acum nu pot să-mi explic cum am putut să fac una ca asta. Am intrat într-un magazin și ochii mi-au căzut pe o bucată. Arăta bine. Am întrebat cît costă. Nu era scumpă. Am luat-o acasă, i-am desfăcut rapid țoalele acelea lucioase care o acopereau și am gustat. Avea un gust oribil. Deși arăta bine, bucata aceea de cașcaval era foarte acră. A doua zi am mai încercat o dată, dar rezultatul a fost același: acru. M-am uitat la ambalaj și m-am simțit deodată cu vreo 1.800 de ani mai tînăr. Motivul? „A se consuma înainte de 24 noiembrie 200“ – asta scria pe ambalajul acela.

Rolling Stonefly

Am văzut un puștan, rocker d'ăla rău: cu zece cămăși scoase afară din pantaloni, deși pe el nu are decît un tricou, cu părul vîlvoi să-ți iasă de-o plapănă, cu cîte trei ciocuri pe fiecare obraz brăzdat de lanțuri. Totul în el urla a „Fuck the system". Iar în picioare, surpriză, niște pantofi negri, tip profesor de economie, lustruiți impecabil. Eu nici în armată, la jurămînt, n-am avut bocancii așa lustruiți. Pentru mine, pantofii nefăcuți au fost echivalentul Declarației de Independență a SUA și al unui război de douăzeci de ani cu tatăl meu. Halal rocker, se-ntoarce domnul Doors în mormînt, da' lasă c-or să te judece copiii tăi.

Marinic'a Petrei

Din paginile revistei noastre ați putut citi despre „Marinicăăăă!", ilustrul necunoscut care este strigat în fiecare zi în fața geamurilor redacției noastre. Însă pe lîngă „Marinicăăăă!" mai este și „Victor!", celălalt care este strigat în același mod. Acum, eu mă gîndesc dacă în lumea asta, a celor care muncesc în fața redacției noastre, Victor și Marinică se cunosc personal sau doar din auzite.

Prețopunctură

Una dintre vecinele mele n-a înțeles capitalismul. Astfel că munca a zeci de oameni de la departamentele de marketing se duce dracului în două secunde în urma zelului vecinei mele mai în vîrstă, șefa noastră de scară. Ori de cîte ori zeci de băieți binevoitori se chinuie să lase în cutia poștală ofertele Cora, Mega Image sau Billa, ei bine, vecina mea le scoate pe toate – dar pe toate! – din absolut toate cutiile poștale și le aruncă la gunoi, ea înțelegînd că insistența supermarketurilor este ceva nociv pentru toți locatarii de la noi din Titan. Așa că dacă vreau să aflu de vreo ofertă nouă de prețuri, trebuie să scotocesc prin gunoi pînă mă umplu din cap pînă-n picioare de conservă de șprot și de coji de pepene.

Ethos, Portos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Poporul lui Iacubov

Sînt oameni dispuși să-și amintească: Iacubov este prieten bun cu Dumitru Sechelariu, Viorel Hrebenciuc, Sergiu Sechelariu. Iacubov a preluat rafinăria Dărmănești. Dărmănești este un orășel din județul Bacău. Iacubov a falimentat rafinăria Dărmănești prin mecanismele specifice economiei de stat, negre și de piață. Dărmăneștenii nu au bani, nu au mîncare, nu au cu ce să-și cumpere ouă, lapte, pîine, carne, haine, detergent, săpun, nu pot plăti întreținerea, impozitele. De aceea, tinichigii, rafinori, șoferi, oameni de serviciu, muncitori calificați, necalificați, strungari vin în tîrg.

Este tîrgul dărmăneștenilor, este tîrgul sărăntocilor, nenorociților.

Mercurial al obiectelor din tîrg

Pantalonii lui Nea Nelu, 5 ani folosiți, luați din Bacău cînd l-a dus pe fi-su la profesională

..... 25.000 de lei

Rochia de bună a lui tanti Sila Ioniță de la contabilitate, luată de acum 3 ani de la second hand

..... 50.000 de lei

Set ciorapi negri și albi peticiți de mama lui George Motoraș, prelucrător prin așchiere, ciorapi dați cadou de copiii lui nea Gelu la împlinirea superbei vîrste de 57 de ani

..... 15.000 de lei

Bibelou rîndunele cu aripi desfăcute cumpărate din primul salariu și date la un necaz ca ăsta că nu are mama ce da la puișorii ei, de către Valentina Mihalache, 43 de ani, de la 18 ani angajată în Dărmănești

..... 10.000 de lei

4 porumbei albi, nemaipomeniți, crescuți pe balcon, la bloc, eventual voiajori, hrăniți natural de Moise, 40 de ani în cîmpul muncii, Erou al Muncii Socialiste în '88

..... 50.000 bucata

Ceas deșteptător Junghans luat acum trei ani de la Băile Tușnad de către Gheorghe Baciu, 25 de ani în cîmpul muncii, pornit de jos, de la bază, ajuns maistru, cu trei fete, nevastă, socri ce rîd de el, mamă ce stă să moară la Adjud

..... 10.000 de lei

Prăjituri făcute în casa lui nea Marcel de către femeia lui, Mariana, care timp de 4.000 de nopți l-a așteptat să vină acasă cu sufletul la gură fiindcă a fost bătut în Dărmănești în ziua de 14 ianuarie 1992, la orele 11 noaptea, și i-au strîmbat gura

..... 4.000 bucata

Căciula de iarnă, pardesiul și paltonul lui Fulga Matei, 58 de ani, omul care a iubit trei femei, toate moarte, care a avut doi fii, amîndoi morți, care are trei camere și vinde ca să se mute la o garsonieră, dar nu găsește cumpărător

..... 100.000 toate

Masca de sudură cu aparat cu tot și halat de sudor piele 100%, toate ale lui Mircea, omul care a sudat garduri la juma' de blocuri din Dărmănești în zilele libere de la Rafinărie

.....250.000 de lei

Un kilogram cartofi noi nemîncați săptămîna trecută de către familia Prisăcaru

.....12.000 de lei

Pîine veche de la familia Ștefan pentru porci, bună, și prești date de zestre de socrii din partea nevestei, ușor pătate de ulei de la pește, pe vremea cînd era vesel și fericit soțul, Andrei, și umbla după pește cu Dacia și prietenii

..... 16.000 de lei covorul

..... 10.000 pîinea la sac

Păpușă ce zice mama, dar nu are acum baterii

..... 35.000

Pantofi de lac, 27 de ani păstrați pe șanuri, puși sub pat și scoși la 23 August, 1 Mai de către nea Firan, cancer, pneumonie, inima franjuri.

Lista de supraviețuire pe săptămîna 20-27 iunie 2004

Tataie Viorel ține o listă de supraviețuire. Trece pe la tarabele foștilor colegi, acum abia prieteni, abia dușmani și îi întreabă cum s-au descurcat. Tataie Viorel depune lista la rafinărie, poate-poate se întîmplă ceva. Pe listă a intrat Tataie ce a vîndut de 14.000 de lei. Asta înseamnă: trei pîini turcești, uitat la televizor, că nu au tăiat ăștia electrica.

Geambașu Mariana a vîndut de 30.000. Asta înseamnă că i-a luat iubitul ei să bea în seara asta. Iubitul ei este soțul ei. Soțul ei nu mai e om de 13 luni nelucrătoare. Ce fac mîine? Asta înseamnă că nu merită să intre pe listă. Ei sînt pe alta, de moarte. Iar lista asta are la bază un calcul de speranță: dacă Iacubov și-ar vinde cele trei mașini ale lui, ar da de mîncare pe două zile întregului combinat concediat.

Orlando, vezi că de la fasole ţi-a pornit alarma la Merţan! N-auzi, mă, pulică? Du-te repede şi şterge pambrizu' cu păru' şi pupă faru' lu' domnu' Iacubov, să-ţi dea şi ţie o su' de mii, că de la ciorba din coronița ta de premiu' întîi n-am mai mîncat nimic săptămîna asta!

Fotodocument: Ștergătoare de parbriz, marca Copil Stradal de pe moșia Iacubov

Eugen ISTODOR

Ultimul reportaj la PNȚCD

Am fost bine intenționați și am vrut să creăm o tradiție, adică să se vorbească de „tradiționalul reportaj al *A.C.* cu cei trei portari de la PNȚCD care își dau cu părerea despre situația politică dezastruoasă a partidului". Dar, din cauza rezultatului de la ultimele alegeri, tare ne e teamă că tradiția se va rupe. PNȚCD-ul e pe ducă în București. Mîine-poimîine, partidul își ia catrafusele și pleacă la Ciuhandu, în Timișoara, și rămînem fără portari. Așa că neam grăbit să facem ultimul reportaj cu PNȚCD. Și a fost trist.

Vineri, pe la prînz, de serviciu era un domn portar pe care nu-l mai văzusem, domnu' Claudiu. Acum un an de zile erau în post un Petrică, un nea Stoica, un nea Marin, un Cristi mecanicul. Mi-am amintit de un cîntec al celor de la Sarmalele Reci, în care e vorba despre gașca aia care s-a spart, despre lumea care a plecat, despre băieții și fetele care s-au împrăștiat prin toate țările, cînd domnu' Claudiu mi-a vorbit sfîșietor de soarta tristă a doi dintre ei: „Cristi a plecat acum, la alegeri, a înnebunit, a făcut panaramă pe aici, s-a luat în gură cu ăștia..." De ce, am fost eu curios. „S-au dat niște tricouri galbene pe care scria «Votați PNȚCD» și nu i-au dat și lui. S-a dus, nu mai știm nimic de el. Era cam nebun. Petrică mai este, vine diseară, e în schimb cu mine." Nea Marin? „Pe nea Marin l-au dat afară ăștia, în ianuarie." De ce? „L-au dat afară." Nea Stoica? „Nu mai e nici nea Stoica. Eu nici nu-i știu pe ăștia de la partid, îi salut și atît, habar nu am cine sînt." Nici pe Ciorbea nu-l...? „Pe Șefu'? Da, pe el îl știu!" Moș Diaconescu mai vine? „Mai vine și el, se adună, mai stau și ei de vorbă, mai discută, pleacă acasă. Au cheltuit la bani cu campania asta... și degeaba... nu au făcut nimic." Stă și rîde hîtru la mine. „Normal să ne mai schimbăm și noi, nu vezi că și pe ei îi mai schimbă? Dacă nu au rezultate." Și cu banii cum mai e aici, e bine? „Nu prea, rîde dom' Claudiu, de o lună nu ne-au mai dat salariul... să vedem ce o fi... uite-l pe nea Marin."

Nea Marin, portar la PNȚCD din '90, de la început, azi la 73 de ani, credeam că nu o să îl mai văd și iată-l. A intrat în curte și fugărește o pisică ce s-a băgat sub o mașină parcată. „Săracu', îmi zice încet nea Claudiu, vine și el pe aici, nu are ce face. Vine să ceară casă, că îl dă afară. De unde casă, dom'le, dacă ăștia nu au făcut nimic în alegeri?" Nea Marin se îndreaptă șontîc-șontîc spre noi. Care-i treaba cu pisica? Vin tot felul de moși pe la partid și aruncă resturi pentru pisică și murdăresc curtea. Nea Marin are o boală pe pisica asta. Nea Claudiu se duce și rămîn cu nea Marin. Aflu că stă într-o casă retrocedată și proprietarul i-a pus în vedere să plece. „Nu plec pînă nu-mi dă bani de casă. Să îmi dea 460 de milioane și plec. Că am vrut casă, dar dacă ăștia nu au ieșit, unde să cer? La cine?" Înainte să plec de la ultimul reportaj cu PNȚCD-ul, nea Marin mai îmi zice una: „O să fie război, îți spun eu, că nu a mai fost de mult război. O să fie rău, și noi nu sîntem pregătiți de război. Avem o țară bogată, avem petrol, e multă sare. Îți spun eu, o să fie război!"

La PNȚCD la poartă e o istorie moartă. În depărtare, cei trei portari de la PNȚCD gîndindu-se că, dacă Ciorbea a cam închis Ochiul, e timpul să stingă și ei lumina.

Reporterică Venturiano

Bursa şpăgilor

Începutul unei frumoase birocraţii

Un om voia să își construiască o locuință și cîteva anexe gospodărești. Acoperit din cap pînă-n picioare cu tot felul de acte, inclusiv cu acte de eroism, omul s-a prezentat la Biroul de urbanism al unei primării de sector pentru obținerea autorizației de construcție. Funcționarul de la primărie l-a privit cu mult interes și cu o sinceră părere de rău pe omul care voia să își construiască o locuință. Întîlnindu-se față în față, pentru prima oară, amîndoi au știut că acesta este începutul unei frumoase prietenii. În repetatele întîlniri care au urmat, omul care voia să își construiască o locuință l-a auzit pe funcționar spunînd tot felul de lucruri: „În cererea tip pentru eliberarea autorizației, ați scris cu î din i în loc de â din a.“; „În descrierea lucrărilor pentru care se solicită certificatul de urbanism, ați pus un s în loc de ș.“; „În paragraful doi al copiei legalizate după actul de proprietate ați uitat să puneți o virgulă între subiect și predicat.“; „În contractul cu firma de salubrizare, ați început o propoziție cu literă mică.“; „În acordul notarial al vecinului, trebuie să semneze și vecina, nu doar vecinul.“ Și așa mai departe. Exasperat de suspecta rigoare a funcționarului, omul care voia să își construiască o locuință și-a adus aminte de șpagă. I-a promis funcționarului că va fi atent cu el, că, după ce va obține avizele și autorizațiile de construcție, îl va căuta. Imediat, funcționarul a devenit neatent la diacritice, virgule și alte semne de punctuație și i-a eliberat omului care voia să-și construiască o locuință avizele și autorizațiile necesare. Personal, m-am bucurat că singura șpagă pe care a primit-o acel funcționar a fost o promisiune și-atît.

Rara aviz

Spagini Aurii

Direcția de Protecție Socială a Sectorului 2, D.P.S. (nu știu cum se face, dar cum se-ntîlnesc literele astea trei, cum se pune de-un ciubuc), situată pe Calea Moșilor 132, îi poate proteja pe oameni de multe, dar de șpagă în nici un caz. Într-o zi dau acolo peste un om mai protejat social cu duhul, zăpăcit ca noi toți de morișca birocratică din aceste veritabile lăcașuri de cult (șpaga fiind mai mult decît o religie). Portarul, cu un aer de staroste peste amărăștenii care bîntuie holurile, îl îndrumase pe om către un alt sediu; doar că sărmanul habar nu avea cum să ajungă acolo, ghidîndu-se exclusiv după mușchii de pe copaci sau mușuroaiele de cîrtițe. Așa că, în schimbul a cîteva zeci de mii de lei, același portar consultă cu emfază Paginile Aurii și îl orientează pe neobositul călător. Suma în sine n-ar fi mare, dar dacă am ajuns să dăm șpagă și pentru așa ceva, înseamnă că dacă-mi deschid în Gara de Nord o firmă de răspuns la întrebarea „Unde este toaleta?“ și lansez și-o promoție „La 5 adrese vi se indică a 6-a gratuit“, fac într-un an o sumă frumușică. Aproape egală cu șpaga pe care trebuie s-o dau ca să fiu numit portar într-un astfel de loc bun.

Deportivo La Corupţia

Cultа noastră cea de toate zilele

Lupta cu Teoctist se dă și pe Internet

Măicuțele de la Vladimirești cunosc drumul spre redacție. Ultima oară cînd am vorbit cu ele a fost cu ocazia unei bătăi pe care a încasat-o maica Veronica Crihană la Mănăstirea Curtea de Argeș. De atunci, măicuțele au mai fost bătute doar o singură dată, la Patriarhie, cu ocazia Sfîntului Mare Mucenic Gheorghe. Ultima oară cînd au venit în redacție am stat la povești vreo două ceasuri. Ele povesteau și eu îmi notam. Aveau și niște acte pe care le-am xeroxat. Nu mică mi-a fost mirarea cînd, la finalul tetatetului, măicuța Veronica a scos din geantă un CD-Rom cu tot felul de documente și acuze la adresa patriarhului Teoctist. Mega-extra-foarte-prea-fericitul Teoctist trebuie să aibă viață grea cu măicuțele de la Vladimirești, din moment ce acestora nu doar că nu le plac demolatorii de biserici și comuniștii, ci mai și luptă împotriva lor. Prețul pe care ele îl plătesc sistematic e bine cunoscut, fiindcă anumiți preoți ai lui Teoctist nu trag doar clopotele, ci mai trag și pumni. Lupta pare a fi destul de serioasă de vreme ce măicuțele au două adrese de Internet (www.geocities.com/oficial1 și www.geocities.com/ligurdahesontineovella), unde ele tot încearcă să îi dea *sign out*, și pe această cale, lui Teoctist.

Ospăţul Turbo pascal

Circul de partid și de stat

Primarul PSD din Panciu a adus Circul de Stat la nunta fiicei lui. Zău, nu e comunicare deloc în PSD-ul ăsta. Dacă vorbea cu președintele Iliescu, acum ar fi avut la nuntă Circul Mare din Moscova.

Corbu și Șaorma

Cultura trece prin stomac și gîndește cu fundul

Încercînd să parafrazeze un alt mare om politic, național-socialistul care-a spus: „Cînd aud de cultură îmi vine să scot pistolul", doctorul în economie Aurică Solomon, proaspăt ales primar al Craiovei, a făcut maxima dovadă că este un orator de excepție, grăind mult înainte de a gîndi următoarea idee: *Că la ce atîția bani de cultură? Că cu banii de cultură se poate asfalta străzile, se face canalizarea și se poate contoriza blocurile. Dacă cine vrea să facă sălile de spectacole să le facă din salarele lor.* O idee care nu miră pe multă lume și în nici un caz pe cei care știu că spectacolele cele mai gustate de dom' primar sînt nunțile, iar sălile cele mai iubite, acelea la care nu aștepți după ospătari.

Ministerul Culturii și Incultelor

Întoarcerea bunicului nerecunoscător

După ce a văzut că nu-i nici o șmecherie să te agăți de gîtul lui Petre Roman, fiindcă oricum e greu să găsești un loc de unde să apuci, Vasile Bulucea, fostul primar al Craiovei, a părăsit Forța Democrată și s-a întors la mai vechea lui dragoste, PCR-ul, cunoscut astăzi sub numele de PSD. El s-a oferit să-și pună cunoștințele la picioarele noului primar Solomon și pilele la mîna aceluiași. Fiindcă, zice tov. Bulucea, nimeni în zonă nu-i mai experimentat ca el, și aici nu ne pronunțăm fiindcă habar nu avem cum stau fetele de prin parcările locului cu experiența. Noi am prefera ca tov. Bulucea să-și îndeplinească, acum, o mai veche promisiune făcută craiovenilor: aceea că, atunci cînd va avea timp liber, își va scrie memoriile. Sîntem curioși dacă-și mai amintește cîte cisterne de apă au fost folosite în dimineața de 22 decembrie '89 la spălarea Pieței Universității de sînge. Dumnealui era atunci viceprimar la Bucale și trebuie să-și amintească acest amănunt, măcar din respect pentru cei care-au murit atunci ca să-și poată scrie el astăzi memoriile fără să i le cenzureze nimeni.

Il Buluce

Cuprule, pasăre sură

Supermarketurile din Timișoara se confruntă cu o invazie de păsări. Să fie vreo legătură cu faptul că, în timpul ăsta, păsările din mijloacele de transport în comun s-au mai împuținat?

Popcorb

Cu mîinile curat murdare

Monstrul din Lacul Tineretului

Despre lacul din Parcul Tineretului am auzit multe, iar dinspre el și mai multe. Unul dintre lucrurile auzite despre acest lac e că ar fi al fraților interlopi Cămătaru, recent băgați cu mascații la camera secretelor. Ce am auzit dinspre lac nu mai are sens să vă spun și oricum nu m-ar ține plămînii să imit zbieretele auzite acolo de-a lungul timpului. Cunosc de atîta timp lacul și faptele ce se petrec pe malul lui, încît îmi este greu să spun că pe-acolo există oameni. De aceea, voi vorbi acum despre animalele din zona lacului și mai puțin despre oameni. Dacă voi încurca animalele cu unii oameni, îmi cer scuze de pe-acum, nu e vina mea, ci a lor. De fapt, nu e nici a animalelor, că ce vină au ele, la urma urmei?

Rațele

Pe insula din poza alăturată, pînă acum cîteva zile au locuit rațe sălbatice. În urmă cu două săptămîni, exploratorii care construiesc podul dinspre mal au înfipt prima sticlă de Scandic pe insulă și au declarat pămîntul moșia lor. Rațele și-au strîns repede ce-aveau prin cuiburi și au plecat spre locuri încă inaccesibile omului. Probabil prin canalizări, pentru că în acest parc singurul loc inaccesibil omului rămăsese insula în cauză. Pînă să apară oamenii ăștia cu podul, insula nu coresponda cu malul decît prin țigănușii care veneau acolo la scăldat și pipi.

Alte animale

Podul care a cucerit insula începe pe mal, în zona de protecție (definită între buza lacului și alee), unde se ridică o construcție de dimensiuni cu tendințe megalomanice. În jurul acestei construcții, nisipul și cimentul au distrus aproape orice formă de viață. Singurele viețuitoare care-au supraviețuit, ba chiar s-au și adaptat, sînt cei doi indivizi care m-au amenințat cînd am făcut pozele. Primul, un cetățean de etnie nedeclarată, m-a atacat dintr-o mașină roșie cu care se plimba prin parc și m-a amenințat că mă aruncă în apă. Celălalt, care s-a recomandat „Fane", pare să fi fost șeful echipei de constructori – un om civilizat totuși, în comparație cu cel de dinainte. S-a rezumat la un apropo legat de valoarea și de fragilitatea aparatului de fotografiat și mi-a interzis să mai fac poze, sub pretextul că oribiliciunea pe care-o construiește reprezintă un concept arhitectural ce trebuie protejat de curiozitatea oamenilor. Ce vreau să spun în legătură cu amenințările este că nu m-au deranjat. Ba aș fi sărit singur și de bunăvoie în lac dacă nu ar fi fost plăcuțele ce interzic scăldatul.

Firma

În mod normal, legea permite pe malul unui lac doar construcții provizorii. Măgăoaia crescută pe mal a înghițit însă tone de betoane. Cum de s-a putut așa ceva a încercat să-mi explice Adrian Cobzacu, proprietarul firmei beneficiare, Burs Procom. Aflînd că, în documentele de la Registrul Comerțului, nu apare ca asociat în firma Burs Procom, unde de fapt Adrian Cobzacu este stăpîn de unul singur.) Pe scurt, explicația celor doi a conținut următoarele: că au aprobări (au, le-am văzut); că ei sînt cei care de 9 ani de zile curăță lacul de mizerie și că astăzi lacul arată atît de curat numai datorită lor; că au populat lacul cu pești; că au cheltuit cu toate acestea o căruță de bani și că au aprobare și pentru insula unde stăteau rațele, și pentru pod, și pentru construcția uriașă de pe mal. Sînt totuși cîteva observații: pentru construcția uriașă de pe mal, aprobarea specifică „cofetărie-patiserie cu terasă" – or dacă ce se construiește acolo e cofetărie-patiserie cu terasă înseamnă că Palatul Copiilor din vecini e tutungerie cu paratrăsnet; din cîte am văzut, oamenii au de gînd să extindă insula cu cîțiva metri, chestie pe care n-am întîlnit-o prin aprobări; a treia observație e o întrebare: oare ce boli trebuie să bîntuie prin mințile funcționarilor care dau aprobări de acest fel?

Să le luăm pe rînd:

Aprobările. Au aprobări de peste tot (și de la Primăria Generală, și de la primăria de sector), te doare și mintea de ce aprobări se pot da în țara asta. Oamenii au aprobări să construiască și pe celelalte două insule ale lacului.

Curățirea parcului. Așa este, față de acum 9 ani, lacul este astăzi curat. Problema e că și față de acum un an și un pic lacul este la fel de curat. Pînă acum un an și un pic, apropierea de lac te putea lăsa lejer fără părul din nas. Aproape 8 din cei 9 ani în care curățirea parcului a stat în grija acestei firme au stat sub semnul mizeriei, iar momentul începerii lucrului la curățire coincide cu momentul subcontractării acestui serviciu către o altă firmă.

Peștii. De pești se îngrijește altcineva, cei care au fost la pescuit pe lac pot afla cine anume din tichetele primite.

Rațele. Poate că insulele plutitoare trebuiau să existe înainte ca domiciliul natural al rațelor să fie distrus de muncitori.

Arhitectul-șef al primăriei sectorului 4, Vladimir Ivănеț. Acest domn nu a apărut în discuțiile mele cu cei doi, însă a apărut în discuțiile mele cu alți oameni. Contactat telefonic, domnul Ivănеț ne-a spus că nu poartă nici o responsabilitate pentru aceste aprobări și a infirmat zvonul că firma care construiește monstrul din Tineretului i-a renovat, recent, casa.

Ecologică Contra

Toplessați studentele să vină la mine!

Acum vreo două săptămîni, domnul coleg Ecologică Contra, de la rubrica „Cu mîinile curat murdare", a relatat de la Cluj, dintr-o groapă. Groapa asta se căscase exact în spațiul verde, în locul spațiului verde urma să se ridice spre cer o biserică, iar biserica asta avea, în loc de aprobări, un vid imens, izvorît din cîteva minți dotate cu o ciurdă de cai verzi pe pereți. Și mai amintea domnul Contra, citînd surse incerte – „gurile rele" –, cum că în acel spațiu obișnuiau să-și prăjească pielea, topless, studentele de la Universitatea „Babeș-Bolyai". Asta, evident, după ce-și prăjeau creierul cu teancurile de cursuri. Ei bine, iată alături și mai jos, din trei surse, dovada că gurile alea rele erau destul de bune, în sensul că nu era vorba chiar de topless, dar ceva-ceva tot era, drept pentru care Ecologică Contra și aparatul de fotografiat al unor amici merită toate felicitările. Cum s-ar spune, putem certifica, deocamdată, că gurile rele jumătate de adevăr tot grăiau.

Pro Ecologică Contra

Cum evoluează ursul de schimb pentru un deputat

Primul contact cu realitățile urbei mi l-a facilitat taximetristul care, dintr-o răsuflare, m-a pus la punct cu simbioza specială dintre pragmatismul și demnitatea locuitorilor regiunii: „Ehe, nu-l cunoașteți pe dom' Cămară… Maaare domn, dom' Cămară!… E drept că dacă te duci la dînsul cu o problemă și-l prinzi stresat, în zi proastă – că are multe pe cap – i se năzare din te miri ce. Zici ceva de i se pare lui și sare la tine. Te batjocorește, te suduie și cînd se ambalează nu se rabdă. Deh... Te ia la pălmi, la pumni în cap, îți cară picioare-n c… de te scoate afară. *Dar e bine să nu pleci.* După ce se răcorește, se potolește și-i pare rău. Vine la tine, te ia binișor, te bagă-n casă, te omenește ca lumea, îți bagă și-n traistă. Nu pleci de la dînsul fără ceva. Nu pleci cu mîna goală, îți dă și bani. Maaare domn, dom' Cămară! Are și elicopter." Îl întrebasem, într-o doară, dacă au baroni locali.

Moș Martin *vs* Moș Matiz

Al doilea contact, la adresa căutată, a beneficiat de o explicație la fel de logică: „Ați venit degeaba, că nu aveți ce filma… Nu mai avem urșii. Nu mai avem nici unul. I-am vîndut pe toți și ne-am luat Matiz". Fotografiile, făcute cu cîteva săptămîni în urmă în grajdul casei, înfățișau douăzeci și cinci de blănuri de urs brun – unele mai vechi, altele noi, abia argăsite, întinse ca hainele la uscat, pe polițe improvizate, pe grinzi, alături de unelte aflate-n neorînduială și de pînze groase de păianjen. Am îngăimat perplex și „înțelegător": „Așa-i, se descurcă omul cum poate. Și cine-a cumpărat blănurile?". „Nu știu bine – a continuat gospodina. Bărbatu-meu s-a ocupat de afacere. Multe blănuri a luat domnu' deputat. E profesor, dar le are cu etnografia." Urșii, toți, erau braconați.

Deputatul Miron, icoană-ntr-un muzeu să-l pui. Dar nu la pozat

Al treilea contact, la Muzeul etnografic al orașului, putea să degenereze într-o luptă corp la corp, dacă insistam să fotografiez unul dintre exponate: „Fotografiați orice, e taxă, o plătiți la intrare, dar asta nu. Asta nu, în nici un caz. Fără aprobarea domnului deputat, nu puteți fotografia aici". „Bine, zic eu, la intrare scrie că se poate fotografia orice, plătind taxa afișată." „Așa este, dar nu aici. Aici nu fotografiați fără aprobarea domnului deputat." Înțeleg și mă supun, căci muzeografii – doi la număr – nu mă slăbesc din ochi. Renunț și doar admir. Nu voi avea pe peliculă exponatul, dar imaginea îmi pare de neuitat: domnul deputat, într-un „tablou" de aproape un metru lățime, se îmbățoșează înconjurat de vreo cincisprezece ursari. De o „ceată de ursari", cum li se spune în zonă. Toți sînt îmbrăcați în piei naturale, provenind, se pare, de la urși mari. Deasupra capetelor se află craniile naturalizate în rînjete fioroase de ipsos vopsit. De la muzeografi aflu că domnul deputat este un mare animator al obiceiurilor de Crăciun și Anul Nou. „A încurajat formarea cetelor de ursari cu piei originale, nu cu imitații, ca prin alte părți. A urat de Sărbători la Poliție, la Parchet, la Primărie, la Prefectură. Fotografia e de atunci" – explică una dintre gazde. „Și – zic eu – nu l-a întrebat nimeni nimic?" „Ce să-l întrebe?", sună răspunsul, mirat.

Pe deputat îl cheamă Vasile Miron și a fost profesor de matematică înainte de a fi ursar la PSD. Nu știu dacă e una și aceeași persoană cu deputatul care dă bani de Matiz gospodarilor care-și vînd urșii din bătătură, dar se poate afla. Va fi greu, că-n PSD sînt mulți ursari, unii cu pușcă.

Blănurile de urs brun din România au rămas ca la dentist cînd au auzit că omoloagele lor din Germania costă fiecare cît un merțan mediu, iar ele, împreună, abia au mișcat din loc Micul Gigant

Pielea ursului din pădure, mai ieftină precum cioara de pe gard

Cert e că-n România, după căderea leului, e rîndul ursului la devalorizare: pe douăzeci și cinci de blănuri poți cumpăra doar un amărît de Matiz. În Germania, de pildă, pe cojocul unui urs mijlociu, achiziționezi un VW Golf, „eurotrei". Pe doi urși mijlocii poți lua un VW Tuareg 4x4 (fără faruri de ceață), iar pe doi urși mari poți căpăta un ditamai „merțanu'". Cred că urșii nu mai trebuie schimbați pe nimic pînă-n 2007. Sînt o investiție sigură. Era să uit (pentru amatorii de chilipiruri și pentru Parchetul General): mă aflam la Comănești de Bacău – județul mamei lui Ștefan cel Mare, în Moldova urmașilor urmașilor lui Ștefan, în România anului 2004, an al negocierii (pe blănuri de urs) *acquis*-ului european de mediu.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Anacronica TV

Fratele cel Mare și Șef

Ciclul reciclărilor de la *Big Brother* a făcut o nouă victimă. Izabela, bătrîna Iza, a apărut la o emisiune la Prima TV, care se numește *Mega Erotica. Mega Erotica* este, practic, filmarea unui pictorial erotic. Așa s-a trezit Izabela, după un an de dispariție, că a fost scoasă dintre fiarele și aparatele ei de sudură și a apărut cu chiloții lărgiți și fără sutien la televizor. Asta este soarta „frățiorilor": de fiecare dată cînd va dori Fratele cel Mare, ei vor fi obligați să vină la televiziunea care i-a promovat și să-l slujească. Probabil că într-o bună zi va primi și Soso un telefon: „Hai la televiziune că se trage o emisiune despre agresivitatea pitbull-ilor și n-are cine să facă pe victima"; sau Costel: „Alo, Costel, de la televiziune sîntem. Poți să faci și tu un accident mortal pe DN 17, că nu prea avem material pentru știri? Hai, te rugăm! Hai că te așteaptă deja echipa de filmare și șoferul beat al basculantei".

BIC Brother

Salonul Automobilistic Muzical București

După o oră de Atomic, m-am prins că trendul muzical actual este cu mașinile sport ale anilor '70, însă ideea îmi scapă. Artistul român nu mai este în stare să cînte fără să țină o mînă pe volan. Nu mai poate să danseze fără să-și frece fundul de capotă. Ceva se întîmplă cu societatea noastră de consum benzină. După criteriul automobilistic, muzica românească se împarte așa: muzica ușoară, de serie, de pînă în 2.000 de cm cubi, decapotabilă, culori vii (Bambi, Andreea Bălan), muzica din clasa compactă, monovolum sport, pînă în 3.000 cm cubi + jeep de business (Fizz), muzica folk, cu rulote, camping și permis categoriile C și D, muzica cu PR bun, cu mașini clasice, Volga, Mustang, Wartburg, broască veche (Nicola), muzica motocicliștilor non-harley-davidsonieni amatori (Pepe), muzica yachtangiilor, barcangiilor și ski-jetarilor (Delia) și cam atît. Segmentul betonieră, TIR, dubă blindată, dubă poliție, trotinetă și hidrobicicletă este încă un filon neexploatat.

Cătălin MATEI

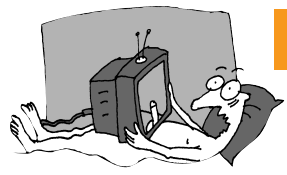

Trampa și ecranul

Cînd m-am lansat cu primul clip aveam deja 350 de femei la activ. Mă gîndesc că la toamnă, dacă mai scot o piesă şi un refren, urc la 600 de bucăţi. Păi, io n-am timp şi nici sexul tare pentru asemenea carieră muzicală de succes.

Fizz, un afacerist cu gunoaie care a ajuns la vorba lui Arghezi: *Din fiţe, mucegaiuri şi gunoi / Iscat-am clip şi cîntece mai noi*

● De curînd, la un jurnal de știri PRO TV de la ora 17,00, o țărancă rumenă în obraji – de profesie „martor", după cum scria pe banda din josul ecranului – a declarat cu nonșalanță: „Se bat de la o oaie, normal, că doar sînt ciobani". De parcă dacă ești cioban e normal să te bați de la o oaie, cînd mult mai civilizat ar fi s-o chemi la *Din dragoste* și s-o lași pe ea să aleagă.

● Aflată la Veneția pentru a efectua un reportaj, domnișoara Theodora Massini de la Prima TV a ținut să ne spună că „dacă pe lîngă turism vrei și ceva cultură, intri în Bazilica San Marco, cunoscută și sub numele de Palatul Dogilor". Domnișoara reporter a omis tocmai varianta românilor care nici nu intră în Bazilică, nici nu ies, semn că nu s-au dus acolo nici pentru cultură, nici pentru a se distra, ci pentru amîndouă: ca să cerșească cu acordeonul la intrare.

● Pe Discovery s-a difuzat de curînd în reluare serialul despre supraviețuirea în condiții extreme. Din cîte am văzut noi, condițiile lor extreme erau mai puțin extreme decît condițiile noastre extreme, fiindcă prezentatorii se aflau în junglă, iar jungla le oferea de toate: pești, crustacee, fructe etc. Păi, să vină să supraviețuiască aici, în pădurile noastre, unde nu se pune problema mîncării, ci cea a evitării cartușelor trase de vînătorii din PSD.

● Jurnalul de știri *Focus* al Prima TV are un frate mai mic și mai nefericit, numit *Focus 07,* care nu este agent secret, după cum i-ar putea sugera numele, ci este difuzat la o oră foarte matinală, 07,00. În cadrul jurnalului există un personaj vivace, care are părul vopsit într-un roșu așa de aprins, încît dacă îl vezi îți vine să chemi pompierii. Probabil că asta și urmărește: să cheme cineva pompierii, ca să apară și el la niște știri la care se mai uită lumea, de exemplu la alea de la ora 18,00.

● Am prins pe cîteva posturi de televiziune un spot publicitar al firmei „Happy Mariage" (cum ar veni, ca să înțeleagă și domnul Pruteanu, „Căsătorie fericită") din care înțelegem că aceasta se ocupă de organizarea unor „nunți profesioniste". Avem și noi o întrebare: oare după cîte divorțuri un mire amator poate trece la profesionism?

● Vîntul schimbării a bătut pînă și în lumea mirifică a reclamelor la dudui despuiate care te îmbină să le suni: vechile Larisa, Nico și Laura au dispărut de pe micile ecrane, lăsînd locul unor tinere vizibil autohtone. Una dintre acestea se despoaie într-o limuzină. O limuzină atît de luxoasă, că ți-e și frică să suni. Dacă-ți răspunde Răzvan Păunescu? De-aia o prefer eu pe cea care se mîngîie de una singură într-o căpiță de fîn. Deși și-acolo am unele temeri: dacă-mi răspunde bunicul?

● Într-un clip publicitar care face reclamă la Poiana, un copilaș ciordește o bucată de ciocolată, apoi o dăruiește frățiorului său nou-născut. Decît s-o ciordească, ar fi fost mai bine să primească ciocolata de la un nenea pedofil; măcar scăpam de caracterul juvenil al infracțiunii.

● M-am uitat la emisiunea aia cu bătaie de la Prima TV. Ei spun stilului ăla de bătaie Kempo, adică luptă liberă cu pumnii și cu picioarele în stomac, deși părea foarte bine a fi un gen de bătaie internațională în față la discotecă, cu scos de picioare de pe ringul de dans și strangulare pînă îți dă banii.

● Filmele erotice de la Național TV au ajuns atît de slabe încît fetele alea nici nu se mai dezbracă, ci fac dragoste direct îmbrăcate. Mai rămîne să facă dragoste cu lumina stinsă, ca să fie sigure că nu le vede nimeni.

● Aflat într-un tur (dar cu cămașă) de forță pe Realitatea TV, Vadim a ridicat voalul de pe încă o fațetă a personalității sale titanice. Mă rog, una dintre multiplele personalități titanice care s-a nimerit atunci pe acolo. Așa am aflat că, fiind născut noaptea, el dă cel mai bun randament tot după apusul soarelui. Păcat că alegerile și tratamentele se organizează, de obicei, ziua, că altfel era de mult președinte băiatul ăsta.

● Sînt niște știri pe Acasă TV prezentate de băiatul acela în slip? Haideți, domnu' premier, că dacă mai slăbiți puțin o să vă permiteți!

● Prietenul nostru, dar și al animalelor, Fizz, ne oferă un nou videoclip de vizionat pe mute. Însă, dacă mai sînt oameni ce nu mai au ce pierde, îi rugăm să dea volumul puțin mai tare și să asculte vocea pițigăiată, care se tot trezește în timpul cîntecului. Se pare că îi aparține lui Fizz, care s-a gîndit să nu mai folosească sintetizatoare de voce și să ne uimească cu tonalitatea lui sopranică. Atît de sopranică încît zici că, săracul, n-are ouă. Te pomenești că papagalul ăsta s-o-nmulți prin pui vii.

● Signiorii i signioras – *deci, băi, aștia* – Io sono GianFranco Ferfere, I la bella donna est Giulia – *deci el e Ionel și io deci Iuliana.* Nos somos achi por presentara ACASA teve el loto discount di bigiuterii solo nouve milioni lei – *deci suntem achi să vă arătam deci lotul discount deci la numa' deci noo milioane di leiii!* Am încheiat citatul din memorie. Astfel s-a petrecut unul dintre teleshoppingurile de la Acasă TV! Domnul, cică italian (eu, unul, îl suspectez că e din Călimănești, deși la freza aia s-ar putea să fi fost prima dată în viață cînd a ieșit din Strehaia), ne explică cum ne dă diamante „piccolo, dar vero!" pe prețuri „piccolo, dar plus taxi di curierro". Tanti de lîngă, genul „plecată la studii în Italia și întoarsă cu soț bogat", ne traduce din italiană într-un dialect româno-italian. Se pare că principalul cuvînt din acel dialect este „deci", acesta fiind folosit de 33 (treizeci și trei) de ori într-un interval de 180 de secunde, și probabil înseamnă „deci mille lei", adică cît ar valora diamantele alea la o tarabă normală din Mamaia.

Tupeu 2004

Autostrada *Ioan Rus* și Trotuarul *Adrian Năstase*

Brigadierii Mitrea, Rus și Năstase raportînd un însemnat succes în întrecerea electorală pesedistă: încheierea inaugurării șoselei Brașov-Mîncați-Borș cu trei săptămîni înainte de termen

De lucrul ăsta nu scăpăm niciodată: tupeul românesc. Cu chiloți (Curtea Supremă de Justiție), fără (Năstase), sau direct în pielea goală (Agathon), tupeul românesc are următoarele caracteristici: merge cu merțanul, e înnebunit să adune ca Moș Gerilă ca să dea apoi la renii de la Cornu sau de aiurea, o face numai pe bani publici și îi place să se dea cu televizorul toată seara prin casele românilor. Și ar mai fi și astea: are ceva cu Justiția – la televizor o invită la cofetărie, dar în pădure îi dă chiloții jos și o violează ca pe Constituția –, îi place să se fîțîie pe lîngă mari monumente construite de alții ca să se dea mare lîngă burta calului lui Mihai Viteazu. Și construiește cîte un kil de autostradă pe an – dar taie atîta panglică festivă cu tricolor, că dau în bîțîială fabricile de confecții ca să le coasă materialul de foarfecă panglicarilor care chinuie România din fruntea țării. Stați așa și luați-vă porția, tupeiștilor:

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Adrian Năstase.** Pe Năstase l-a mîncat rău săptămîna asta și s-a dat în stambă: s-a apucat să construiască o autostradă numai ca la tăierea panglicii să se afișeze cu Rus și să-l critice pe Băsescu care era la cel puțin 300 de kilometri mai jos, apoi a luat raportul critic al Băncii Mondiale și a făcut din el cîntarea PSD-ului. Adică albul e negru, PSD-ul e Sfînta Fecioară, hoția e filantropie – față de burdihanul propriu –, prostiile lui Agathon sînt vorbele memorabile ale lui Țuțea, în fine, pe Năstase cine îl oprește? Poate numai numărul pentru Urgențe **112**, că și pe ăsta tot Năstase l-a inaugurat în România săptămîna trecută: că doar nu-i ajungeau numai înfometații și pîrliții pe care i-a făcut PSD-ul în 14 ani de fesenism, ci acuma vrea și morții și răniții pe care n-apucase să-i accidenteze personal cu PSD-ul pe trecerea de pietoni.

Tîmpeu 2004 (2 puncte): **Dan Matei Agathon.** Agathon, acest Grămadă al PSD-ului, a mai avut o idee de Hollywood: în ziua alegerilor, Biroul Electoral Central să cenzureze ziarele, adică să dea ordin ca ele să nu apară. Profund. Genial. Agathon. Sîngele lui Dracula apă nu se face și nici pălinca creier!

Servilism 2004 (1 punct): **Curtea Supremă de Justiție.** La cinci minute și cîteva zeci de secunde de la împlinirea vîrstei de pensionare, judecătorul Paul Florea, care-a îndrăznit să ia la centru-stanga partidul lui Iliescu, a fost imediat pensionat prin votul CSJ. Aceasta în timp ce Senilorul Ion Predescu de la PSD, la numai *77 de ani*, a fost propus spre avansare la Curva Constituțională a lui Ion Iliescu. Ceea ce demonstrează cum funcționează independența Justiției: în primele cinci minute, panarama o face ea pe independenta, dar pe urmă se mută cu Puterea și, pentru un ciolan cu fasole și-un dres, acceptă să ia bătaie și de la Dan Iosif.

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	25 puncte
2. Adrian Năstase	15 puncte
3. PSD	11 puncte

Năstase ne-a dat Brașov-Borșul pe nas

Cu ocazia campaniei electorale pentru turul 2 al alegerilor locale, Adrian Năstase a inaugurat cu 3 săptămîni mai devreme deschiderea șantierului de lucru la autostrada Brașov-Borș. Mai devreme cu 3 săptămîni au venit la deschidere și televiziunile, și aplaudacii, și muncitorii cu salopete. Ce mai, toată lumea, mai puțin cîrditorii de materiale și echipajele de poliție care le țin de șase. În perspectiva alegerilor din toamnă, Adrian Năstase ar putea să facă și alte gesturi de acest fel, cum ar veni:

– deschiderea cu 500 de ani mai devreme a șantierului la autostrada spațială București-Cornu-Marte, cu haltă pentru senvișuri la Monte Carlo și pentru pipi pe Lună;

– pornirea cu 1.500 de ani mai devreme a calculatorului care va procesa datele trimise de primul satelit staționar românesc cu piese de Wartburg ajuns la 15.000 de metri deasupra Tărtășeștiului;

– aniversarea, cu 2.500 de ani mai devreme, a 10 ani de la aterizarea primului OZN pe locul unde astăzi se află stadionul „Dumitru Sechelariu";

– aniversarea, cu 2.501 ani mai devreme, a 11 ani de la aterizarea primului OZN pe locul unde astăzi se află stadionul „Dumitru Sechelariu";

– sărbătorirea, cu 3.000 de ani mai devreme, a 2.997 de ani de cînd n-am intrat în UE și a 2.994 de ani de cînd am intrat.

Pasarela 45

poliția presei

Infractor: Cronică a lu' Ștefan a Petrei
Organ *Academia Cațavencu*: Șturlubatecu' de 'nică a scris săptămâna trecută că „Europa a sărbătorit Ziua Victoriei la Dunkerque".
Rechizitoriu: Dacă 'nică ar fi dat mai des pe la orele de istorie în școala generală, în loc să meargă prin discoteci cu caprele Măriucăi, ar fi aflat că în mai-iunie 1940, la Dunkerque, anglo-francezii au luat o leapșă atât de naspa cum numai doi ani mai târziu, în august 1942, aveau să ia din nou, când au eșuat în prima tentativă de debarcare la Dieppe. La Dunkerque a avut loc ceea ce se numește evacuarea corpului expediționar britanic, alături de vreo 26.000 de francezi, sub atacurile devastatoare ale nemților.
Lovitură de pedeapsă: 'nică să fie detașat pe plaja de la Vama Veche toată vara, unde să citească, în cortul Humanitas, istoria celui de-al doilea război mondial, iar colegii lui care vor sta la Ovidiu sau la Mitocanul să mai treacă la două-trei zile pe la el ca să-l asculte și să-i umple paharul de bere.

T.E., Praga

Mazăre și acoliții lui, toți o Aquamagic și-un pământ

Introducere

Ați auzit vreodată de Antonella Marinescu și de Paraschiva Barbu din Constanța? Dar de Aquamagic? Hai, lăsați, sînt aproape sigur că v-ați bălăcit măcar o dată pe acolo (în Aquamagic, vreau să spun). Pe scurt: Antonella Marinescu este proaspăt consilier local PSD la Constanța, președintele comisiei Buget-Finanțe, acționar la patru firme și distinsă fiică a doamnei Paraschiva Barbu, care este șef la magazinul „Grand", fost asociat cu Mazăre & co. și, evident, mama Antonellei Marinescu de la PSD. Iar de Aquamagic ați auzit, este un parc de distracții ridicat de Basarab Popa, vărul lui Mazăre, aspect suficient pentru ca alde Agathon, Mitrea sau Iliescu să ne bată la cap cu reclama deșănțată pe care au prestat-o cu găletușa și cu lopățica, făcînd pișu pe o lege care spune că demnitarii nu au voie să promoveze investiții private.

Încă o introducere mică

Altă calitate a Paraschivei Barbu: este proprietar pe jumătate din terenul pe care s-a ridicat (cu autorizații în lipsă sau obținute cu cîteva zile de inaugurare, așa cum vă povesteam încă de anul trecut) jucăria cu apă ce-i aparține lui Basarab Popa. Care, în calitate de văr al lui Mazăre, face afaceri fix cu primăria acestuia, prin firma Pomacost, motiv să luăm aminte la cîteva rînduri din observațiile Societății Academice Române: „Un funcționar sau consilier municipal onest nu admite ca primăria să facă afaceri cu firma sa proprie, a familiei sau a asociaților săi, deci nu profită sau nu aduce profit clienților săi de pe urma funcției pe care o deține, lucru care presupune un conflict de interese".

Cuprins

Paraschiva Barbu nu numai că deține jumătate din terenul pe care vărul primarului Mazăre și-a făcut Aquamagicul, dar vă putem garanta și că este un om bun. Doamna Barbu a cumpărat pământul respectiv, 12.320 de metri pătrați, în ianuarie 2003; în februarie au început lucrările la parc (vedeți declarația lui Agathon în *Jurnalul Național*, 2 mai 2003), iar abia în martie s-a făcut și contractul de închiriere dintre proprietar și cei ce se apucaseră deja să lucreze în anticipație. Culmea tupeului este că primăria lui Mazăre a ținut-o sus și tare, ca și Agathon, că parcul se confecționează pe teren concesionat de la primărie. Și ca să înțelegeți odată de ce ziceam că Paraschiva Barbu e om bun, țineți-vă bine de scaun și urmăriți-ne: chiria plătită de vărul lui Mazăre pentru cei 12.320 de metri pătrați ai doamnei este de 20.000.000 de lei pe an (**douăzeci de milioane de lei** – pentru cei care au crezut că au căpătat brusc probleme oculare)! Mai puțin decît scoate o babă întreprinzătoare din închirierea unei garsoniere cu gîndaci din Titan City.

Spil

Ca să nu credeți că au prins-o întîmplător la colț și i-au strîns mîna la menghină ca să semneze, vă spunem, în sfîrșit, că doamna Barbu a fost partener de afaceri cu marea familie a primarului PSD Mazăre. În firma Xenoti, de exemplu, SRL la care este acționar Nicușor Constantinescu, președintele PSD al Consiliului Județean și asociat de vază în colecția de firme marca Mazăre. Și, ca să nu uitați, reamintim că fiica doamnei Barbu este, întîm-plător, proaspăt consilier municipal PSD, membru al comisiei Buget-Finanțe.

Ar mai trebui să adăugăm că cealaltă jumătate din pământul pe care s-a făcut afacerea vărului lui Mazăre a avut aceeași soartă ca și partea Paraschivei Barbu. Proprietarul a devenit stăpîn pe teren cu o lună înaintea acesteia, percepe aceeași chirie, contractul de închiriere cu vărul lui Mazăre este semnat în aceeași zi și, culmea afacerilor și a încrederii, ambele suprafețe pot fi folosite de chiriaș drept garanție la bancă!

Încheierea

Încheierea o faceți voi.

Biroul de Investigații

Dom'le, ca fost comunist care încă sînt, vă zic: cea mai bună societate rămîne societatea capitalistă. Păi, tot ce-am furat eu pe vremea lui Ceauşescu, dacă-mi puneam mintea cu regimul, puteam să beau într-o săptămînă: adică 100 de sticle de whisky, 20 de baxuri de Kent şi trei-patru Dacii 1310 cu îmbunătăţiri. Da' acum, ca să beau un FPP Moldova şi două RAFO Oneşti, ne-ar lua, dracu', mie, lu' Iacubov şi lu' săracu' Sechelariu, trei-patru vieţi şi douăzeci de ficaţi de-ai lui Văcăroiu tînăr!

Miliția spirituală

Viorel Hrebenciuc, înc-o limbă și mă duc

Am tot fost întrebați cine se ascunde sub numele de Miliția spirituală. În primul rînd, nimeni nu se ascunde, sperăm că a trecut vremea ascunderii. Așadar, miliția spirituală este un grup alcătuit din cîțiva studenți la Istorie, în București, dornici să nu uităm prea repede trecutul recent: Mihai Burcea, Bogdan Biszok, Miclea Adrian, Mihai Bumbes. Ei pot fi contactați la următoarea adresă de e-mail: thespiritualmilitia@yahoo.com

Jovialul baron regional de Moldova, adică Viorel Hrebenciuc, a fost mereu preocupat de cariera sa politică. Și a acționat cum îi cereau vremurile, cameleonindu-se aferent. Pînă la situația de azi, cînd se spune că ar sta în spatele ziarului *Adevărul,* Hrebenciuc s-a învîrtit în jurul altor publicații. Cînd era student, a cochetat cu redacția de la *Tribuna studentului economist,* revista ASE-ului. Îl găsim în numărul 8 din 1974 al acestei reviste, încercîndu-și limba timidă pe dosul începutului de dictatură a lui Ceaușescu, în articolul *Autoadministrarea, deziderat nostru:* „Pe baza indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu la Conferința cadrelor și activului de partid din învățămîntul superior referitoare la participarea nemijlocită a studenților și cadrelor didactice la buna gospodărire a bazei materiale a instituțiilor de învățămînt, a căminelor și cantinelor, se preconizează o serie de măsuri care au drept scop antrenarea tuturor studenților în activitatea de autoadministrare a căminelor și cantinelor, de gospodărire echilibrată a tuturor bunurilor de care dispun". În spatele acestei fraze destul de stupiduțe pentru un viitor strateg al PSD, se ascunde obligația studenților de a spăla vase și a face curat în WC-uri! Adică, dacă nu le-ar fi spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin vocea tovarășului Hrebenciuc, studenții nu ar fi știut să facă nimic, nici să se șteargă la fund după utilizarea closetelor! Înainte de a încheia articolul său de mare autoadministrator, Viorel Hrebenciuc îl mai cearcă pe Nicolae Ceaușescu cu o lingușeală, făcîndu-l să creadă, dacă ar fi citit revista cu pricina, că e un geniu al gîndirii: „La conferința cadrelor și activului de partid din învățămîntul superior, tovarășul Nicolae Ceaușescu arată că: «*A-l învăța pe student, pe elev să se gospodărească și să conducă e un act educativ*»". Deci, dacă tovarășul Ceaușescu a spus că a învăța înseamnă a educa, cum să nu cadă de admirație studentul Hrebenciuc în fața acestui monument de gîndire?

Autogospodărirea erotică

Viorel Hrebenciuc lansînd în teritoriu noul slogan al PSD: „Continuăm împreună, furăm separat"

Sindicatul polițiștilor s-a întors pe vremea miliției

Să vă spunem o poveste mică și tristă despre PSD și Sindicatul Polițiștilor. Legea privind statutul polițistului, din 2002, stabilea în sfîrșit că se poate constitui Corpul Național al Polițiștilor din România. CNP avea prin lege și niște puteri proprii: „acordarea gradelor profesionale se face cu avizul consultativ al Corpului Național al Polițiștilor"; „poate face propuneri inspectorului general al poliției pentru numirea în funcții de conducere sau destituirea polițiștilor"; „participă la susținerea examenelor de capacitate pentru titularizarea polițiștilor stagiari și a celor încadrați direct". Nu o să credeți, dar ministrul Ioan Rus și secretarul de stat Toma Zaharia și-au dat seama că aceste prevederi îi dor. Ce doi au trecut la acțiune, iar în luna octombrie 2003 apare O.U. 89 pentru modificarea și completarea Legii 360/2002 (Statutul polițistului) – semnează Rus, iar în ianuarie 2004 iese pe piață și H.G de modificare a Regulamentului de organizare și funcționare a CNP. De această dată contrasemnează Toma Zaharia. Prin O.U. și H.G. tot ce e scris între ghilimele mai sus a fost scos și polițiștii au ajuns, din milițieni de cîrpă, sindicaliști de paie.

Chipiu și Dale

Darabont taie și spînzură și pe Internet

În vreme ce la sectorul 5 candidatul s-a ales din primul tur fără să știe cît face 1 plus 1 totul de-nmulțit cu „a fi" la puterea persoana a II-a B, la sectorul 6 lupta intelectuală pentru marea izbîndă a fost mai aprigă și s-a întins pînă în turul 2. Contracandidații, Darabont și Poteraș, și-au aruncat tot felul de bilețele electorale între ei și în cele din urmă, pentru că lumea asta nu putea să-i mai încapă, au mutat puțin războiul și pe Internet. La www.darabont.ro și www.poteras.ro, întregul mapamond a putut asista la lupta pe viață, pe moarte și pe ciolan dintre cei doi. Vă lăsăm să descoperiți singuri ce-am vrut să spunem aici și n-o să insistăm decît asupra unui joc descoperit pe pagina lui Darabont. Doamnelor și domnilor, venit direct din clasa domnului Vanghelie, special pentru vizitatorii paginii lui Darabont, senzaționalul joc „Spînzurătoarea"! L-am jucat și am învins: de 3 ori m-au spînzurat ei, de 5 ori i-am spînzurat eu (o performanță pe care n-am mai avut-o pînă acum în atîția ani de presă, recunosc). Frumos și inspirat joc, domnule Darabont, nici că se putea găsi altul mai potrivit. Poate X și 0, dacă jocul ăsta n-ar fi avut marele defect că are prea puține zerouri pentru ce nevoi sînt în partidul dumneavoastră.

Sectorul oase

Accesul la libera malformație

Vineri, ultima zi de campanie, m-a prins sponsorizînd din greu PSD-ul. Adică stînd la coadă la Direcția de Impozite și Taxe Locale a Sectorului 1, din Piața Amzei. Deodată m-am simțit izbit în moalele capului de accesul liber la informație. Grupuri de trepăduși pesediști împărțeau gratuit ziare ca *Ultima Oră*, *Curentul*, *Adevărul* și altele, pline ochi de reclamă electorală albastră. Încă o dovadă clară că PSD-ul a cumpărat foarte multe ziare, chiar dacă pentru a le oferi populației. Pentru copiii prezenți a fost o lecție pe viu (nu ca-n filmele alea animate ale Ministerului de Finanțe) despre cum funcționează toată tărășenia asta cu taxele: tu dai cîteva milioane, dar primești în schimb cîteva ziare. S-a extins, așadar, și la adulți programul „Cornul și laptele învelite în ziar", că învelit în televizor era de mult și n-a fost suficient.

Ultima Oară

Din pensie se-ntrupează electoratul

Partidul Pensionarilor are o organizație de tineret. Pe urmele acestei ciudățenii am intrat în însăși inima partidului, pe strada Băcani din București, unde se află sediul central. Aici am dat de prim-vicepreședintele Partidului Pensionarilor și Protecției Sociale, domnul avocat Șerban Sorinel, 45 de ani, de Radu Ioan, președinte la filiala sectorului 3, și de candidatul Partidului Pensionarilor la Primăria Capitalei, domnul Ilie Vasile Gheorghe Cornel, care a stat mai mult într-o cămăruță. Niște oameni foarte interesanți.

Președintele de filială: „La sectorul 3 am trei studenți. Unul e la... e... are ASE-ul..., unul e... îmi pare rău că nu am la mine situația, dar vă spun, pe toată Capitala sînt vreo 100 de studenți. Pînă-n 45 de ani am 60 de oameni. Dar vă spun că în București avem vreo 300 de tineri".

Ce activități aveți cu tineri? – îi întreb. Domnul prim-vicepreședinte Șerban Sorinel: „Păi, uitați-vă în jur, avem aceste tablouri pe pereți aici, ale unor pictori consacrați care sînt membri la noi, pictorul Ion Hultană și Sebastian Constantinescu, care sînt aici încă de cînd am venit cu partidul aici în sediu. Hmm! Ce vîrstă au domnii pictori? Păi, zi, Cornele, cît au!". Cornel Ilie Gheorghe Vasile iese din cămăruță: „Hultană are 63 și ăstalantu' 74". Intră înapoi în cămăruță. „Da", spune prim-vicele, „partidul a luat ființă în anul o mie nouă sute...", face o pauză intenționată. „...nouă zeci și patru", se aude dintr-o cămăruță de alături unde se află domnul candidat Cornel Ilie Gheorghe Vasile. „Avem studenți, sînt elevi, sînt copiii și nepoții pensionarilor înscriși." Cîți membri aveți în toată țara?, întreb. „În jur de 100 de mii!", zice prim-vicele. Candidatul iese din cămăruță și spune energic: „O sută cincizeci de mii!". Prim-vicele ridică vocea și strigă la candidat: „Nu avem 150 de mii!". „Ba avem, atît s-a centralizat..." „Nu avem atîta, au mai murit! Scrie așa: circa 100.000 de membri!", ridică prim-vicele vocea și la mine.

Domnul candidat Gheorghe Vasile Ilie Cornel iese din cămăruță și zice: „Și se preconizează și modificarea numelui!". Domnul prim-vicepreședinte, extrem de obosit: „Lasă, că încă...". Urmează apoi o discuție animată între cei doi, din care înțeleg în cele din urmă că se vrea renunțarea la numele de Partidul Pensionarilor și Protecției Sociale (PPPS) și reînnoirea sub numele de Partidul Protecției Sociale și al Pensionarilor (PPSP). V-am zis, foarte interesanți acești oameni!

Sună telefonul. Președintele filialei sector 3 se ridică și răspunde. Prim-vicepreședintele Sorinel lasă discuția cu mine și devine foarte atent la președintele de filială. „Da, Partidul Pensionarilor!" „Ce vrea?", întreabă prim-vicepreședintele. Președintele filialei sector 3 ascultă atent în receptor și nu răspunde. „Să vorbească numai cu mine!", îl atenționează domnul prim-vicepreședinte. „Zi, mă, cine este?", se enervează domnul prim-vicepreședinte. Iese și domnul candidat la primăria Capitalei dintr-o cămăruță și întreabă: „Cine este?" Președintele filialei sector 3 se întoarce în sfîrșit către ceilalți și spune: „Ăștia de la Pagini Aurii... dacă avem tot sediul ăsta ca să ne treacă". Prim-vicepreședintele: „Să vorbească cu mine!". Face un gest să se ridice, dar președintele de filială zice în receptor: „Da, același sediu... da... săru' mîna, la revedere!". „Trebuia să-mi dai mie să vorbesc", face trist vicepreședintele Sorinel Șerban.

Trei țigănuși semidezbrăcați, doi băieți și o fată de vreo 5-7 ani, își găsesc acest moment ca să intre pe ușă și să pună mîna pe foile de pe imprimantă. „Nenea, ne dați și nouă o foaie?" Domnul candidat la primăria Bucureștiului, Ilie Vasile Cornel Gheorghe, se repede să îi dea afară pe puradei. Se scoală și domnul prim-vicepreședinte Șerban, care le strigă calm să plece. Domnul președinte al filialei sector 3 se ridică la rîndul lui și se grăbește să ajungă la ușă. Puradeii fug pe ușă și îi strigă prim-vicepreședintelui că îi bagă ceva în gură. Primejdia trece. Toți trei se întorc la locurile lor. Candidatul Vasile Ilie Gheorghe Cornel îl tachinează pe prim-vicepreședintele Sorinel Șerban și îi zice cu bonomie: „Ați auzit, domnule vicepreședinte, ce au zis: că vă bagă ceva în gură!". Prim-vicepreședintele surîde trist și-mi spune cu amărăciune: „Vedeți, intră și tineri la noi în partid! Dar vedeți, asta este educația dată de PSD!".

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Spitalul de campanie

Panciu și circ

Fănică Panciu este probabil singurul candidat care poate dovedi cu acte în regulă că este fiul orașului pentru care s-a luptat duminică: Panciu. Mă întreb cum o fi un afiș cu nea Fănică și inscripția, frecventă în campanii: „Pentru un Panciu mai curat". E clar că, dacă ăsta se spală (fie și pe mîini, ca cei mai mulți primari) de vreo două-trei ori, și-a realizat programul electoral.

Carpen diem

În comuna doljeană Carpen, se înfruntă în turul doi un pesedist și un peremist. Peremistul Marin Cojocaru a făcut, acum 30 de ani, 15 ani de pușcărie pentru omor. Cum s-a întîmplat: un nene dădea tîrcoale camionului cu care acesta venise la iubita lui. Așa că, după o ceartă cu acesta, l-a fugărit cu camionul prin lanul de porumb, l-a prins, l-a lovit și a trecut de mai multe ori cu mașina peste el, trădînd încă de pe atunci serioase aptitudini pentru doctrina peremistă. Dacă aș fi sigur că băiatul ăsta ar negocia în aceeași manieră și cu cîțiva dintre oponenții social-democrați de la centru, mai că i-aș trece cu vederea porumbul distrus.

Unde-s doi Puterea crește și Partida îi belește

Într-una din comunele nou-înființate din județul Dolj, cu primari numiți de la centru, interimarul pesedist se trezi la alegeri aruncat în turul al doilea, de cine credeți? Nu de Alianța D.A., ci de o formațiune cunoscută mai degrabă prin inițialele N.U., de la Nelegiuire și Ultraj, mînca-ți-aș! Adică fix de candidatul aliaților tradiționali de la Partida Rromilor, care a intrat și dînsul în turul 2, că era ușa deschisă. Alegătorii din nou-înființata comună au avut, la turul 2, două probleme: prima, cui să-i dea buletinul de vot; a doua, cum să nu rămînă fără buletin în timpul ăsta.

Partida Rummylor

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Apariția unui cadou trăsnit în biroul redactorului-șef adjunct bulversează viața tihnită a Mariei.

Vergilică: *Salut, Virgil! De ce le umfli, femeie, gonflabila asta în fiecare dimineață?*

Maria: Hai, că mă faci un pic să rîd, că am stat plînsă toată ziua asta de joi, că e ziua mea de naștere și eu nu am putut da o cinstire la băieții mei, vezi cum e viața, așa de grea, mi-au făcut colegii un cadou nemaipomenit de o fustă și o bluză pe care am zis că e ceva deosebit.

Vergilică: *De ce umfli gonflabila, ce te-a apucat?*

Maria: Eu cînd am văzut această jucărie păpușă, i-am zis Ciuciulina, Ciucica, mie mi-a plăcut de ea, era frumoasă, așa, blondă, frumușică, drăguță, iar domnul Liviu Mihaiu o pusese pe cuier, la dînsul în birou și am zis: vai, șefulică ce păpușă frumoasă ai, ca Barbie, cum e Barbie, exact așa, cu căpuțul ăla, cu picioarele subțiri, siluetă, așa, și zic în fiecare dimineață, ce au cu ea de o dezumflă? Vin dimineața la curățenie și stă strînsă, mototolită și pusă în biblioteca lui Iulian Tănase. Și zic: ce Dumnezeu, de ce stă aici, nu e locul ei aici și mai e și mînjită, neagră, cu scrum de țigară, eu o iau, o șterg cu fîs-fîs din ăla, am spălat-o și o pun înapoi la șefulică Liviu în birou că mie mi-e frică, dacă vine șefulică și întreabă de cadoul dumnealui de zi de naștere, că ăsta a fost cadoul lui și întreabă: bre, Mario, unde e păpușa de după cuier? Așa mă lupt cu ea dimineață de dimineață și o scot la lumină, roză, frumoasă. O umflu și o pun înapoi, că parcă și mie mi-e drag.

Vergilică: *Dar știi că m-am speriat de ea, bre Mario, că eu cînd trec după tine prin birouri la curățenie, m-am speriat de ea, că nu știam ce ochi mă privesc, ce arătare mă urmărește, parcă mă sorbea din ochi. Mario, fir-aș al dracului, ce m-ai speriat, cînd am văzut păpușa aia a ta atîrnată de cuier!*

Maria: Era cadou ca la *Academia Cațavencu* și eu am grijă de ea că e a lui șefulică, e cadou, să fie frumos. Mie îmi arde de păpuși, da? Da, fiindcă toate se sparg în capul meu dacă nu se găsesc.

Vergilică: *Mario, Mario, dar tu știi, bre, la ce folosește?*

Maria: Nu știam, asta e. Eu nu știam, am crezut că e un cadou, de o glumă, cum se fac glume din astea, că ai văzut, gura o are rotundă, are și fundulețul cu rotund și eu m-am întrebat: dacă i s-a luat lui șefulică o păpușă din asta, de ce i s-a dat în pielea goală, colegii ăștia ai noștri nu au putut să cumpere un chiloț, un bikini la șnur ca la *Tabu,* o fustiță, un capoțel ca la *Bucătăria pentru toți* a domnului Cucui? Nu așa, lăsată de Dumnezeu. Păi, tîrziu de tot am aflat la ce folosește această păpușă și, cînd am aflat, să-mi vină rău. Mario, tu nu știi, bărbații burlaci și cei care așa, ia întreabă tu pe Coni. Ea e imposibil să nu știe de pe vase, unde umblă de icicolo, marinarii pleacă în larguri cu o fată de asta. Simt și ei nevoia de o doamnă lîngă ei acolo și de unde Dumnezeu, și cînd simt nevoia așa, așa, această doamnă e în cutie și o umflă seara și își face omul treaba cu ea și după aia pac, o curăță, o dezumflă la cutie, dar secret. Cînd am auzit, mi-am făcut sfînta cruce și am zis că de asta nu mai ține Dumnezeu cu noi.

Vergilică: *Mai umfli gonflabile?*

Maria: Nu, s-o ardă colegii cu țigara, dar eu nu mai pun gura pe gonflabilă!

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

La mulți ani de așteptare

Cînd pici să fii numărul 13 ai ghinion, se știe. Iar cînd nimerești să fii de două ori 13, ghinionul se triplează. Și asta e mai mult decît o superstiție, e realitate. A pățit-o doamna Anna-Maria Gîrleșteanu. A făcut notificare către primărie pentru a-și recupera casa confiscată de comuniști. Cererea ei a primit numărul 1313. Și ghinionul ei a fost triplu. Adică în respectiva casă funcționau un laborator foto, un magazin de artă și unul de mătăsuri. Trei motive mari cît trei șpăgi serioase pentru ca primăria să nu-i restituie casa doamnei Gîrleșteanu nici după 14 ani de la revoluție. Bineînțeles, 14 nu e număr cu ghinion – dar ce te faci dacă de la depunerea notificării au trecut fix 13 ani? Ghinion se cheamă și ăsta, încă o dată. Doamna Anna-Maria Gîrleșteanu aproape și-a pierdut speranța că-și va recupera vreodată casa din strada Gabroveni nr. 10, București. Nici acum, în al 12-lea ceas (ceasul rău, probabil), cînd fosta proprietară amenință că va arunca pisica (pisica neagră, desigur) în curtea instanțelor europene, funcționarii nu se sinchisesc să miște un deget. Poate că au și degetul obosit, săracii, de la cît au numărat cu el la șpăgile alea.

Biroul de Investigații

Legătura dintre șpagă și patul corupțial

Iată, *Fata de la pagina 5* a ajuns mai departe decît credeam: a devenit deja un instrument de manipulare. Da, e drept că oricum era un instrument, pentru băieții de pe șantiere, de exemplu, care își făceau de lucru cu dînsa – evident, este suportul pe care manipulează parizerul și ceapa de la prînz. Priviți, însă, ce se întîmplă cînd intervin în concept doamna Nela Gîngea, de la Primăria Capitalei, procurorii anticorupție și un paginator cu imaginație: „Funcționara coruptă de la Primărie a fost arestată“, spune titlul unei știri, iar blonda de alături, rujul său abundent și sînul său dezvelit spun mai mult decît orice rechizitoriu. Mai că-ți vine s-o ierți pe Nela Gîngea, cînd crezi sincer că blonda întinsă pe masă este chiar dînsa, ciorapii ăia de tip „plasă“ sînt chiar ciorapii cu care era îmbrăcată cînd a luat șpaga, iar mîna care ne arată sînul stîng e mîna cu care a strîns în brațe plicul ăla nenorocit cu 600 de euro în locul căruia putea să fie unul din băieții ăia de pe șantier.

Pagina Pistol

Funcționara coruptă de la Primărie a fost arestată
Inspectorul de la Direcția Juridică a Primăriei Capitalei reținut marți seară după ce a fost prins în flagrant luând 600 de euro mită a fost arestat preventiv pentru 28 de zile de judecătorii de la Tribunalul București. Nela Gîngea, de 36 de ani, a căzut în plasa unui flagrant pus la punct de procurorii anticorupție chiar în sediul Primăriei Generale. Ea a luat bani pentru a soluționa un dosar legat de retro-
FATA DE LA PAGINA 5
KRISTAL

Liviu Mihaiu vă arată cum nimic nu se pierde – totul se transformă:

oamenii din fruntea Petrom în pesediști, sereiștii de la Galați în nevăzători cu miros de contrabandă, soția lui Don Lorenzo, baronul medicinei românești, în ilegalistă, iar primarul Ploieștilor în fratello di Cosa Nostra.

dosarele chiX

La Galaţi se vinde benzină fără plumb, dar cu trese

În atenţia tuturor cadrelor SRI din ţară, facem un anunţ important. Deşi, în mod normal, SRI-ul îi urmăreşte pe străinii care au activităţi subversive pe teritoriul României, la Galaţi situaţia s-a inversat. Atenţie maximă, sereişti gălăţeni, sînteţi urmăriţi de traficanţii de benzină şi motorină din Republica Moldova! Mai exact, după ce SRI-ul şi-a făcut la Galaţi un sediu nou şi s-a mutat în el, o parte din contrabandiştii de benzină şi-au mutat imediat activitatea, din Piaţa Ruşilor, taman vizavi de sediul sereist modern. Mai aproape, la 20 de metri de clădirea SRI se simt probabil mai protejaţi. Pentru că sediul modern are geamurile fumurii şi sereiştii gălăţeni nu văd activitatea de peste drum a traficanţilor de benzină şi motorină, le dezvăluim noi, dar daţi şi voi o bere, bă, ofiţeroilor, cum se petrec lucrurile. Cetăţeni moldoveni fac zilnic du-te-vino din Moldova în România cu sute de litri de benzină. Au rezervoare duble sau triple la maşină, plus canistre pline în portbagaj. Au trecut graniţa fără probleme, că doar sînt fraţi de-ai noştri. Se postează în faţa sediului SRI şi aşteaptă. Cînd apare un doritor, scot furtunul, îl vîră în rezervoare şi încep să sugă la el, pînă iese benzină cît să umple rezervoarele, canistrele şi bidoanele clienţilor. În genere, la un supt de furtun se vînd 150-200 de litri, cu un preţ în jur de 19.000 de lei litrul. Un sugaci poate face şi trei transporturi pe zi, asta înseamnă că vinde de 300 de dolari zilnic, adică are un cîştig de vreo 7.000 USD lunar. Cifră valabilă pentru maşini mici de genul Volkswagenului cu numărul CIY – 427, parcat vineri în faţa sediului SRI din Galaţi. Na, că v-am mai dat o informaţie, mai daţi o bere, sereiştilor! Sau, dacă nu, măcar un 0,000001% din profitul vostru de nevăzători profesionişti. Şi ca să-i îndatorăm şi pe omologii voştri moldoveni cu o vodcă de pufoaică, le dăm şi lor mură-n gură, ca şi cum n-ar şti, informaţia că benzina provine în mare parte de la conducte înţepate la ei, undeva pe la Medgidia lor.

Ce vrăji a mai făcut soţia sănătăţii mele (II)

România este o ţară de genii supusă unui regim legislativ care refuză să se adapteze acestei minunate realităţi. Cu mici excepţii. Recent a apărut în presă o ştire despre un puşti de 4 ani care a trecut în clasa a doua. Un alt caz fericit este cel al doamnei dr. Olga Simionescu. Genialitatea acestei doamne a făcut să se încline un ditamai Ministerul Sănătăţii: în 1999, cu un an înainte de a-şi termina stagiul de formare ca specialist în dermatologie, obţine o derogare pentru susţinerea examenului de specialitate (a obţinut, probabil odată cu derogarea, nota 9,89); solicită instantaneu confirmarea specialităţii care, după ce-i este refuzată printr-un Ordin al M.S., îi este aprobată printr-un Ordin care-l anulează pe cel nasol; la nici 2 ani de la acest salutar eveniment, Olga Simionescu îşi încoardă emisferele cerebrale de la ambele picioare şi obţine dreptul de a se înscrie la examenul de medic primar (pentru care medicul de rînd are de aşteptat, conform legii, 5 ani, nu 2 ca geniala); calitatea de medic primar îţi permite să candidezi pentru funcţii didactice mai acătării; deşi ministerul a precizat în derogarea pentru medic primar că Olga va intra în drepturi ca primar doar în 2004; ei bine, anul 2004 o găseşte deja conferenţiar şi şef de secţie la Spitalul Colentina, de parcă ar fi încheiat şi stagiul de medic primar de 3 ani. Dar miile de medici care se vor fi simţit jigniţi de această evoluţie în afara legii trebuie să înţeleagă că trebuie să facem pârtie pentru genii. Iar geniul Olgăi Simionescu este ascuns în telefonul soţului: Laurenţiu Mircea Popescu, naşul medicinei bucureştene. Fost rector („fost“ în urma unei adevărate revoluţii), „Don“ Lorenzo încearcă să-şi menţină poziţia de baron al medicinei concurând pentru poziţia de decan.

Filmul mafiei din Ploieşti, la prima lui difuzare

Generalul Cornel Păltânea a fost şeful Secţiei SRI Prahova şi clona lui Măgureanu din teritoriu. Vorba lui Păltânea era să nu faci ce zice şarpele cu ochelari, ci ce face şarpele, adică Măgureanu. Măgureanu dijmuia nişte hoţi, iar Păltânea s-a încuscrit cu Sergio Pilieri, un fost ofiţer antimafie, care s-a dat cu Cosa Vostra. După ce a trecut în rezervă, Păltânea s-a băgat la REBU Prahova, împreună cu Veronel Bălănescu, fostul şef al Hipodromului, şi cu Pilieri. Primarul pesedist al Ploieştilor, Emil Calotă, le-a dat inclusiv groapa de gunoi a oraşului. De aici, troica şi-a încropit două planuri de atac: 1) să aducă un incinerator ecologic la REBU, care se ştie că reprezintă ultimul domeniu al mafiei italiene în materie de afaceri, şi 2) să pună mâna pe hipodrom. Incineratorul costă până la 20 de milioane de euro şi deocamdată îşi mai aşteaptă încă investitorul, iar hipodromul a fost deja mântuit, pe 30 martie a.c. Pilieri, care pusese deja mâna pe restaurantul hipodromului, tot prin intermediul primarului Calotă, s-a înscris la licitaţia cu strigare şi şi-a adjudecat obiectivul, cu doar un miliard de lei. Persoana care voia să dea şapte miliarde a fost dată la o parte ca un deşeu. Rezultatele licitaţiei mai aşteaptă şi acuma, mult şi bine, să fie publicate în *Monitorul Oficial*, ceea ce nu se va întâmpla într-o ţară atât de mânjită precum România. Povestea mafiei din Ploieşti este doar un episod dintr-o lungă ecranizare, în care în rolurile principale joacă PSD-ul, SRI-ul local şi Cosa Nostra.

Biroul de Investigaţii

dosarele chiXXL

Dan Ioan Popescu indicîndu-i lui Mihai Tănăsescu noua politică de marginalizare a miniştrilor prin promovare în Teritoriile Ocupate de Alianţă

Alianţa PNL-PSD bagă degetele-n priză pîn' la cot

Uite cum tocmai acum, după relativa victorie a Alianţei, avem veşti proaste: una dintre cele mai migăloase construcţii de sifonat banii noştri este clădită într-un perfect parteneriat penelisto-pesedist. O întreprindere concepută să reziste oricărei schimbări politice a fost întemeiată nu în România, ci în Elveţia. Aici am găsit piscina în care-şi spală afacerile o echipă de căpuşe apolitice: omul-energetic Nicolae Bogdan Buzăianu, cel care curentează conturile Hidroelectrica în parteneriat cu Dan Ioan Popescu, are o puzderie de firme în ţară şi prin Elveţia şi Danemarca. În firmele astea, un asociat-cheie este cetăţeanul Beat Corpataux. Uite, să luăm societatea elveţiană „Energy Consult“ S.A. Obiectul de activitate include „consiliere acordată instituţiilor guvernamentale în particular pentru domeniul energiei“; firma este administrată de Beat Corpataux, Nicolae Bogdan Buzăianu şi firma Revicor. Încercaţi să memoraţi aceste nume măcar până citiţi compotul următoarei firme elveţiene: „Consulting Elvia“ SA. Firma asta se ocupă între altele de: „consultanţă în domeniul energiei“; administratorii sunt Beat Corpataux, firma Revicor (vă mai sună cunoscut?) şi – păzea! – dl Radu Boroianu. Deşi n-a mai fost văzut prin ţară de mult, n-am uitat că dl Boroianu a fost ambasadorul trimis de liberali în Elveţia; azi, în România, se ocupă de fundaţia pe care o finanţează Dinu Patriciu. Şi acum să ne reamintim că Tăriceanu, pe vremea în care era ministru, a inaugurat procedura încredinţărilor directe ale lucrărilor la Porţile de Fier în urma unor întâlniri cu Buzăianu; asta a fost prima tranşă de câteva sute de milioane de dolari care au evadat din ţară; ulterior, Buzăianu repetă figura cu Dan Ioan Popescu, pentru alte câteva sute de milioane de euro; moneda e alta, mecanismul a rămas acelaşi; la siguranţă, dl Boroianu este păstrat în firme, pardon, în cărţi, în cazul în care, în virtutea jocului democratic, alianţa PNL-PD ar câştiga alegerile. Până când vă mai dezmeticiţi, vă las să ghiciţi cine sunt acţionarii firmei INET care a câştigat UCM Reşiţa – principalul furnizor pentru retehnologizarea Porţilor de Fier. Bravo, sunteţi buni: Beat Corpataux şi Revicor.

ÎnCET cu DIP-ul pe scările licitaţiei

Sînt ieşean. Dar mi-e frică. Iarna, mai ales, mi-e fric să dorm singuric. Îmi e frică pentru că o să vină iarna şi nu cred că o să apuc să mă angajez pînă atunci la o companie multinaţională pe un post important ca să-mi pot plăti căldura. Pe aia din calorifere, adică. M-a înfricoşat nenea D.I.P., cu şmenurile lui cu tot. Iată cum: a pus pe picioare un organism numit COGEN, în care s-au aciuat CET-urile din ţară. La faţadă, D.I.P. l-a proptit pe secretarul de stat MAI Ilie Ştefan, ajutat discret de Mircea Costache, din acelaşi minister. Vrăjeala doi: COGEN face licitaţie comună pentru cărbunele de ars în CET-uri, cum că se obţine preţ mai bun decât dacă ar licita fiecare CET separat. Vrăjeala trei: licitaţia se va face vara, ca să nu se mai ajungă în situaţia umflării preţurilor în prag de iarnă, când stă cazanul gol şi caloriferul rece. Şi s-a făcut. Şi iată ce a ieşit: au cîştigat „Constant Oil Limited“ Cipru şi „Petlon Enterprises“, cu un scor de-ţi clănţăne dinţii în gură, adică 80,5 coco pe tonă. Ori 150.000 de tone la Iaşi, 100.000 de tone la Giurgiu, tot cam aşa la Suceava, se duce dracului treaba la 30 de milioane de coco. Nu, nu vă indignaţi încă, că nu aveţi termen de comparaţie. Vi-l dăm noi: o licitaţie asemănătoare a avut loc şi în septembrie 2003, la CET Iaşi, din surse financiare proprii (numai 4 milioane de cocobau mici şi speriaţi). Şi acolo, cărbunele a costat numai 58 de parai pe tonă, adică cu 22,5 coco pe tonă mai puţin. Va să zică, un CET a putut să cumpere combustibil cu aproape 30% mai ieftin decît COGEN ajutat de Ministerul Administraţiei şi Internelor. 30% din 30 de milioane de coco înseamnă vreo 9 milioane de coco, care se duc toţi (ei, nu toţi, de aici se scade comisionul) la firmele mai sus pomenite, care firme au legături cu „Unicom Holding“, care are legătură cu un dosar de contrabandă cu combustibil şi cu un nene lavorski care alimentează de ani de zile Termoelectrica lui D.I.P. în regim de monopol.

Gabriel Drogeanu se uită pe textele de mai jos şi se minunează:

– pesediştii şi liberalii se înţeleg excelent cînd vine vorba de curentat bani din energie;
– D.I.P. a creat un organism specializat în licitaţii prin care să asigure material acelor CET-uri care nu se descurcau singure cînd venea vorba să scumpească factura la căldură;
– Văcăroiu n-a găsit alt loc să se întindă decît în (pe?, sub?) Banca Naţională a României.

Hagi al Finanţelor îşi face Curte de Conturi în Banca Naţională

Ce se întîmplă? Este greu de crezut că Nicolae Văcăroiu, preşedinte al Senatului, este străin de stupida şi periculoasa iniţiativă a trei senatori (doi pesediştişi un peremist) care, săptămîna trecută, s-au gîndit ei cu picioarele să vină cu nişte amendamente la Legea privind statutul Băncii Naţionale a României. Independenţa totală a băncii centrale – una dintre cerinţele fundamentale ale Uniunii Europene – se vede, astfel, pusă serios în pericol de nişte minţi ale căror singure legături cu politica monetară sînt salariile pe care şi le iau degeaba de la casieria Senatului. Senatorii lui nea Nicu au hotărît aşa: bugetul de venituri şi cheltuieli al BNR trebuie să ajungă la mîna Parlamentului, iar „operaţiunile desfăşurate de BNR, care influenţează resursele financiare ale statului şi sectorului public“, trebuie să fie controlate de Curtea de Conturi. Ce mai contează că nicăieri în ţările UE nu se întîmplă aşa ceva şi că Banca Naţională nu este instituţie publică, de vreme ce Nicolae Văcăroiu nu poate uita supărările pe care i le-a pricinuit BNR în stînjenitorul, pentru el, dosar BID. În plus, Văcăroiu, autointitulat „Hagi al Finanţelor“, l-a angajat ca expert parlamentar la Comisia pentru buget, finanţe şi bănci a Senatului pe Corneliu Croitoru, fostul său coleg de la BID. (Croitoru a fost vreme de opt ani vicegu-vernator al BNR (1990-1998) şi, de nervi că nu i s-a mai prelungit mandatul, s-a înscris în PRM, apoi în BID.) Un alt amendament jenant al senatorilor este acela privind salariile şi indemnizaţiile. Vă mai amintiţi, poate, că, în urmă cu cîteva săptămîni, Ion Iliescu a avut o ieşire socialist-nervoasă împotriva guvernatorului BNR, Mugur Isărescu. Vorbind despre discrepanţele din societate, Iliescu s-a plîns atunci că un ministru al cabinetului Năstase cîştigă de 20 de ori mai puţin decît guvernatorul băncii centrale. Problemă pe care Văcăroiu, majordomul lui Iliescu, a zis că ar cam fi cazul să o rezolve, modificînd alin. 1 al art. 53 din statutul BNR astfel: „Salariul guvernatorului Băncii Naţionale a României se asimilează nivelului de salarizare stabilit pentru funcţia de de prim-ministru al Guvernului României“. Ce mai contează că şeful Rezervelor Federale ale SUA, Alan Greenspan, cîştigă de şase ori mai mult decît George Bush sau că guvernatorul Băncii Franţei are un salariu de şapte ori mai mare decît al lui Jacques Chirac! În România, astfel de discrepanţe sînt de-a dreptul nocive.

P.S. Apropo de discrepanţe: Nicolae Văcăroiu este rugat, în calitate de contabil, să calculeze de cîte ori este mai bogat Adrian Năstase decît Ion Iliescu. Părerea mea!

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

PNA + PSD = Home

PNA-ul şi PSD-ul sînt mînă-n mînă şi chiar casă-n casă. Şi nu ne referim aici la banii încasaţi de partid cu ajutorul sperietoarei PNA de la baronii anchetaţi momentan. E vorba de altă casă, dar tot a partidului. Ca să arate că fac parte din aceeaşi structură politică, Mihai Badea, consilier PSD la primăria din Curtea de Argeş, şi Ion Teodosescu, prim-procuror la PNA, s-au aciuat sub acelaşi acoperiş, într-o vilă comună. Şi ca să vezi drăcie, nici consilierul primăriei, nici procurorul PNA nu şi-au dat seama că-şi fac casa pe terenul-parc al Mănăstirii Curtea de Argeş, într-o zonă cunoscută ca domeniu public. Şi mai neinspirat, ca să nu spunem altfel, a fost fiul consilierului Badea, care şi-a făcut casă în acelaşi areal, dar şi mai aproape de mănăstire. Probabil în speranţa că mai pică cineva de pe turlă şi-i face şi fîntînă sfîntă în curte.

Biroul de Investigaţii

Vă felicit, stimată doamnă! Am apreciat şi apreciez activitatea rodnică pe care aţi desfăşurat-o pe tărîmul cîntului şi ghiersului popular. Totuşi, de ce nu v-aţi îmbogăţit repertoriul şi cu temele mai arzătoare ale prezentului? Ţăranul, desigur, e pe cîmp. Cucul, normal, e-n pupăză. Iar bidineaua, iupaidia-iupaida, evident, n-are coadă. Dar haideţi să le cîntăm oamenilor şi mai pe sufletul lor despre ampla tematică a integrării în UE! Păi, n-ar suna frumos „Facem bani şi mulţi bişţari lucrînd suprafeţe mari!“, „Hai, fă mîndro, pîn' la gard, să-ţi dau credite SAPARD!" sau, de ce nu, „Ceapeu'n veci nu moare dacă are fonduri PHARE!"?

Şeful statului îi conferă Irinei Loghin „Meritul Gutural“ clasa a II-a B, cu cruce, două viori şi batistă pe ţambal

Cine dracu' a făcut fanta asta aşa mică, că tare ne mai chinuim, noi, simplii alegători, să băgăm în urnă buletinul de identitate cu ştampila pusă în dreptul candidatului PSD. Puteau să facă o gaură separată numai pentru ştampilă...

Nicolae Mischie, prezent acolo unde pînă şi baronii locali merg pe jos: la cabina de vot

...Iar tovarăşu' Florea chiar a crezut că noi, Justiţia, sîntem oarbă şi nu vedem deviaţionismul lui de la linia dreaptă a partidului.

Paul Florea şi Rodica Stănoiu sau diferenţa dintre un magistrat şi o mahalagistrată

Dom'le preşedinte, ce se-ntîmplă: ăsta-i numele meu, Săniuţă! Ce, era altfel dacă mă chema Rasputin, Scandic, Polar, Pinguin sau VODCĂ 40% vol. alc.?... Tot alerga nea Nicu Văcăroiu după mine să mă pupe pîn' la fund! Părerea lui!

Preşedintele Iliescu binecuvîntînd o realitate estivală: pentru o guvernare pornită la vale pe derdeluş chiar era nevoie de Săniuţă

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Manelistele de candidaţi

Carmen Şerban a mărturisit: „În această campanie electorală le-am cerut bani grei primarilor. Am avut și mînă bună: pentru cine am cîntat, a fost votat". E și normal, dacă primarii au aruncat cu parai în electorat și le-au lipit buletine de vot pe frunte lăutarilor.

Posesie și dribling de droguri

Raluca Sandu, fiica Naşului de la Federaţie, riscă 2-5 ani de puşcărie pentru consum și posesie prelungită de droguri. Cine-a pus-o să treacă la iarbă, nu era mai bine cînd, tenismană fiind, juca numai pe zgură?

Sora mai mică la sutien

Sora Nicoletei Luciu s-a apucat de cîntat. Din păcate, n-are plămînii Nicoletei, așa că mai bine se apuca direct de playback la o emisiune unde nu trebuie să vorbească.

Înjurături la 8.200 turaţii/minut

Gina Pistol a declarat *Jurnalului naţional* că înjură cu poftă, cu „P... mă-tii" sau „Să-mi bag picioarele". La valoarea ei, mă aşteptam să înjure mai cu delicateţe. Ceva de genul „P… mă-tii, măi sărăntocule" sau „Îmi bag picioarele în amărîtul tău de BMW!".

Delia, o păpuşă de biserică

Delia Matache a refuzat să pozeze goală în revista *Penthouse,* care-ar fi plătit-o cu 10.000 de euro. Totuși, ar fi interesant de aflat pentru cîte zerouri o să înceteze Delia să pozeze în ușă de biserică.

Andreea, nu am chef azi

VIP e de părere că, de fapt, Andreea Marin îl vrea pe Tudor Chirilă de la Vama Veche. Nu cred: Chirilă n-are avion personal cu care să-și care sculele și nici Mercedes cu boxe de 20.000 W, cu care să se plimbe pe scenă, la concerte.

Suma nud laude

muzeul figuranţilor de ceară

la mai toarn-un Costinel, să ne veselim model

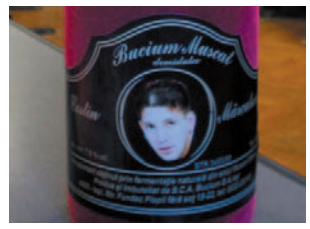

După Agenţia Costin Mărculescu, muzicianul Costin Mărculescu și Costin Mărculescu însuși, a văzut lumina galantarelor și șampania Costin Mărculescu. După cum se poate vedea și din această fotografie, cel mai cunoscut acţionar al agenţiei de fotomodele Costin Mărculescu, Costin Mărculescu, are, cică, un gust catifelat și s-a obţinut prin fermentaţie naturală din soiul Muscat Ottonel. Agenţia de manechine și fotomodele Muscat Ottonel încă nu a apărut, dar e important că valabilitatea este de 12 luni.

Costin Mărculescu are o alcoolemie de minimum 7,5% vol. Cînd a ajuns la noi în redacţie, Costin era un pic spart la gît și pierduse un pic din părul de pe sticlă, din zona pieptului. Am desfăcut sticla în redacţie și n-a stropit deloc. Poate că dacă am fi făcut treaba asta în baie, altfel ar fi reacţionat Costin Mărculescu, că ar fi fost obișnuit cu contextul.

Dedal și cronicar

Poarta Televiziunii Române s-a închis scîrţîind viguros în urma lui Mihai Tatulici.

Ușa de la Tele 7 abc a pocnit mai scurt, dar la fel de vîrtos. PRO TV-ul se văicărește și azi, ca și cum trecerea tatulinică i-ar fi rupt vreo două oscioare. Rămas fără bunăvoinţa stăpînilor de posturi de televiziune, Mihai Tatulici a fost obligat să se mulţumească, o vreme, cu statutul pricăjit de telespectator. Pînă cînd, simţind cum îi clocotește indignarea în bojoci, a pus mîna pe ciocănelul de la intrarea în sediul *Cronicii Române* și și-a oferit serviciile de cronicar cultural. „Cine poate înţelege fenomenul mai bine decît mine? Dacă nu eu, atunci cine?", a întrebat acest Fizz al audiovizualului și, primind ca răspuns o osana, s-a apucat de scris.

Nu strică o nevastă la casa de discuri a omului

Cu 50.000 de euro, Ovidiu Komornyk și-a făcut studio de înregistrări. Doar mînerele de la oberlichturi au fost cumpărate din banii artistului, mărunţiș cîștigat cinstit în megaconcerte sau spectacole de largă respiraţie desfășurate la Mizil, Lehliu sau Făurei. Restul sumei provine din conturile soţiei sale, Cati, care și-a achiziţionat soţul pe vremea cînd acesta deţinea doar 21 de anișori, iar afacerea ei cu mobilă îmbobocea promiţător. Auzind tot mai des lauda că este un bărbat întreţinut bine și dornic să-și păstreze aceeași reputaţie, Ovidiu Komornyk s-a apucat și de fitness.

Veninul şi cînepa

Ştiţi ce greu se trăieşte azi din literatură, domnule ministru? De exemplu, întreţin o cronică literară la *Cronica Română* şi nu vă ascund cît de greu se lasă editurile cînd au de promovat cîte o carte nouă. Atîta se tîrguiesc pentru „un viitor Cărtărescu", „un viitor Eminescu", sau „un viitor Caragiale" dat cu literă groasă şi cînd le las la juma' de preţ îmi mai cer, cioranii dracu', şi factură fiscală.

Răzvan Theodorescu, o coloană a culturii române șlefuită în stil ionic iliescian tîrziu, și Mihai Tatulici, un fost spălător de cadavre ajuns să scrie ferpare literare pentru debutanţii morţi în faşă

muzeul figuranţilor de colecţie! VECHI!

Foaie verde, decorată, Dolănescu-o face lată!

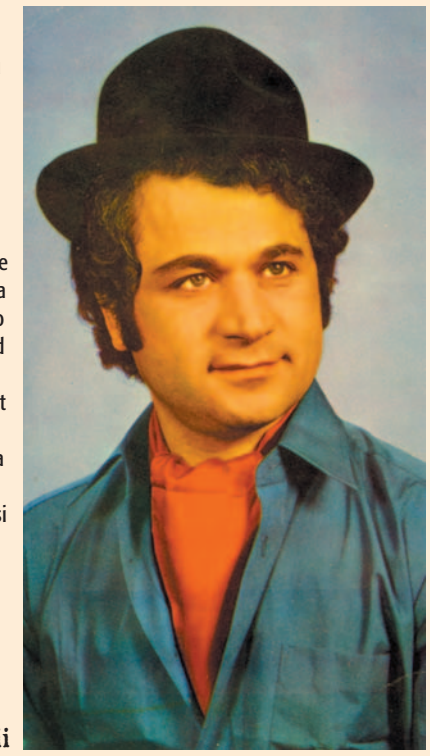

Frunzuliţă de coceni, badea-i dus la Cotroceni! Hop și-așa! Cum spuneam: săptămîna trecută, președintele Iliescu a decorat cîţiva rapsozi populari, pentru merite deosebite în muncă (o zorzonea de pus în piept de la naşu' mare, trăiască!). Printre aceștia, of, of, s-a numărat și deputatul PRM Ion Dolănescu, regele muzicii populare, după cum – zi, măi! – îl alintă cei peste 1.000 de fini ai domniei sale. În cinstea acestui eveniment, noi vă prezentăm o carte poștală (lei 2) de pe vremea cînd Iliescu cînta la altă masă (a lui Ceaușescu), iar Dolănescu nu era decît un milionar în lei, cu peste 1.000 de nunţi la activ și cîteva zeci de discuri la Electrecord. Observaţi eșarfa roșie, la mare modă în acele timpuri, precum și pălăria populară, din zona etnografică a lui Raj Kapoor. Despre cămașă nu zicem nimic. Ne miră doar că n-avea ștrasuri cu motive oltenești, cusute de mînă, sau măcar 100 de lei vechi, prinși în piept, în loc de-o paleașcă de floare albă, de nuntă.

Tatăl și finii

Costi Ioniţă și engleza de Techirghiol

Vom începe astăzi o incursiune în lumea virtuală, mai puţin cunoscută, a vedetelor din România.

Primul pe lista noastră neagră de Internet Explorer este Costi Ioniţă și site-ul său. Ce ne-a impresionat la spaţiul doctorului virtual a fost faptul că a ţinut să-și prezinte viaţa și în limba engleză. Povestea lui Costi începe cu muzica rock pe care o asculta cînd era mic. Citãm: „I used to love rock music and *I listened Led Zeppelin*, Def Leppard..., Jimi Hendrix a lot". Apoi, Costi a mai crescut. Deja, medicina i se plimba prin sînge și a început să facă experimente cu substanţe interzise. La unul din experimente, a avut probleme: „When he mixture boomed, I almost *pissed myself for fear*". Costi a mai crescut încă un pic, și a început să se bată cu gornete în cartier. Amintindu-și cu plăcere de zilele cînd sufla în ţevi împreună cu prietenii, the English Costy says: „There were serious *gorilla fights* in our neighbourhood...". Și cam asta s-a întîmplat cînd era mic. Apoi, Costi a crescut și a început să colaboreze cu alţi artiști. Imagini din această etapă puteţi viziona pe site în secţiunea intitulată: „*Photos from before the video*". Cîteva cuvinte despre artiștii români? „Anna (Lesko) has a very *worm*, pleasant nature". N-o să mai rezistăm și o să-i zicem doctorului că „worm" înseamnă „vierme". Așa că a cam sfeclit-o cu formularea asta de două ori: o dată că „Vierme" e luat deja de alt constănţean de succes din 3rei Sud Estul României, și în al doilea rînd, dacă află Columbeanu că prietena lui are viermi, îl așteaptă pe doctor la serviciu și-l calcă cu Rolls-ul pe BMW.

Foști Ioniţă

Localul bălan

Maica Rusia și taica bucătarul

Într-una din duminicile trecute am fost în restaurantul cu specific rusesc ***Troica*** de două ori: prima și ultima dată. Cum sînt mare amator de bucătării naţionale, n-am rezistat invitaţiei unui bun prieten de a vedea ce anume gătește maica Rusia. Poate am nimerit o zi mai proastă a localului, poate așa e mereu. De la intrare te lovește un miros de umezeală stătută, astfel încît devii circumspect și la feţele de masă, și la tacîmuri, și la pahare. Am preferat să bem din sticle, fie că a fost vorba de bere sau de apă minerală. Am riscat cu paharele doar la vodcă. Oricum, alcoolul e un dezinfectant puternic. Dacă era ceva specific în acest restaurant, atunci, fără îndoială, era specificul unei cîrciumi de cartier din Moscova, înainte de perestroikă! Ce să vă spun, eram singurii clienţi, mai tîrziu s-au mai refugiat în local niște tipi care păreau că vor să discute ceva fără să-i vadă lumea! Ar fi fost locul potrivit dacă pe noi nu ne-ar fi împins curiozitatea chiar atunci și chiar acolo. Pe vremuri, în acest loc de pe Victoriei funcţiona un restaurant cu specific italian, *Casa Romană*. Meniul nu este extrem de specific rusesc. Eu am încercat un șașlîc de porc, de fapt e numele zonei pentru frigăruie. Gust banal, aspect nu cine știe cît de atrăgător. M-am riscat și nu am păţit nimic, totuși, ceea ce e un punct bun. S-a mai servit, la masă, un borș de sfeclă bun. Trebuie să fii, totuși, superageamiu ca să nu știi găti un borș! Apoi un nisetru corect. Nu am mai rămas pentru desert, nici nu puteau face, la bucătărie, tot ce era pe meniu.

Chiar stau și mă întreb ce e cu acest restaurant care pare cu tot dinadinsul neglijat de proprietari. Oare să fie doar o simplă acoperire? Păi, atunci, ar trebui ca restaurantul să fie atît de atrăgător și de strălucitor încît să nu-ţi umble capul la asemenea prostii! Poate că „bucătarul" e mereu obosit după tragerile de noapte sau după urmăriri prin tot orașul. Eu, unul, mă simt împăcat că v-am avertizat. Nu mergeţi la acest restaurant, veţi avea impresia că i-aţi oprit pe cei din personal de la alte treburi!

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕; preţ: 🚗🚗🚗; WC: 🧻🧻🧻.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🧻 *poţi să și adormi;*
🧻🧻 *curăţel;*
🧻🧻🧻 *ai grijă pe unde păşești;*
🧻🧻🧻🧻 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Simona Sofian, care este

Ziarista lui Vanghelie dă raporturi complete șefului SPP

1. A fi cu cineva (cu Simona)

Faptul că Marian Vanghelie n-a știut să conjuge verbul „a fi“ (la Turcescu-n emisiune) nu trebuie să ne mire. A fi așa, pur și simplu, e o abstracțiune pentru primarul sectorului 5. El înțelege să fie cumva (logic!): bogat, agramat, primar, pesedist, corupt. Sau undeva: la birou (cu picioarele pe el), în economat (cu alegătorii pensionari), la o cafea cu Simona. Da, așa mai vii de-acasă, Turcescule. E ușor să conjugi verbul „a fi“ împreună cu ziarista Simona Sofian, care este.

2. A fi cu cineva ca Vanghelie

Noi am mai scris despre povestea asta de budoar și primărie, nu e momentul să ne repetăm. Doar că vă aducem aminte cine sînt (ele *sînt*, fiind două, domnu' Vanghelie) personajele poveștii noastre de azi: Marian (personaj negativ, secundar, cîștigător din primul tur, care dispare momentan din atenția noastră și a ei), respectiv Simona Sofian, ziaristă la *Național*, acreditată la primăria lui Vanghelie. Care scrie la ziar despre isprăvile lui Marian și culege, direct de la sursă, știri calde, hăinuțe de firmă, poșetuțe de la firma de poșetuțe sau chiar mici urme de mușcături pe gît. Al treilea personaj care intervine în povestea noastră este generalul Gabi Naghi *(în medalion)*, șeful SPP, bărbat matur, bine plasat în spațiu, la vreo 40 și ceva de ani și tot atîtea stele (plus alea patru de pe umăr) peste gramatica lui Vanghelie.

3. A fi cu cineva ca Vanghelie și nu numai (cu Gabi)

Despre ziarista Simona Sofian se mai știe că s-a avîntat sfios, ca o porumbiță, în cercurile înalte de la Colegiul Național de Apărare (pe care l-a frecventat cot la cot cu Diana Lăscărescu sau Floriana Jucan). Anturajul fiind, orice s-ar spune, mult mai ofertant decît școlile generale din sectorul 5 ale lui Vanghelie, Simona a văzut deschizîndu-se alte orizonturi în fața picioarelor sale interminabile. Ea pășì, plină de speranță, pe calea predestinată. La ziar, Simona *(foto, într-o ipostază de pază și protecție)* își luă sarcini noi și începu, de pildă, să scrie despre SPP (cum știe ea, simplu, din suflet, cum s-a întîmplat la începutul lunii mai, de ziua instituției). Generalul Naghi o chemă imediat la raport. Ba chiar la mai multe raporturi pe săptămînă, fapt care a îmbunătățit relațiile dintre ei pînă la obținerea de rezultate și servicii absolut satisfăcătoare. Serviciile sînt (fiind mai multe, domnu' Vanghelie) reciproc avantajoase: Simona se simte protejată (în caz că o ceartă fetele de la corectură pentru că a pus virgula aiurea), iar domnul Gabriel o păzește strașnic, ca nu cumva să-i zboare păsărica spre alte servicii, mai bine plătite.

SPP și Fifi

Iatacul ideal al Națională de fotbal cu etaj: Gigi și Giovanni Becali

De cînd a început Campionatul din Portugalia, pe Internet circulă, normal, multe chestii care n-au legătură propriu-zisă cu ce se întîmplă în grupe. Ci cu Divizia A, care, la rîndul ei, nu are mare legătură cu fotbalul. Cum ar fi, de exemplu, aceste poze din poziții ideale, executate pe terenurile proprii ale lui Gigi, respectiv Giovanni Becali. La ședința tehnică am hotărît să vi le arătăm și vouă, celor care nu aveți legătură prin modem acasă și nu veți avea niciodată niște căsoaie ca astea decît dacă le salvați pe desktop.

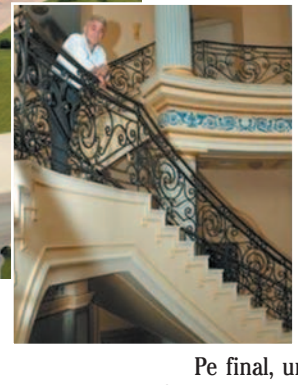

Imagine de ansamblu, pentru amărîții de la peluze

Reședința patronului Gigi Becali *(sus)* denotă stilul arhitectural baroc de Pipera, în trepte (fără număr!). De remarcat locul generos de parcare pentru BMW sau strunga de oi. Ciudat: Gigi încă nu le-a ordonat grădinarilor să-i vopsească tufișurile în roșu și albastru. Domeniile fostului președinte rapidist *(jos)* trădează o concepție britanică asupra gazonului și o abordare tipic italiană (*Nașul* I, II și III) a fazei defensive (gard înalt, balcoane impenetrabile, din marmură).

Imagine din față și semi-profit

Gigi și degetul său, în living. Observați tabloul de firmă, gen „cam renascentist“, și masa de conferințe la care se așază filosoful practician și Dan Pavel, ca să discute despre, cum îi zice, *Bairamul* lui Platon. Mai sus, procuratorul Giovanni etalează un Sony avangardist, un scrin clasic (probabil Goldstar) și un tablou pe o temă semănătoristă (pare un Aman veritabil, achiziționat din sudoarea lui Hagi, Popescu sau, pentru ramă și cuiul din perete, Adi Mutu).

Două imagini fără legătură, în minutele de prelungire

Pe final, un dormitor ortodox marca Gigi Becali, unde, înainte de culcare, președintele Partidului Noua Generație spune „Înger, îngerașul meu“ și se roagă pentru integrarea României în Liga Campionilor și/saaaau calificarea Stelei în Uniunea Europeană. La stînga – scara interioară pe care Don Giovanni a comandat-o exact ca aia din *Scarface,* filmul lui preferat dintre alea cu mafioți simpatici (adică ăia bogați, care-au făcut ceva în viață). La revedere, Doamne-ajută!

Giovanni sau viața!

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

100% Turcescu: 50% la Antenă, 50% la PRO TV

Continuă serialul nostru de succes *Turcescu, tînăr și neliniștit.* Iată-ne ajunși la episodul 1.756. Cîteva cadre din episodul trecut: Victor Ponta din profil, mîncîndu-și unghiile (în spate, un afiș uriaș cu Mircea Geoană, care are mustăți desenate cu pixul); Daciana Sârbu și Robert Turcescu, ținîndu-se de mînă într-un magazin de pantofi scumpi, la Mall (coloană sonoră – Holograf, „Și n-am iubit pe nimeeeeni“…); Andreea Marin, uitîndu-se nostalgic la o poză cu Robert, care ține o bilă neagră în mînă și i-o dă lui Vanghelie. În episodul de azi, e timpul să aflăm cu cine mai negociază Turcescu. Pam-pam (muzica aia din *Dallas,* cînd apărea J.R. și făcea afaceri la sînge cu mahării din biznis): cu Antena 3 și cu PRO TV! Da, sursele noastre mărturisesc că Adrian Sârbu e foarte interesat de „pușiul ăsta“, pe care-l vede moderînd, din septembrie, un talk-show social-politic grandios, cu public pe gradene și tot tacîmul. Din episodul următor: Turcescu se gîndește. Cîntărește ofertele, își cumpără o cămașă nouă. Va urma.

Minune! Horia Brenciu s-a săturat de apă minerală!

Ceea ce prefiguram în legătură cu Horia Brenciu – și nici noi nu știm de ce o făceam cu atîta interes pentru personaj – s-a cam întîmplat: fostul Mister Robingo va părăsi corabia Miculilor, care se scufundă pe zi ce trece într-un lighean cu apă minerală. Faza tare – la care nu ne-am fi gîndit, oricîtă bunăvoință am fi avut pentru situația personajului – e că Brenciu negociază cu PRO TV. Se aude că i s-ar oferi un post de prezentator al unui preconizat matinal programat pentru toamnă și/sau o emisiune-concurs săptămînală, de varietăți muzicale. Dacă tot am început, noi îi urăm succes. Ne vedem la toamnă cînd, previzibil, o să schimbăm placa, în pagina de „trampe“.

Atomic, un post mic, pentru marele Bobic

Umblă vorba că misteriosul domn (cu bani la fel de misterioși) Costel Bobic vrea să cumpere Atomic TV. Deocamdată, vorba nu depășește gabaritul unui zvon de backstage, dar tot e ceva, știindu-l pe Bobic cît de hotărît e cînd i se pune (oricît de vagă) o pată.

D.D., un om dăruit muncii, un profesionist dedicat șpăgii

Îmi pare rău că nu m-am mișcat mai repede, iar campania electorală s-a terminat înainte de a-i face o mică farsă lui Dan Diaconescu. Altminteri, l-aș fi sunat într-o dimineață și i-aș fi zis: „Salut, bătrîne, sînt Daniel Buzdugan și candidez la Primăria sectorului 7. Cît mă costă o emisiune de PR la emisiunea lu' matale de la OTV? Două kile de brînză, trei curcani în viu și cinșpe vile în Dorobanți dacă ies primar?“ E drept, mi-aș fi asumat un risc și niște înjurături. Pentru că (aflu abia acum) taxa de înscriere la emisiunea lui Diaconescu, varianta „el tace, tu vorbești“, a fost de 3.000 de euroi. Asta pentru, repet, locale. Așa că nu vreau să știu ce e-n sufletul angajaților de la OTV care se gîndesc c-or să lucreze pe brînci și la generalele din toamnă, pentru un salariu de 6-7 milioane. În plus, nici nu vreau să mă gîndesc cîți nebuni or să vrea s-apară la televizor în vara asta, numai pentru că Diaconescu stă la birou și-a uitat să-și ia bilete prin sindicat la mare.

Andreea Bălan, ziarista lu' Doamne-ferește!

Luni, 21 iulie, Andreea Bălan a fost surprinsă făcînd un gest foarte urît. Incalificabil. Sînteți pregătiți, domnilor profesori? Bineee: luni, la examenul de genurile presei (sesiunea de la Facultatea de Filosofie și Jurnalism „Spiru Haret“, unde Andreea e studentă în anul I), fosta componentă a trupei André a copiat cu un mare tupeu de vedetă (colegii te-au văzut, pațachino)! Gestul mi se pare cu atît mai nerușinat cu cît e clar de ce s-a dus Andreea la Ziaristică: pentru a putea să-și ia singură interviuri. Dacă aud că Andreea a copiat și la examenul scris la tehnica paparazzi, să știți c-o să solicit decanului s-o exmatriculeze! Păi, cu astfel de cîntărețe vrem noi să demascăm pe viitor corupția din show-biz?

Copiile spun lucruri trăsnite

Fratele cel mare cu CVI-u-n gheare

Fratele cel mare a lăsat Prima TV fără bani și fără audiență, asta se știe. Pentru a se răzbuna, patronul Prima, Cristian Burci, a lansat o operațiune fără precedent de reducere a cheltuielilor la minimum cu cei care au contribuit la dezastru. Perla Coroanei lui Burci, ca să folosim o expresie, era Creative Vision International – CVI, un fel de Studiourile Buftea ale lui Sârbu sau un fel de Casa de Filme 4 a lui Sergiu Nicolaescu. Din păcate, hemoragia financiară cu *Big Brother* a lăsat CVI-ul stors pînă la ultimul leuț. După terminarea showului, Burci a trecut la scuturarea organigramei pînă nu a mai rămas cu carte de muncă, contract de colaborator sau pe drepturi de autor nici măcar Adela Harnagea, producătoarea *Big Brother.* Restructurarea le-a fost comunicată oamenilor într-un fel foarte atrăgător și optimist: cine are vreun proiect de emisiune să își facă firmă și să se asocieze liber. Iar în caz că Burci acceptă proiectul, plata va fi făcută strict pe perioada contractului. De unde se vede că, cu 75.000 de euro, Iustin a luat pîinea de la gura a sute de oameni de la Prima TV.

Prima și pedeapsă

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Yahoo a dat MB la tot cartierul

Fără îndoială, evenimentele esenţiale ale săptămînii trecute au fost turul 2 de scrutin la alegerile locale şi schimbarea la interfaţă a lui **Yahoo! Mail**. Spre deosebire de Adrian Năstase, care în urma eşecului din primul tur promitea să dubleze pensiile şi să mai dea 100 de lei la salariu, candidatul Yahoo a făcut marţi, 15 iunie, o singură promisiune pe care şi-a respectat-o în aceeaşi zi: a băgat în conturile utilizatorilor săi **100 MB**, faţă de 6 MB, salariul minim de pînă acum. Normal că primul lucru pe care l-am făcut a fost să merg în Options şi să activez din nou serviciul de stocare a mesajelor în folderul „Sent“. Acum mă gîndesc să-mi mut şi canapeaua şi măsuţa cu televizorul alb-negru tot în Yahoo! Mail. Nu de alta, dar 100 MB înseamnă mai mult spaţiu decît am eu în garsoniera mea din Titan. În plus, acum poţi ataşa la un mesaj 5 fişiere (faţă de 3) totalizînd 10 MB. Asta ar veni cam o duzină de .jpg-uri măricele, 2-3 melodii în format .mp3 sau un film porno scurt, fără finalizare, aşa cum a rezultat în urma testelor noastre din redacţie.

Giga-i sor'mea!

Deşi, la prima vedere, Yahoo a spart piaţa serviciilor de webmail – vă daţi seama că de-acum nimeni nu va mai avea curajul să ceară bani pentru servicii similare sub 100 MB – se pare că lucrurile nu stau chiar aşa. Yahoo are doar avantajul că s-a mişcat mai repede. Din spate vine puternic noul serviciu de mail de la Google, **Gmail** (https://gmail.google.com), care a promis – atenţie, domnule Năstase, acum chiar sînteţi mîncat! – **1 GB free** (adică 100 MB x 10). Din păcate, greşeala celor de la Google a fost că au anunţat noul serviciu la 1 aprilie, motiv pentru care toată lumea a luat-o ca pe-o glumă proastă. Zilele trecute, însă, Gmail a intrat în teste, lucru care a pus pe jar o bună parte din comunitatea de internauţi din România. Accesul la un cont Gmail se face conform unui sistem piramidal de felul următor: cel care a primit deja o invitaţie la utilizarea noului serviciu, după cîteva zile are dreptul de a invita alţi x prieteni. Fiecare dintre aceştia poate, la rîndul lui, invita un alt număr x de prieteni. Însă românul s-a născut proclet, aşa că pe Internet o invitaţie la un cont *gratuit* Gmail a ajuns să se vîndă cu un milion de lei. Altă şmecherie care se practică este ca atunci cînd primeşti o invitaţie împreună cu dreptul de a invita, una din ele să ţi-o trimiţi tot ţie, pe altă adresă de e-mail. Cît despre alternativa **spymac.com** (tot 1 GB) care tot circulă pe mail-uri, ar fi bine să nu mai vorbim: attach-ul nu merge, senderii rămîn neidentificaţi etc. În afară de asta, două mail-uri din trei provenite de la un domeniu care conţine cuvîntul „spy“ au toate şansele să ajungă direct în „Bulk“/„Trash“.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **„Alo, doamna Dana? Aaa, domnul Adrian, v-am confundat, mă scuzaţi. Ce mai faceţi? Sunt eu, băiatul care v-a sunat anul trecut pentru bucata aia de teren pe Lună. Deci am veşti proaste, proiectul a căzut, se pare că americanii nu au ajuns niciodată pe Lună, a fost numai aşa, ca să le facă în ciudă la ruşi. Oricum, ideea e că vreau să vă propun altceva. Ce ziceţi de Marte, planeta Marte? Am acuma o şustă, mergem la sigur, investiţie beton în imobiliare. Sigur că da, avem şi site, la www.marshome.org".**

■ **Aveţi un motan care nu are succes la pisici? Vreţi să îl transformaţi dintr-un pisic singuratic în cea mai dorită partidă din lumea felinelor? Sunteţi pregătiţi să treceţi la fapte? Sunteţi gata de orice sacrificiu pentru binele animalului dumneavoastră? Atunci, avem ceva pentru dumneavoastră: lecţii de dans pentru pisici. Aflaţi tot despre minunăţiile dansatului cu mâţele la http://www.monpa.com/dwc/.**

■ **Fiecare dispariţie este o tragedie. Fiecare căutare fără succes este un nou motiv de plânsete, de drame mici şi mari, de supărări, mâhniri şi disperări. Ceva se rupe în noi când ne confruntăm cu o astfel de situaţie, lucrurile se schimbă pentru totdeauna, la fel ca noi. Dar iată că acum există motive de optimism, cineva s-a gândit la soluţie şi cred că în sfârşit suntem pe drumul cel bun în ce priveşte rezolvarea problemei pierderii câte unui ciorap. Da, ei bine, acum există www.milkthebridge.co.uk/socks/socks.html, un site pe care oricine poate posta un anunţ despre pierderea unei şosete.**

■ **Există muzee de istorie. Există muzee de artă. Există muzee de istorie naturală. Există muzee ale pescuitului şi vânătorii. Desigur, există muzee ale sexului. Există muzee dedicate medicinei. Există muzee ale erorilor, ale religiei, ale curiozităţilor, ale automobilului, ale avionului, ale vinului, ale mobilei, ale arhitecturii, ale jucăriilor. Prin urmare, este absolut normal să existe şi un muzeu al hârtiei igienice, pe Internet, la http://nobodys-perfect.com/vtpm/ExhibitHall/Contemporary/ContemporaryTP.html.**

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor: **Max Painkiller**

Era o vreme în lumea jocurilor, mi-aduc aminte ca ieri, cînd era chiar bine. Tocmai apăruse ultimul Serious Sam și mi-am petrecut atunci o săptămînă omorînd hoarde de monștri cu cele 10 arme pe care le aveam la mine. Chiar mă întrebam atunci cum de rezistă butoanele de la maus la atîtea focuri. Iar **Painkiller**, ca un Serious Sam *redivivus,* este cel mai pur și neatins gen de FPS care există: genul *shoot'em up*, fără complicații, fără puzzle-uri, fără multe filmulețe introductive și figuri 3D. Aveți o armă și nu vă e frică să o folosiți.

Dacă doriți o poveste mai profundă, trebuie să căutați în altă parte. Ideea lui Painkiller este banală: un om trebuie să omoare armatele lui Lucifer ca să fie eliberat din Purgatoriu împreună cu prietena lui, sau cam așa ceva. Nici nu contează. Contează că grafica acțiunii bate chiar și grafica filmulețelor introductive, vitraliile catedralelor prin care vă luptați sînt absolut fantastice, lumina este de cea mai bună calitate, infernul este redat după o idee originală, monștrii sînt desenați foarte realist, unii frizînd comicul, după metoda S. Sam. Colindați un cadru regesc în care vă simțiți absolut ca acasă, mai ales în condițiile în care aveți și un *chaingun* la dumneavoastră sau un aruncător de țăruși explozivi. Monștrii vin în grupuri de cîte 3, 5, 10 sau 15, așa că nu o să vă plictisiți, dar nici nu o să apucați să admirați apusul de soare.

Jocul va fi foarte bine primit de rockeri, pentru că, doar cu excepția cîtorva niveluri, muzica ambientală este heavy-metal. Ai impresia că arunci în aer draci la un concert Iron Maiden.

Totuși, nu vă imaginați că treceți dintr-un nivel în altul ca într-o plimbare la supermarket. Sînt multe momente dificile în care vă veți simți copleșit, veți fi dezorientat de întuneric și de faptul că monstrul pe care îl împușcați nu moare. De ce nu moare, dom'le, că i-am băgat cel puțin 50 de grenade? Ei bine, asta e cea mai mare problemă pe care v-o pune jocul. Boșii, adică șefii monștrilor mici, sînt destul de greu de ucis, și de obicei doar pe baza unei șmecherii, a unui călcîi al lui Achile pe care trebuie să-l descoperiți singuri, fără nici un indiciu din partea jocului.

Deși grafic, Painkiller este la înălțime, nu e genul de joc pe care să îl termini și să te apuci din nou de el. Odată omorîți, monștrii nu mai au nici un farmec, și nici toate efectele sonore din lume nu or să vă mai convingă să vă întoarceți. Oricum, jocul se termină de parcă ar cere o continuare.

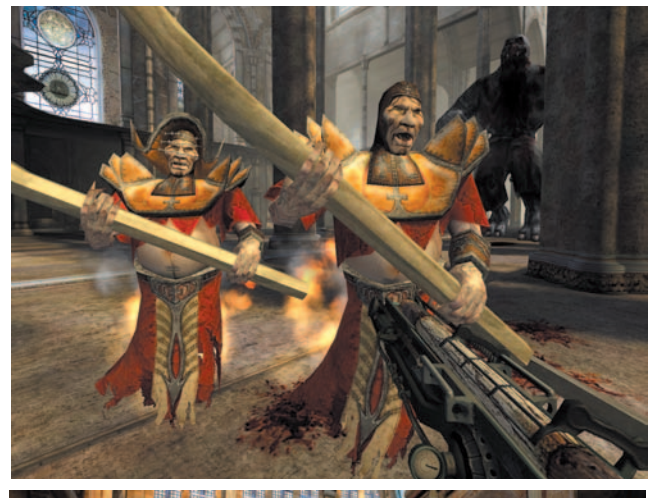

Ca o concluzie, Painkiller merită să fie jucat de fanii Serious Sam, care, în plus, vor prefera să-l joace cu lumina stinsă ca să îl simtă mai bine.

Game Ovar

Hard de nerăbdare

„Spitalul" de extremă urgență și alte jocuri care te bagă-n boală

● Uită-te bine la bucățica asta, pune mîna pe „șoricel" și mai departe știi ce ai de făcut! O cheamă B.B. (Brooke Burke), e o americancă tare de tot acolo, la mama ei (ilustră hostesă la TV, cover-girl, model, oricum n-o să pupi tu așa ceva), iar vestea bună pentru noi, automobiliștii de birou, e că Brooke va juca în noul Need for Speed, adică 2. Mai precis, varianta ei în 3D (o replică „unu la unu", promite Electronic Arts), care, sub apelativul Rachel, va fi un soi de organizator al unui circuit de curse dedicat super-meseriașilor. Bănuiesc că-n NFS 2 vom avea chiar mai multe accidente de circulație decît la o prezentare de modă cu Bîrlădeanca pe Magheru.

● Vești proaste, românești: „Spitalul", primul, singurul, eternul First Person Shooter românesc, a intrat la terapie intensivă, dar pacientul are șanse minime de supraviețuire. Dacă premierul e pe recepție, îl rugăm noi frumos să intre pe www.spitalul.ro și să doneze rapid echipei „2 Bad Design" (care se chinuie eroic cu jocul ăsta de pe vremea lui Constantinescu!) două-trei milioane de dolari din fondul special al guvernului de cumpărat pușți de vînătoare cu laser pentru Adrian Năstase.

● De data asta nu-mi fac probleme: știu că toată lumea a auzit de Half Life 2, cu excepția celor care n-au auzit de Doom 3. Tuturor, însă, le reamintesc de epopeea celebrului cod sursă de la HL2, ciordit anul trecut, fapt care a dus la amînarea exasperantă a lansării jocului (pînă spre 2005, după cum se aude). Ei bine, FBI a confirmat, recent, că a operat niște arestări în acest caz, fără a preciza din ce țări provin ciorditorii, cu atît mai puțin numele lor. Dar nu m-ar mira să aflăm în curînd că cel puțin unul dintre ei e un românaș iute de mînă, care a furat codul sursă cu tot cu calculator și l-a dus acasă cu căruța, pentru că n-avea ce să pună pe foc astă-iarnă.

Doom-ul oaselor

Din nou la cassă

A înnebunit Mişulică!

Ministerul Finanţelor are o intrare şi o ieşire. Cînd intri în minister, ieşirea devine intrare. Cînd ieşi, intrarea se transformă în ieşire. Din fericire, amîndouă (intrarea şi ieşirea, adică) se află în cadrul aceleiaşi uşi. Pe aici intră şi iese, în zilele cînd ajunge la serviciu, Mihai Tănăsescu, ministrul Finanţelor. Biroul ministrului se află la etajul 1. Ministrul parcurge drumul de la intrarea în minister la intrarea în birou, şi invers, pe scări, adică pe jos. Pe drum, adică pe scări, Tănăsescu se întîlnea cu tot felul de angajaţi care îl salutau. Însă problema nu era că angajaţii săi îl salutau, ci faptul că Tănăsescu trebuia să le răspundă la salut. Apoi s-a întîmplat că ministrul n-a mai vrut să se întîlnească cu nimeni pe scările ministeriale dintre parter şi etajul 1. Prin urmare, Tănăsescu a dat dispoziţie să se monteze pe traseu o sonerie, pentru ca angajaţii săi să piară la timp din faţa lui de fraier cu mustaţă. Cînd ministrul este la cîţiva paşi de a intra în minister, soneria sună şi angajaţii se ascund ca şobolanii care încotro. Cînd ministrul se pregăteşte să iasă din birou pentru a părăsi ministerul, soneria îşi face din nou datoria şi lumea dispare ca lovită de streche. De unul singur intră şi iese, iese şi intră, Tănăsescu!

O mînă spală pe alta şi amîndouă spală bani

Pe 15 iunie a avut loc, la Palatul Parlamentului, o conferinţă internaţională despre spălare. Nu despre spălarea de rufe în familie şi nici despre spălatul pe dinţi, ci despre spălarea banilor, individual sau, cel mai adesea, în famiglie. Au participat specialişti de la Parchet, Banca Naţională, Oficiul Naţional pentru Prevenirea şi Controlul Spălării Banilor, Oficio di Cambio (Italia) şi cîţiva lectori din Anglia. Yasser ArAPAPS are de ce să se umfle în pană: la conferinţa aceasta a fost prezentat cazul celebrei de-acum locomotive a lui Genică Boerică, subiect tratat pe larg în *Academia Caţavencu* de către Yasser şi fratele său geamăn, Biroul de Investigaţii. Locomotiva lui Boerică, prietenul lui Ristea Priboi, a băgat în ceaţă auditoriul român şi, mai ales, pe cel străin, semn că hoţii noştri, din România, sînt mai inteligenţi decît ai lor, ai străinilor.

Parchetul ar alege „Boerro, Boerro!“ (fredonat de Dolănescu)

Urmare firească a repetatelor dezvăluiri despre locomotive, TVA, alcool şi alţi demoni ai evaziunii fiscale, începînd de luni, 21 iunie, Genică Boerică îşi va cheltui banii agonisiţi mai mult pe la chioşcurile din preajma Parchetului. Revenit din Italia, unde s-a tratat nitel, Boerică este aşteptat de procurori pentru a da cu subsemnatul în trei dosare grele din care nu puteau lipsi afacerile ilegale cu alcool. Poate vă mai amintiţi de clipul publicitar în care Ion Dolănescu dădea de zor cu „Boerro, Boerro, măi, măi, hop şi-aşa!”. Ei bine, era vorba acolo nu de Boerro-ul lui Ravel, ci de cel al lui Genică, Boerro fiind băutura produsă de firma cu acelaşi nume a numitului Boerică. Hai, noroc şi la mulţi ani! Fără suspendare!

Yasser ArAPAPS

Cît ne costă neoficial campania PSD-ului

Pentru a lămuri această chestiune, vom lua la analiză şi la rost două judeţe-model: judeţul modelului Marian Oprişan şi judeţul care l-a dat ţării pe Dumitru Sechelariu, omul şi stadionul. Să nu mai pierdem vremea cu detalii lipsite de cifre pitoreşti şi să purcedem:

Vrancea

În Vrancea, PSD-ul, aprig ocîrmuit de conducătorul de tractor Marian Oprişan, şi-a propus să cheltuie pe imaginea lui 25 de miliarde, camuflate în contabilitatea Consiliului Judeţean, sub modestul titlu „Alte cheltuieli“. La ce n-au dat ei, pesediştii vrînceni, cîte-un mic, cîte-o bere şi cîte-o povaţă alegătorului? La Revelion, la sărbătoarea Zilei Unirii, de 8 Martie, de Ziua Copilului (transformată în Ziua Părintelui Copilului, special pentru licorile aduse la chefuri) şi alte evenimente de real interes culinar şi bahic, pe care le puteţi afla din facsimilul alăturat.

ROMANIA
CONSILIUL JUDETEAN VRANCEA

Proiect
Anexa nr. 13 1

DETALIEREA SUBCAPITOLULUI "ALTE CHELTUIELI"
LA CONSILIUL JUDEŢEAN VRANCEA PE ACTIVITĂŢI - 2004

		- MII LEI
1.	Revelion 2003-2004	4.700.000
2.	Sărbătorirea Zilei Unirii Principatelor Române-24 ianuarie	8.100.000
3.	Participarea la asocierea Regiunii de Dezvoltare Sud-Est conform Legii 151/1998	1.000.000
4.	8 Martie, Ziua Internaţională a Femeii	200.000
8.	Ziua Internaţională a copilului – 1 Iunie	1.100.000
9.	Acţiuni PSI	30.000
11.	Sărbătoarea berii şi Zilele Municipiului Focşani	3.400.000
12.	9 mai „Ziua Europei"	1.700.000
13.	Aniversarea Eroilor Neamului. Comemorarea evenimentelor istorice petrecute la Mărăşti-Mărăşeşti-Oituz-Soveja(6 august)	100.000
14.	Participarea la Asociaţia Preşedinţilor Consiliilor judeţene din România	40.000
15.	Asociatia viticultorilor	80.000
16.	Participare la editarea Revistei Seaculum cu 40% din valoare	152.000
17.	Festivalul Internaţional al Viei şi Vinului	3.338.000
18.	Ziua Naţională a României - 1 Decembrie	100.000
19.	Comemorare evenimente Decembrie 1989	20.000
21.	Revista viticultorilor	50.000
22.	Editare carte Emanoil Petrut si Revista Teatrala Focsani	70.000
23.	Editarea revistei Speranta ptr. mediatizarea persoanelor in virsta	40.000
24.	Editarea revistei „Oglinda literara"	100.000
25.	Olimpiada nationala de geografie	250.000
26.	Olimpiada nationala sportiv – scolara	250.000
27.	Adunarea Generala Europeana	120.000
28.	Zilele Thaliei	60.000
	TOTAL	25.000.000

PRESEDINTE,

MARIAN OPRIŞAN

Avizat,
Secretar general,
Toader Gheţu

Pe lîngă chermezele declarate în buget, Marian şi gaşca lui de petrecăreţi electorali au comis şi alte fapte de dans şi clătinat pe banul public. De exemplu, au inventat o sărbătoare pentru sate, „Flori de mai“ pe numele ei, pe care-au declarat-o imediat tradiţională şi au plimbat-o prin comunele cu mulţi indecişi în ce priveşte opţiunile la vot: pe la Vidra, Bărşeşti, Dumitreşti, Negrileşti, Valea Sării şi prin altele la fel de legate de tradiţiile extrem de recente ale poporului pesedist. Cu prilejul acestei sărbători, s-au servit mici, cîrnaţi, bere şi vin de pomană, de la stăpînire, în campanie electorală. Alte cheltuieli din bani publici sau europeni s-au făcut şi la inaugurările proiectelor SAPARD, care, la fel, au intrat în intervalul de campanie electorală. La aceste inaugurări, Oprişan, prefectul Băeşu şi consilierii judeţeni au afirmat sus şi tare că PSD-ul le dă oamenilor, după atîţia mici, şi apă, canalizări ori drumuri mai late, să se poată-ntoarce în siguranţă spre case după berile de la chermezele precedente.

Bacău

Dacă aţi mers în Bacău şi aţi văzut un rotofei cu barbă încercînd să adune mai mult de cinci oameni la un loc pentru a le da 3 mici şi pentru a le spune ce bun e el de primar, să ştiţi că acela e Seche. Oficial, îl cheamă Dumitru Sechelariu. Şi tot oficial, a fost în campanie electorală. Neoficial, el a fost tot timpul, de cînd s-a ştiut primar, în campanie electorală. După un calendar strict. Să ne explicăm: în calendar sînt încercuite zilele de marţi, mai exact numai acele marţi care pică primele în lună. Sînt 12 astfel de zile într-un an şi ele semnifică audienţe. O audienţă la Seche este aşa: vin cîteva sute de nenorociţi şi primarul le dă bani. Direct, fără alte fasoane, în hîrtii de 500 direct în mîna întinsă. Să detaliem: pe 6 aprilie 2004, la audienţa dinaintea Paştelui, 260 de băcăuani l-au uşurat pe Seche de peste jumătate de miliard de lei. Un alt exemplu: la audienţele de pe 4 noiembrie 2003, Seche a întrerupt pentru jumătate de oră audienţele pentru că rămăsese fără bani. A cheltuit peste 300 de milioane de lei (inclusiv după ce le-a reluat). Alte 400 de milioane de lei au fost date de Seche pe 2 iulie 2002, o audienţă-record la care au avut bon de ordine 800 de oameni. Numai într-un an, audienţele lui Seche costă în jur de 4 miliarde de lei. În patru ani, costă 16 miliarde de lei.

Alt moment altruist trecut în calendarul lui Seche este 26 februarie, ziua cînd Bacăul sărbătoreşte Gala Premiilor Comunităţii. Anul acesta, Seche a ieşit ieftin şi a donat numai 145 de milioane de lei, pentru orfani şi bătrîni. O dată la cîţiva ani, încercuită în calendar este ziua Franţei. Nu că ar fi ziua Franţei, dar e şi ziua de naştere a satrapului. În 2002, aproape trei miliarde de lei au fost aruncate în burţile băcăuanilor care au luptat full-contact să se lingă pe degete după un hot-dog şi o bere moca în parcul oraşului.

Printre aceste evenimente sacrosancte, mai există şi altele, de diversitate. Nimic nu i-a umbrit lui Seche hatîrul de a-şi face campanie. Pe 17 august 2003, de exemplu, la Bacău a avut loc cea mai tare competiţie de karting din Europa, „Grand Prix Selena“, care a costat 100.000 de euro (plus peste două milioane de coco băgaţi în pistă, care-i aparţine aceluiaşi). Ocazional, s-au mai ivit şi alte prilejuri: mai o tombolă în ziua referendumului pentru Constituţie (de numai 1,5 miliarde lei), mai inaugurarea unui parc pentru copii de 6 miliarde de lei (30 septembrie 2003), mai un ANL pentru care Seche a luat cu japca vreo 3 hectare din parcul Gheräiesti (la preţul pieţei, vreo 15 miliarde de lei din bani publici). Numai ce v-am povestit aici înseamnă vreo 50 de miliarde de lei, bani pe care se află mutra electorală şi burta lui Seche.

Tac'su pe valoarea adăugată

PNA-ul are pe tapet afaceri cam dubioase

Elveția este o țară cu multe bănci. Și cu firme care mai de care mai pompoase. Una din ele se cheamă IT Engineering și numele zice totul despre ea. Zice „inginerie". Iată amănuntele: de la această firmă, hăt în 1996, Moldoplast Iași s-a gîndit să achiziționeze o instalație modernă de produs tapet în valoare de fix 9.980.000 de franci elvețieni. O fi mult, o fi puțin, nu știm să zicem, că noi avem var pe pereți. În același timp, tătucu' Sergiu Ambrono, directorul Moldoplast, a mai semnat un contract cu IT Engineering, prin care se angajează să îi vîndă și tapetul pe care îl produce cu mașinăria respectivă. Adică eu cumpăr de la tine grătarul și îți vînd după aia micii. Treaba lor, pînă una-alta. Mai nasol e că a devenit și treaba noastră, a tuturor fraierilor luați în evidență de Ministerul de Finanțe, cînd statul român a decis să garanteze un împrumut de 8.483.000 de franci elvețieni de la o bancă engleză pentru ca Ambrono să poată face tranzacțiile. Mai departe s-a întîmplat așa: Moldoplast a luat mașinăria de tapet din banii garantați de stat și a pus-o în funcțiune. Dar numai două săptămîni, după care a fost închisă, în 1999. Și așa e și azi. Pentru că era păguboasă. Și s-a mai întîmplat ceva: împrumutul a fost returnat, in integrum, de către stat, că Moldoplast nu a dat un chior. Și așa s-a ales fraieru' român cotizant la stat cu o datorie de peste 60 de miliarde de lei la nivelul anului 2000 (creditul plus penalități). Mai departe? Păi, așa a fost: „În opinia noastră, managerul Sergiu Ambrono a încheiat cu vădită intenție în mod defectuos al doilea contract (cel de furnizare tapet – n.r.) pentru a obține avizul Ministerului de Finanțe și garanția de stat, nu a urmărit realizarea producției cu echipamentul achiziționat și nu a încercat să ramburseze nici o sumă din creditul contractat" (a spus Curtea de Conturi Iași, pe 1 august 2000, cînd a trimis raportul fraudei la procurorul, pe atunci la Curtea de Apel Iași, Gheorghe Șuhan). Tot ce ați citit între ghilimele a citit și Șuhan, ba și mai multe. Ei bine, mai aflați că Ambrono e în continuare director la Moldoplast și trage sfori ca tot niște elvețieni să privatizeze fabrica. Iar Șuhan e adjunct la PNA.

Societatea multilateral dezavuată

Ghici cine vine la sarcină

Deși și-a băgat mona în pușculița BRD pînă la cot și are de plată aproape 54 de milioane de euroi, Mona de Freitas nu mai poate fi acum închisă pentru că infracțiunile ei s-au prescris, așa cum anunțam noi săptămîna trecută. Chiar dacă au scăpat-o de bancrută frauduloasă, procurorii ar putea încă s-o prindă pe altă infracțiune, la fel de gravă: la cîți ani de zile a stat cu sarcina aia în burtă, Mona de Freitas ar putea să intre la pîrnaie pentru sechestrare de persoane.

Mîna de Freitas

Plești, parcangiul lui Adamescu

Magazinul „Unirea", campania electorală, iunie 2004. Afiș mare cu Geoană, unul cît clădirea. Lîngă, unul imens cu un ceas. După colț, deasupra parcării, „parteneriat public-privat, inaugurat de dl premier și președinte al PSD, Adrian Năstase și dl primar Eugen Plești", un afiș din care ne privește o mustață enormă: a lui Plești.

Sub afișe, un mușuroi de mașini, fiecare parcată pe unde s-a putut. În proximitatea semafoarelor, pe trotuar, pe stradă. Din această mică descriere a zonei, două întrebări profunde, absconse, se desprind. De ce are mustața lui Plești rău de înățime dacă pierde mandatul și unde duc parcările pe lumea asta? La prima întrebare aflăm că răul de înățime este provocat de un număr de 177 locuri de parcare date angro firmei lui Adamescu, un pic mai sus de „Unirea", la blocul Connex. (Adamescu? – milionar din top 300, filopesedist, patronul magazinului „Unirea".) Privite de pe marginea de sus a clădirii, „autorizațiile de parcare" cu numerele 2233, 2234 și 2235 se văd foarte ilegal, cum chiar scrie într-un raport al Primăriei Capitalei. Ia auziți formulare la domnu' Plești: „Autoturismul nr. 53 de locuri, proprietar Nova Trade, este autorizat să parcheze în parcarea din str. Nerva Traian". Alte două autorizații au dat drept de folosință automobilelor cu numerele „90 de locuri" și „34 de locuri". E treaba omului ce număr își pune la mașină, numai să plătească. Ca orice milionar din top 300 care se respectă, Adamescu folosise parcarea timp de trei ani, uitînd să plătească vreo 3-4 miliarde de lei. Motiv pentru care PMG i-a reziliat contractul și l-a dat în judecată. Plești, milos, i-a dat parcările înapoi, iar mustața lui veghează de pe magazinul „Unirea" pînă la blocul Connex. Unde duc parcările din lumea asta? Dacă se schimbă primarul, duc la PNA, dacă nu, tot la PSD și la sponsorii săi.

Biroul de Investigații

Ion Iliescu susține portul popular de decorație

Ion Iliescu a decorat recent o mulțime de artiști populari: Ion Dolănescu, Benone Sinulescu, Irina Loghin, Sofia Vicoveanca etc. Probabil că urmează să fie decorați Ion Lăceanu, pentru că este singurul interpret cu părul veșnic albastru, Marioara Murărescu, pentru că fără ea nu i-ar fi putut descoperi pe Dolănescu și Loghin – și, într-un final, cu „serviciu credincios", calul ăla alb care a alergat săracu' atîția ani pentru genericul de la *Tezaur folcloric* și nu l-a chemat nimeni la nunți.

Ansamblul folcloric „Oina"

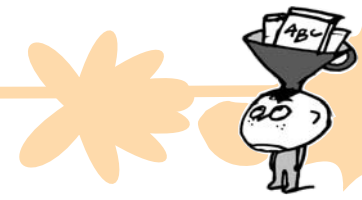

protecţia presei

La Botoşani, de alegeri, PSD-ul s-a şters cu presa la turul 1 şi 2

Şi la Botoşani, presa locală se află în slujba cetăţeanului. Dar numai în slujba cetăţeanului care nu are în ce-şi împacheta brînza – şi asta numai în cazul în care, după atîţia ani de baroniadă pesedistă, mai putem vorbi despre astfel de produse alimentare de lux în cazul Botoşaniului.

Cu excepţia unei publicaţii de tiraj mic, neinteresantă pentru colecţionarii pesedişti de hîrtii, fie ele verzi sau de ziar, toate mediile locale s-au pus în campanie cu (sub)burta pe candidatul opoziţiei. Mai c-o palmă de ici, mai c-un şut la ouă de colo, mai c-un cap în gură din partea ailaltă, toată suflarea jurnalistică botoşăneană s-a pus la treabă, suflînd într-un final apoteotic în lumînarea opoziţiei şi reuşind să scoată PSD-ul încă o dată cîştigător. Nici nu ştii ce organ de presă botoşănean să învinuieşti mai întîi, de teamă ca nu cumva să jigneşti obedienţa celorlalte. Vorba aia: trebuie să mănînce şi gura lor o pîine. Deşi e o minune cum reuşesc să o strecoare pe lîngă pumnul băgat de PSD în gura presei.

www.freeex.org

drumul spre înalta societate civilă

● **Agenţia de Monitorizare a Presei – *Academia Caţavencu,*** în colaborare cu **Asociaţia Pro Democraţia,** îndeamnă comunitatea romă să-şi exercite dreptul la vot prin intermediul unui spot social. Mesajul bilingv, în română şi în romani, face parte din campania de conştientizare a drepturilor minorităţilor derulată cu sprijinul OSCE/ODIHR. Spotul social va fi reluat pe cele mai importante canale media şi în preajma alegerilor parlamentare. Mesajul, pe care-l reluăm şi noi, este: **E dreptul tău. Mergi la vot!** sau, varianta pentru acordeon şi ţambal, **Si tiro c'ac'ipen! 3a te votisares! Alosar kas tu kames!**

● Lume, lume, nu daţi banii pe prostii, daţi să-nveţe la copii. Se apropie **Universitatea de Vară şi Tabăra Studenţească de la Bálványos, ediţia XV.** Anul acesta, între 18-25 iulie 2004, la Băile Tuşnad, vă aşteaptă cu un format nou, cu chefuri, concerte, activităţi de recreaţie şi sport – şi, ca să nu vă plictisiţi, dezbateri şi workshop-uri. Pentru mai multe informaţii vizitaţi www.summeruniversity.ro. Persoană de contact: Walter Lilla, e-mail: office@tusvanyos.ro, tel.: 0741.694.889. Workshop-ul vă aşteaptă la muncă şi la-ntisns mîna cu două degete ridicate.

● **Centrul Educaţia 2000+,** în colaborare cu **Agenţia de Monitorizare a Presei – *Academia Caţavencu,*** organizează marţi, 29 iunie, **Educaţia (pr)in presă** – o dezbatere publică despre rolul presei în educaţie, altul decît cel pe care-l are fata de la pagina 5. Mai multe detalii privind participarea, locul, ora şi dansul le găsiţi la tel.: 315.23.13; 0788.491.119; ramona@mma.ro, persoana de contact – Ramona Lupu.

● „Ştirişti" din toate colţurile ţării, treziţi-vă şi mai băgaţi o cafea! E vremea voastră! Răzbunaţi acum toate nedreptăţile pe care vi le-au făcut editorii şi producătorii, ciopîrţindu-vă reportajele, modificîndu-vă textele, denaturînd sau schimbînd sensurile, uneori fără să vă ofere măcar o explicaţie. Veniţi la la **SIMFEST – 2004**, Festivalul Televiziunilor Locale şi Producătorilor, dar nu cu bîtele şi nici cu casete compromiţătoare cu şefii voştri – aduceţi ştirile, aşa cum le-aţi conceput voi, fără intervenţia nimănui. Mai multe detalii şi încurajări la www.simfest.com, e-mail: simfest20032004@yahoo.com; tel.: 0722.214.787.

● **Societatea Academică din România** a lansat un număr special al seriei Rapoartelor asupra Guvernării, cu tema **Alegeri 2004 şi reforma administraţiilor locale.** El răspunde unor întrebări precum: Cine a cîştigat şi cine a pierdut, de fapt, alegerile locale din 2004?; De ce sînt rezultatele o surpriză?; Care au fost atuurile PSD?; Care au fost atuurile Alianţei PNL-PD?; Ce trebuie schimbat în administraţia locală din România pentru ca ea să funcţioneze bine, indiferent cine guvernează?; Ce se va întîmpla la alegerile parlamentare din toamna acestui an, pe baza tendinţelor actuale? Dacă aceste întrebări vă frămîntă măcar la fel de tare precum „Ce salariu o mai avea Esca?", atunci aflaţi informaţii suplimentare la www.sar.org.ro.

● **Centrul de Resurse Juridice** anunţă crearea unei Reţele de avocaţi pentru cazuri strategice în materia drepturilor omului. Scopul reţelei este de a provoca, prin intermediul mecanismelor judiciare, schimbări de natură legislativă şi de ordin social. Avocaţii interesaţi sînt rugaţi să mai lase discotecile şi să trimită la adresa cradulescu@crj.ro, sau pe fax la 021.212.05.19, următoarele documente: 1) Un Curriculum Vitae; 2) O scrisoare de motivaţie detaliind activitatea în domeniu şi interesul pentru drepturilor omului, precum şi faţă de valorile democratice. Pentru mai multe informaţii există www.crj.ro.

● **Agenţia de Monitorizare a Presei – *Academia Caţavencu*** a lansat de curînd trei noi publicaţii:

☛ **Ghid legislativ şi instituţional / INFO RURAL** – pentru îmbunătăţirea cunoştinţelor legislative şi instituţionale ale ziariştilor în ceea ce priveşte problematica agriculturii (este vorba de problemele serioase ale agriculturii, deci altele decît problema apărută în răsadniţa ministrului Ilie Sârbu după celebra vînătoare). Ghidul va fi disponibil în curînd şi în varianta electronică, pe www.inforural.ro.

☛ **Competenţă în mass media pentru elevii de liceu** – pentru Marian Vanghelie şi chiar clase mai mari – un manual ce explică tehnicile de manipulare, persuasiune şi propagandă, dar mai ales relevă un minim îndrumar de protecţie împotriva efectelor acestora, aşa cum apar ele în mass-media şi în publicitate. (vezi www.mma.ro).

☛ **Eliberează-te de prejudecăţi!** – care nu este un manual cu poze, erotic, ci şi mai interesant: un ghid ce se adresează elevilor şi abordează multiculturalismul în licee, definiţia şi structura rasismului, comportamentului extremist, practicilor de discriminare şi segregare. O lectură uşoară şi incitantă pe www.mma. ro.

● La invitaţia Consiliului internaţional al **Reporters sans frontières**, **Agenţia de Monitorizare a Presei (AMP)** a devenit membru al **Reţelei Reporteri fără Frontiere. Agenţia de Monitorizare a Presei (AMP)** este, în prezent, partenerul în România al acestui organism internaţional. În vederea intensificării luptei pentru respectarea drepturilor ziariştilor, **Agenţia de Monitorizare a Presei** şi **Reporteri fără Frontiere** se vor susţine reciproc în demararea de acţiuni la nivel naţional şi internaţional. Detalii la www.freeex.org; www.mma.ro.

răspunsuri la scrisori

N. (București): Acum, cînd apare răspunsul, cetățenii au votat, primarul s-a ales, indiferent de ce spuneau cele două pliante de sens contrar!

D.B. (Zimnicea): Da, a ajuns plicul. Dilema dvs. cred că s-a materializat, deja, prin vot. Sper că ați votat politic!

Bunicuța Ileana (Focșani): Am pasat scrisoarea domnului Toma, destinatarul.

Glops (Rîmnicu Vîlcea): Ideea de a ne informa cititorii în legătură cu efectele pe care le au articolele noastre asupra autorităților vizate nu e rea, am avut-o și noi, dar ni se părea că sună a laudă de sine. Poate că, totuși, aveți dreptate.

Gh. Todor (Cladova, Arad): Se vede că nu aveți tangențe cu revista noastră, așa cum mărturisiți. Altfel ați ști că, așa cum am spus-o de sute de ori, **nu publicăm versuri.**

Roman Adrian (Bujoru, Teleorman): E bine că ne-ați semnalat neregulile de la vot. Vom încerca să le centralizăm.

Marcela Cojocaru (Ploiești): Ne bucură că nu v-ați pierdut umorul! Ați văzut, în numărul trecut, articolul trimis de dvs.? Ne mai trimiteți o dată adresa?

Alina Iordache (Rîșnov): Vă mulțumim pentru informație. O dăm mai departe: stimați cititori, prefixul *coz*, din Cozmâncă, provine din turcește și înseamnă „din cale afară de, extrem de“.

Mihai Mircea Igna (Cluj): Scrisoarea a ajuns la colegii care se ocupă de rubrica de retrocedări.

T.I. (Arad): După cum ați putut vedea recent în paginile revistei noastre, nu am uitat de situația din Arad.

Informația de Alba (Alba Iulia): Mulțumim pentru solidaritate!

Igrecman (București), **Gică Popescu** (Constanța), **Petre Enuță** (București), **Ion Pătimescu** (Cluj), **Marin Dăbuleanu** (Craiova), **T. Andrutescu** (București): Am primit „marfa“, mulțumim.

Ioan T. MORAR

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Ce s-o fi bucurat californianul Joseph Harold Frost, de 88 de ani, cînd rudele i-au făcut cadou de ziua sa o plimbare de agrement cu avionul! Ce s-or fi bucurat rudele sale cînd acesta s-a aruncat din avion, pentru că de cîteva zile aflase că are o tumoare pe creier! Ce s-or fi bucurat cei 4.000 de oameni care au rămas pe întuneric fiindcă, în cădere, bătrînul a lovit niște linii de înaltă tensiune! Sau cei care s-au trezit cu trupul pe veranda casei! În urma acestei sinucideri se nasc o mulțime de întrebări și ipoteze: la o cădere cu așa viteză te trage foarte tare curentul; iar dacă tataie a comis greșeala de a sări fără vreun fes sau măcar un fular, ceva, e clar că, la vîrsta lui, a făcut o otită care, lăsată netratată pînă jos, i-o fi cauzat moartea violentă. De asemenea, știind că la viteze foarte mari timpul se contractă, e probabil ca, în cădere, bătrînul să fi întinerit, participînd astfel din nou la al doilea război mondial. Deci moartea i s-ar putea trage nu de la impact, ci de la debarcarea în Normandia. Eu înțeleg dorința ultimă de a-ți viziona, netulburat, la televizorul din holul Judecății de Apoi, întreaga viață. Dar parcă nu se face ca pentru asta să stingi lumina la 4.000 de inși; care acum așteaptă cu înfrigurare miracolul învierii tale și, odată cu el, mesajul „Veniți de luați lumină!“

Mig Jagger

Testarea națională a dat cu bățul în Baltagul

Săptămîna trecută a fost examenul de testare națională. Mult trîmbițata schimbare de nume nu a schimbat nimic mai mult. Probabil că ministrul polivalent al Tineretului, Învățămîntului, Cercetării și ce alte bazaconii au mai băgat în denumire a uitat, fiind ocupat cu combaterea corupției și cu tradiționalele mitinguri ale profesorilor, să mai schimbe din inspectori și să pună unii cu mîna mai bună la tras subiectele. Căci nu mică a fost surpriza elevilor de liceu cînd au aflat de la colegii mai mici că și anul ăsta tot bunul Nichifor Lipan din Clanul Lipan, al lui Nea Sadoveanu, a ieșit la interval la test. Săracu' Lipan, avînd în vedere cîți ani la rînd a tot murit pentru binele elevilor, ar trebui declarat erou național. Dacă mai cade încă doi-trei ani de-acum încolo, mi-e că pînă la urmă vom fi aproape obligați să facem și un film pe tema asta, *Patimile lui Lipan*. O întrebare care mă frămîntă este dacă Andrei, ăla mare al lui Năstase, o fi picat pe subiect. Că dacă n-a picat, mi-e c-o să-l pună pe tac-su să scoată *Baltagul* din programă și să bage în loc o poezie de-a lui Tucă.

Peter Lipan

V-am print, vrăjitoarelor!

Un magazin cu vad și suflet bun

Un fast-food are și el personalitatea lui, are atitudini specifice și probabil se comportă în stilul său propriu. Ca dovadă, pe lîngă piața Niky Scorpion, cîrciuma Gigi Duru și buticul La Barosanul, în București există în sfîrșit un loc cu un alt fel de caracter, un fast-food non-agresiv. Așa liniștit cum este, nici măcar Piedone nu se va gîndi să se răstească la el. Îi va răsturna probabil sfios tejghelele, doar sprijinindu-se discret pe ele.

Magazina Dumitrescu

Muzică de CD-Rrom

Rudărel, manelistul care cîntă melodii dedicate mardeiașilor din Jărmania, poate fi ascultat de acum la altă adresă de Internet. Maniera în care anunță această schimbare, în ciuda unor cuvinte caracteristice grupului său etnic („va fii“, „ie“), ni se pare însă de neînțeles pentru fanii săi. Mai corect era să spună simplu: „Bunghea, praleo! Oricine vrea să asculteză și să vizionește pă mandealu tre' să intre pă adresa dă mai jos, înainte să dați șut down la computer.“

Manelista lui Schindler

ATENTIE !!!!
In urmatoarele 14 zile imi voi muta saitul de la adresa actuala (www.Rudarel.com), Noua locatie va fii:
www.myweb.cableone.net/Rudarel
Cei Interesati sint rugati sa-si noteze sau sa adauge la Favorites noua locatie deoarece ie o adresa mai lunga si ca atare mai greu de retinut.
Apasa aicea sa continui:
Mp3 Romanest
Mp3 Internationale
mp3 Paltalk
Contact
Poze

Condica de sugestii și reclame

Părinții fac sacrificii pentru mici orificii

După „copiii din lemn“ dintr-o promoție pe care v-am arătat-o săptămîna trecută, vă prezentăm acum un alt produs, la fel de util, din același magazin. „Copiii cu două orificii“ vor fi în viitor cea mai bună marfă. Depinde însă de modelul lor. Modelul „electorat în devenire“ e copilul cu două orificii dotat doar cu nări. Nu cere de mîncare, nu urlă „Jos Guvernul“, nu aude ce se întîmplă în jur. Modelul „politician în devenire“ va avea, în schimb, doar gură și anus, ca să aibă pe unde se îmbuiba și unde să-l doară de restul semenilor. Iar modelul „show-man în devenire“ va fi dotat numai cu orificiu sexual și bucal, ca să aibă ce arăta la *Big Brother*.

Dop și Zdup

Locuința mea de vară e din altă țară

Pentru români a devenit din ce în ce mai rentabil să-și facă vacanțele în ținuturi exotice. Și nu doar pentru că e mai iefitin decît la Mamaia lui Mazăre. Ci pentru că o vacanță poate fi o afacere. Îți umpli buzunarele cu nisip de pe o plajă celebră și, întors în țară, deschizi un depozit cu o ofertă precum cea din imagine. Și poți face o mega-afacere în concediu, dacă ai la tine un aparat de sudură de voiaj, un pickhammer și un motostivuitor turistic. Fier vechi e destul în Turnul Eiffel, mozaic din plin în templele grecești, iar de pietriș cubic ce să mai zicem, e la greu în Zidul Chinezesc.

Insulele Azorel

Comunicare pe care

Încă una și mă culc!

La publicitate vedem o lume mai frumoasă și incredibilă, mai gustoasă, mai ieftină, oameni mai zâmbitori și mult mai tâmpiți. Sigur că noi ne dăm seama că Brad Pitt nu e, de fapt, Ahile, cum nici Costel Constantin nu e Ștefan cel Mare cînd cheamă un taxi și așa să-i ajute Dumnezeu, ÎN VEACUL VECILOR! (tunet, aplauze). Ne prindem că trebuie să acceptăm convenția și nu plângem ca proastele când se electrocutează Dorel. Nici nu sunăm la protecția consumatorilor când vedem că o marmotă, care teoretic pierde suficient de mult păr, împachetează ciocolata în staniol. Ce facem, soro, când convenția este inacceptabil de insuportabilă sau invers!? Credem sau nu credem în ce vedem? Credem că un anormal poate să crească o focă într-o cameră de bloc, transformată în răcitor cu aer condiționat? Noi știm că mulți cresc în garsoniere câte 10 câini cu două, trei sau chiar patru lăbuțe, și încă la temperaturi foarte ridicate, deci realizăm că o focă e floare la ureche, la două camere, cu aer condiționat. Le vedem pe doamnele din alimentația publică, acoperite cu un capișon alb, care le lasă pe frunte un cochet smoc de păr, supus și el legii gravității, ca fiecare fir de păr ce cade, când briciul timpului îl rade. De asta nu ne mirăm că domnul cu căciuliță peste scufița lipsă a văzut marmota învelind ciocolata. E bine că nu prezice cutremure ori asasinarea Mariei Tănase. Mergând din munte în munte, putea să dea peste băieții ăia care lansează bere spre terase cu praștia de croazieră. Am mai fi crezut, în cazul ăsta? Da, dacă prin peisaj ar fi trecut și doi cetățeni cu drept de vot, alergând o găină și un porc, ca să-și facă poftă de pateu de ficat, cum frumos zice limba Marelui Eminescu. Poate, arare, ar fi căzut de sus și un elefant care se transformă în frigider, lupul ar fi înnebunit, noi am fi crezut și am fi cumpărat și ne-am fi stropit pe față ca să ne bucurăm de viață. „Țineți minte vorbele lui Ștefan, care v-a fost baci (cuvânt maghiar!) până la adânci bătrâneți.“ Unii se fac că ne spun o ghicitoare și noi ne facem că ghicim. Exact ca în singurul banc cu autor cunoscut: Unicul Ioan Groșan. „Doi soldați păzeau de zece luni un depozit de muniții în Bărăgan. Și unul zice: hai, bă, să jucăm un joc. Du-te, bă. Hai, bă. Bine, bă. Eu mă gândesc la un cuvânt și tu ai zece încercări să-l ghicești. P… (sexul genului feminin), zice ălălalt. Ăsta e!“. Eu cred că e adevărat și că ar putea fi un spot bun pentru lecitină. Deci, credem, da? Atunci să cântăm: „Mai demult am ucis o vrabie. Am tras cu bere în ea și-am lovit-o!“.

Răzvan EXARHU

Aberația de libertate

Urna de lot

Afaceri

■ Antrenorul echipei de fotbal juniori, viitorul Lungani convoacă la joc în data de 6.06.2004, ora 11.00 din localitatea Lungani următorii jucători-Ursu V., Munteanu IOnuț, Azoiței V., Azoiței M., Macovei C., Cojocea C.- antrenor Paul Pintilie. Vă așteptăm (Iași)**

Așadar, în loc să trimită niște călărești, ca la 1907, cîțiva porumbei voiajori sau niște mail-uri cu semnale cu fum, tehnicianul Paul Pintilie de la Viitorul Lungani a preferat să dea un anunț în ziar. Bănuim că e un ziar serios, nu o poblicație precum *Țîțe*, *Iepurașul Roz* sau *Gazeta Matematică*. E drept însă că n-ar fi exclus să fie totuși mîna antrenorului de la adversari, care putea să convoace, în numele lui Pintilie, doar mazetele din echipă. Oricum, observați că anunțul apare la rubrica „Afaceri“. De unde bănuim că e un meci lejer și se prevede o victorie, deci și o primă grasă de joc, ca la juma' de porc sau patru vedre de vin. Dacă era la „Schimburi“ se putea bănui că e vorba de un blat. Băieții din Divizia A ar putea inventa rubrica „Reciprocități“. Nu mă întrebați cu ce chef se duc băieții la meci cînd primesc convocarea la rubrica „Decese“.

Anunțul Teleferic

Teoria relativității ratării absolute

TEORIA supercompensării, ignorată. Ratări la fotbal: URSS (1978), Olanda (2002), Real/Beşiktaş (2004), Olanda şi Germania 2004. Tel. [redacted]

Bună ziua, numele meu este Tafarel Bohr-Marinescu și sînt singurul specialist mondial în teoria ratării. Am fost primul om care a calculat precis, pe baza formulei inducției și fisiunii la stres a neuronilor omenești, că Duckadam va apăra toate cele patru penalty-uri din finala cu țara cocoșilor galici. Mai nou, calculez pe baza unei formule absolut secrete care a fost ignorată de pe vremea incașilor, descoperită de bunicul meu într-o cutie veche de cafea *Inca*. E vorba de metoda supercompensării dintre șarpele cu pene și balonul de piele prin care se află precis soarta oricărui meci, indiferent între cine și cine se joacă. Pariori, microbiști, simpli iubitori ai fotbalului, nu ezitați să mă contactați pentru a intra în posesia formulei absolut secrete de calcul al ratării și veți afla astfel cauzele matematice, fizice și alchimice ale oricărei bare, fie ea și transversală. Obligatoriu liceul.

Harry portar

Floarea din grindină

Bună zîua, domnu', sînt și eu interesat de mașina dumnitale, dacă mai e valabilă și bătută. Cît??? Apăi n-am atîțea bani, da' po' să-l eau la schimb cu un tractor bătut de azotat la Mihăilești ș-un porc lovit de mocăniță la Dămăroaia. Cum adică nu ajunge? Bine, dacă vrei ți-o dau o oră și pe nevastă-mea, da' să știi că și ea-i bătută, săraca, că o plouat aici la noi azi-noapte numa' cu parii noștri din gard ș-a prins-o furtuna în curte. Io am vrut s-o bag repede în casă, da' n-am nimerit fereastra ș-am șutat-o pe proastă în streașină. Da, da, mai merge, da' acum face pe supărata și trebue împinsă puțin pîn-o ia.

■ GOLF Variant IV TDI 2000, 90 CP, 200.000 km, roşu, înmatriculat noiembrie 2003, bătut de grindină, 8.500 E. Tel. [redacted]

Săbiile ningea

Să fie masa masă și casa ca să

Domnul văduv care a dat acest anunț a ținut să fie foarte clar faptul că nu vrea să ofere unei gospodine mai mult decît

Văduv, 41 de ani, 4 copii, ofer numai casă, masă, unei doamne gospodine.

casă și masă. Adică nici bani, nici sex. S-a fript de vreo 4 ori cu sexul. Cu alte cuvinte, să își bage bine în cap faptul că o să fie „femeie în casă“ și „gospodină la masă“ și nu o să ajungă niciodată să se simtă și ea „femeie“ pe masă sau gospodină ca să...

Masă de piatră

Cum a nimerit chelul Portugalia

Aţi observat cîţi fotbalişti chelioşi sînt la Campionatul European? Un coleg din redacţie, care crede şi acum că la trei cornere se acordă un penalty, a observat asta şi, pentru că nu ştie dacă cuvîntul fotbal se scrie cu î din i sau cu â din a, ne-a rugat pe noi să scriem despre epocala lui observaţie. În primul rînd este vorba despre Zidane, il chelo di tutti cappi. Apoi: Gravesen (danez), Wiltord, Vieira (francezi), Stam (olandez), Hristov (bulgar), Koller (ceh), Costinha (portughez), Liungberg, Larsson (suedezi) şi lista ar putea continua. Majoritatea fotbaliştilor chei – aţi observat, desigur – se rad în cap (o excepţie e Hristov, dar el e deja eliminat), aşa că e greu de văzut unde începe şi unde se termină chelia. (Un chel fals este, bineînţeles, Beckham.) În răspăr cu celelalte echipe, italienii sînt cei mai cu păr fotbalişti. Mai mult decît atît, nici un fir de păr italian nu este lăsat la voia întîmplării (a se vedea, mai ales, capilarele lui Buffon, Zambrotta, Fiore!). Ar fi bine, poate, ca anumite meciuri să fie comentate de Cristian Tudor Popescu sau Benone Sinulescu, chei nu mai puţin celebri.

Chel că şoz

Şuţi şi gol

La un moment dat, suporterii danezi şi-au zis uimiţi: „Ceva e putred în Danemarca“. Nişte români, camuflaţi şi pictaţi regulamentar în culorile nordicilor, se infiltraseră în galerie. Aici, la adăpostul fazelor mai încinse, scandinavii de Ferentari puneau mîna, dar fiindcă nu se fluiera henţ, România marca gol după gol în buzunarele spectatorilor. Fiind vorba de danezi, am zis: „Lasă că şi ei ne-au furat pe noi în calificări“. Dar băieţii noştri au repetat figura şi la alte meciuri. Iar, în spiritul fair-play-ului şi al eficienţei, la pauză se mutau în galeria adversă, operînd modificările de rigoare în recuzită. Acum mă gîndesc că, totuşi, la un meci ca Elveţia-Croaţia nu mai are rost să schimbi, la pauză, terenul de ciordeală; e clar că, după tradiţie, doar elveţienii sînt cu caşcavalul şi numai buni de făcut schweitzer. Dar gîndiţivă că în tribună s-a aflat şi Abramovici, care sigur venise la distracţie cu vreo sută de milioane de coco; aşa, pentru floricele, vată de zahăr şi în caz că nevesti-sii îi picau ochii pe vreo rochie mai drăguţă şi lui pe vreun jucător. Dar cu ce culoare să te pictezi pe faţă ca să arăţi de 2 metri şi 150 de kg, precum cei 50 de bodyguarzi antirachetă ai rusului? Una peste alta, am înţeles şi eu de ce tocmai Mastercard este sponsorul oficial al Ligii Campionilor.

Ursarul Maier

La fotbal, ca la un fost bal

Ediţia 2004 a Campionatului european de fotbal este, după mulţi ani, una pe care am aşteptat-o. Nu că nu-mi place fotbalul în general, dar trebuie să recunoaşteţi că atunci cînd există o miză, de exemplu europeană, lucrurile se schimbă. Totul e învăluit într-o aură de basm. Eu nu am televizor, dar mă uit la colegii mei. De exemplu, luni, cînd facem noi ziarul, în redacţie, toţi colegii se uită la televizor, iar eu îi privesc şi îi ascult. Astfel mi-am făcut chiar o cultură oarecare despre acest sport nobil, fotbalul. Pe mine mă emoţionează îndeosebi cînd ei, colegii, oameni foarte deosebiţi – cu un grad redus de înţelegere între dânşii – pufnesc, ţâţâie, scuipă din seminţe şi explodează de parc-ar fi unul singur. Regret că Dembrovschi nu joacă, pentru că – mi-au spus colegii mai informaţi – România nu s-a calificat la europene. (Se mai spune că Mutu are probleme sexuale.) Am văzut cu ochii mei un portar care a apărat foarte bine două goluri unul după altul. Mă simt bine la terasă, la Motoare, unde, cînd stau cu spatele la televizoare, absolut toată lumea se uită la mine. Îmi place acest campionat şi cred că fotbalul este un izvor de sănătate.

Mircea TOMA

Domnule jucător român, dacă mai protestezi îţi dau şi roşu! Păi, dumneata ştii cu ce portofele pline vin suporterii marilor echipe la turneul final? Întreabă-ţi puţinii suporteri, mai ales pe cei expulzaţi.

Urs Meier, un misionar UEFA care ajută echipele ai căror suporteri cîştigă cel puţin 2004 euro/lună

Fotbalul, pe înţelesul tuturor fotbaliştilor

Recunosc, m-am obligat să scriu această cronică de fotbal, poate nu ultima, pentru că secretele acestui sport încă îmi sînt neclare. Însă vreau să învăţ. Vreau să ştiu totul despre acest sport de rege. Aşadar, iată-mă acum în postura unui singur om care nu se pricepe la fotbal şi care trebuie să facă o cronică despre alţi 22 de oameni care se văd mici la televizor. Veniţi cu mine.

În această săptămînă m-am uitat la meci imediat după ce Raikonnen a ieşit pe locul 6 în circuitul de la Silverstone şi eram deja cu capsa pusă. Meciul mi s-a părut OK, dar am avut doar cîteva nelămuriri generale, cît şi cîteva descoperiri personale:

● Deci jucătorii aleargă după minge minute în şir, şi cînd apucă să o prindă, o dau unui coleg fără să o lase adversarilor. Dacă nu mă uitam cu atenţie, nici nu mă prindeam că, din punctul ăsta de vedere, fotbalul seamănă cu miuţa.

● Cel mai fraier mi se pare tipul în negru, pe care nu a vrut să îl ia nici o echipă, probabil din cauza vîrstei.

● Am aflat că ăla este arbitru. Ce caută arbitrul între jucători? Ce, sîntem la box, ca să-i despartă? Are ăla faţă să despartă 20 de oameni dacă se iau la bătaie?

● Pînă la urmă am aflat ce rol are arbitrul. Oricum, mi se pare zgîrcit. Adică vine spre jucătorul penalizat, îi arată cartonaşul roşu, da' nu i-l dă. Nesimţit! Păi, dacă jucătorul tot e făcut prost şi trimis acasă, măcar să-şi ia şi cartonaşul, nu?

● Altă prostie. Cine a hotărît, dom'le, să fie un singur portar în ditamai poarta? Încăpeau cel puţin 3. La hochei mai înţeleg, că e poarta de un metru, da' la fotbal? La cît e de mare poarta aia, mai bine o lăsau goală, că tot aia e.

● Dacă tot aruncă mingea aia mai tot timpul afară din teren, nu ar fi mai eficient ca fiecare jucător să aibă în permanenţă încă 2 mingi la el, ca la tenis? Să le ţină într-un rucsăcel. O dă aiurea pe una, pac! – o pune pe ailaltă jos şi şut pe poartă!

● Cine hotărăşte ordinea în care intră jucătorii în teren? Adică sînt calificări ca la Formula 1, să intre primii cei mai rapizi şi după aia băieţii mai lenţi, gen portarul?

● Ambii portari au mănuşi şi totuşi nu se iau niciodată la bătaie. De ce?

Voi reveni cu amănunte.

Cătălin MATEI

O ţară pe nume Sportugalia

Euro 2004, la care noi evoluăm doar la pauză, în timpul spoturilor publicitare cu Mutu şi Chivu, se află în plină desfăşurare. Resemnaţi care în faţa televizoarelor, care în faţa icoanelor, în funcţie de cît de mult au contribuit la dezastrul echipei naţionale, oamenii noştri de fotbal fac deja pronosticuri despre cum o să-i batem noi pe cehi şi olandezi, dacă ne ajută gazonul, Dumnezeu şi fetele care-l tot refuză pe Mutu. Ăstimp, pe arenele portugheze lucrurile par să meargă bine şi fără echipa României, atît pentru suporterii celorlalte echipe, cît şi pentru şuţii noştri. Să-i lăsăm pe ei cu fotbalul, iar noi, românii, să ne ocupăm cu ce ne-a mai rămas: cu datul cu părerea. Lectură plăcută şi în continuare.

☛ L-am văzut şi eu pe Totti trăgînd cu flegmele spre porţile adverse. Gestul acestui italian mi se pare nu îndrăzneţ, ci de-a dreptul impertinent. Dacă s-ar decerna „Flegma de aur“ pentru cel mai prolific fotbalist în domeniu, cred că Totti n-ar avea nici o şansă în faţa lui Hagi. Mai întîi să-nveţe cum se trage flegma cu efect, de la 30 de metri, peste zid, direct în urechea portarului, că aşa, cu flegme de curtea şcolii poate să vină oricine. La noi în campionat, cu flegmele lui Totti n-ai loc nici în tribune, ca vînzătoare de bostane.

☛ Tot în legătură cu Totti, am văzut că omul are tatuat pe bicepşi, pe lîngă gladiatori şi alte năzdrăvănii, un crucifix. Vă daţi seama, dacă ne calificam şi picam în grupă cu Italia, ar fi intrat pe teren să-i facă marcaj însuşi Anghel Iordănescu. Nici nu s-ar fi dezlipit de el, l-ar fi ţinut tot meciul în braţe şi l-ar fi pupat pe crucifix.

☛ Apropo de tatuaje şi fără nici o legătură cu Campionatul European: am văzut prin ziarele de sport că Mutu are tatuate undeva lîngă buric două litere chinezeşti. Mă gîndesc c-or fi cîteva pagini din *Idiotul,* traduse în chineză, pe care Mutu le citeşte cînd face abdomene.

☛ Sper că toţi nătărăii care pretind că administrează fotbalul românesc au luat notiţe la Cehia-Olanda, viitoarele noastre colege de grupă. Sau, mă rog, sper c-au luat notiţe ăia care pot comite gestul, fiindcă nu toţi ştiu să scrie. Ar cam fi timpul ca Iordănescu să-şi lustruiască bine colecţia de iconiţe, că o să aibă nevoie de ele la greu, mai ales cu Cehia. Probabil că în calificările care vin iar o să ne plîngem că ne-a furat arbitrul aiurea. De-aia e bine ca, preventiv, nea Puiu să trîntească repede o cupolă şi-o cruce peste stadionul pe care vom juca acasă: poate arbitrilor o să le fie jenă să ne fluiere în biserică!

☛ Mamă, ce bătăi şi-au luat bulgarii, mă şi mir că acum, după ce i-a făcut de rîs tot fostul spaţiu Schengen, mai au curajul să spere că vom fi trataţi separat la integrarea în UE. Fraierii, nici după experienţa asta n-au înţeles că, dacă vrem să mergem undeva prin Europa, e mai bine să mergem împreună. Bine că în 2007 ne va fluiera Verheugen, şi nu Urs Meier.

☛ Nu mai ştiu la finalul cărui meci, galeriile încăierate au fost despărţite de autorităţile portugheze cu ajutorul poliţiei călare. Alt fotbal, dom'le: la ăştia s-a ajuns să se intre cu caii pe stadion, pe cînd la noi încă se mai intră cu vacile şi turmele de oi.

☛ Nu ştiu dacă v-au atras atenţia ecusoanele alea ale antrenorilor, dar mie mi se par cele mai mari ecusoane de la vreun campionat. Sînt nişte A 5-uri plastifiate, nişte zgărzi de care oamenii se chinuie să nu se împiedice. Mă tot întreb ce-o fi scriind pe ele. O fi C.V.-ul antrenorului, arborele genealogic, lista cu ce i-a dat nevastă-sa să cumpere din Portugalia? Oare la Mondialele din 2006 o să-i oblige să-şi agaţe de gît ditamai colile de A3, s-arate ca nişte antrenori sandviş? Că dacă e pe-aşa, atunci să le dea şi lor dreptul să-şi bage într-un colţ nişte reclamă la sucuri de sportivi sau măcar la nişte treninguri de-alea de firmă.

☛ Este un comentator care ştie o grămadă de chestii despre jucători, de-astea care n-au nici o legătură cu fotbalul. Joi seara, la Anglia-Elveţia am aflat că un jucător e playboy în München, parcă, că-i plac femeile şi caii-putere, că un altul are o soră care e fotograf la nu-ş' ce revistă din Elveţia şi-aşa mai departe. Băi, vreau să vă spun că începuse să-mi creeze curiozităţi. Ce faze? Ce şuturi? Nu-mi mai păsa decît ce e mama lu' cutărică şi cînd l-a cunoscut pe taică-său. Aş vrea să-l rog pe domnu' comentator să se intereseze pînă data viitoare la ce armă a făcut războiu' mondial tataie a lu' Owen şi dacă mamaia lu' Beckham are prieten. Mersi anticipat!

Francesco Totti, un fotbalist de geniu la care se vede ce are-n cap după ce scoate pe gură: muci

gazeta sporturilor

Din viața partidelor spectaculoase și europene

Campionatul European nu-i nasol deloc. Că au fost prea puține partide spectaculoase, că au fost prea mulți arbitrii care au fluierat după ureche – așa o fi. Este! Este, însă, un pic hazardat și deocamdată prematur să zicem că, gata, fotbalul s-a terminat. E adevărat, greu te mai întîlnești cu farmecul diferenței sau cu geniul improvizației. Toată lumea – de la Vest la Est, de la Nord la Sud – joacă cu patru fundași. Iar rolul providențial al numărului 10 (coordonatorul iluminat care cîștiga meciurile de unul singur), frate, pare să fi apus din istorie. Da' și să credem că valorile s-au nivelat în jos iar nu ni se pare corect. Noi zicem altfel: *La ora asta, 2004, Campionatul European este expresia fotbalistică a Uniunii Europene.* Cu bune și cu, desigur, mai puțin bune. Chiorîndu-ne de pe margine, sincer, tare ne place să urmărim această aventură în plină desfășurare. Cine ar fi crezut, acum nici măcar un deceniu? Englezi sau suedezi încercînd să joace combinativ, fără centrări plouate în careu. Greci disciplinați, așezați riguros în dispozitiv. Ohoo, ce utopie! A fost ca și cum cineva ar fi crezut că Letonia ex-sovietică poate juca de la egal la egal (0-0) cu Germania reunificată, furată fiind și de arbitru. Uite, nene, că se poate! Valorile se echilibrează, și nu neapărat în jos, iar partidele acestui turneu final sînt mișto tocmai pentru că nimeni nu mai este favorit la sigur. Bine, pîn' la coadă, hai să fim serioși, tot una din ălea mari, favoritele, o să cîștige. Există și în fotbal o Europă cu două viteze. Nu degeaba, cînd ei inventau jocul ăsta, noi ne zbenguiam cu bulgarii și rușii împotriva turcilor, în mocirla de la Plevna. Ei, și cine iese din cărți încă înainte de disputarea ultimei runde a grupelor? Fix pravoslavnica Rusie și ortodoxa Bulgarie, vecina noastră de val! Împart aceeași soartă cu exclusa Croație și izolaționista Elveție. Asta, în timp ce Olanda și Cehia, colegele noastre de grupă, joacă superbissim într-o partidă unde portarul Cech avea moacă de olandez, iar goal-keeper-ul olandez Van der Saar parcă avea față de ceh. Mă rog, pe marginea tuturor acestor aspecte va glosa, poate, mai aprofundat domnul Mister, discipolul lui Lombroso… Pe cînd noi, frați români, după tot ce vă povestirăm, începem deja să ne gîndim la ce ne așteaptă. Avem șanse să ajungem în Europa sau măcar la Mondiale? S-ar putea. Mica noastră viclenie, descurcăreala și mingicăreala

s-ar putea să-i deruteze pe cehi și olandezi. Ar fi, în fond, niște semitonuri acceptate pînă și în marele concert al națiunilor europene. Uite ce succes au O-Zone și manelele la Paris! Da' bine ar fi să nu ne culcăm doar pe urechea noastră muzicală. Se vede și acum, la turneul final: dincolo de culorile locale și de fantezia specifică fiecăruia, în Europa (așa, un pic plicticoasă cum o fi ea!) reușesc ăia care aplică disciplinat măcar un set de reguli minimale. Să le explice cineva treaba asta grătar-managerului Mircea Sandu și consilierului agricol Iordănescu!

Viorel MOȚOC

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

Patronul de fotbal D. Sechelariu a fost luat la ture pe site-ul de Internet al Primăriei Bacău. Dacă acum cîteva luni puteai găsi mesaje de bine pînă și de la un anume „Cristi Borcea" (cel de la Dinamo, oare?), de cînd cu campania s-a întors discul. Unul din vizitatori spune așa: *„Stimati bacauani stiati ca Seche la amenitat pe Stavi', iar Stavi' are acum bodyguarzi. Stiati ca Seche a pierdut la barbut pista de carting lui Gigi Becali, iar cand Becali a venit sa o ia Seche nu a mai vrut sa i-o dea si sa intamplat o mare catastrofa atat la pista cat si la Primarie: sau spart geamuri sau batut intre ei. Aveti grija cu cine votati."* Te pomenești, nene, că tocmai de-aia nu l-am mai auzit pe Gigi Becali punînd „capitalul său de imagine" în slujba partenerului tradițional de joc.

Un alt vizitator al site-ului amintește de „memoriile" lui Seche, preluate acum cîteva luni de presa locală: *„Am vrut sa fumez o tigara in avion* (era prin America, n.n.), *dar nu era permis. Stewardesa nu a acceptat 300 de para ca sa inchida ochii. Ce proasta; (…) Frati-miu, Sergiu, s-a suparat la un tenis pe Savin de la Apullum Alba Iulia si a inceput sa tipe la el. In toata excursia noastra, n-am auzit pe nimeni tipand, asa ca oamenii de pe terenul de tenis au chemat securitatea hotelului; Nu inteleg engleza, nici ei romana. Asa ca ma uitam la ei si, zambind, le mai trageam cate o injuratura".*

Eva Henţigova

Scorul manglitorilor

Participare masivă a României la Campionatul European de Fotbal din Portugalia: trimișii noștri în tribune i-au buzunărit pe microbiștii bătrînului continent. Este și normal, atunci, să discutăm despre acest craci nemaiîntîlnit luat de către națiia europeană. Interlocutorul nostru are următoarele date de identificare: 3 lanțuri de 24 de karate la gît, ghiul de aur egiptean, pantofi ca ai lui Adi (copilul minune), mîna ușoară antrenată îndeosebi pe 368, 268, 168, autobuze ce merg în Militari-Drumul Taberei, casă în Tei, porci pentru Crăciun, Mercedes CLK decapotabil, cruce mare de la Cernica pe brîu, de la sfînta mănăstire Cernica, 167 de centimetri, 80 de kilograme, gagică top-model, 4 ani de pușcărie, două eliberări condiționate, un doberman Piki.

Reporter: Nu ați plecat în Portugalia?

Puștiu: La Portugalia nu am plecat fiindcă am vrut să stau mai lejer anul ăsta, să urmăresc fotbalul din fotoliu.

Rep.: Să înțeleg că ați fost prezent la celelalte campionate?

Puștiu: Nu eu personal. Oameni cu care sînt pe șmen.

Rep.: Aveți oameni trimiși și acum?

Puștiu: Valoarea mea de asta e, ca să găsesc unde să mănînce oamenii o pîine.

Rep.: Cam la cît s-a furat pînă azi, aveți o evaluare?

Puștiu: Nu avem, că facem la sfîrșit. La noi e reușită la final de campionat. În semifinale și finală se dă lupta cea mai mare.

Rep.: Pe ce vă bazați?

Puștiu: Pe ce? Pe multă lume cu bani la ea.

Rep.: Ce le faceți?

Puștiu: Mîna la buzunar. Nimic altceva, noi nu vrem complicații, nu vrem din astea, țipete. Vrem multe faze de poartă și goluri ca să se fure mai fără stres.

Rep.: Adică se operează în timpul fazelor fierbinți?

Puștiu: Da' pe ce lume crezi tu că trăiești? Normal că se operează atunci.

Rep.: Nu vă e frică de ce spun europenii despre români?

Puștiu: Dar ce, sîntem trimiși de Guvern acolo? Guvernul cu șmenurile lor, noi pe altă creacă. Noi trăim ca niște cîini, adică nu avem de nici unele de mîncare, de băut, că hoțul se lasă fără bani la fotbal ca să fie lihnit, să se pună pe muncă.

Rep.: Dar totuși nu vă cred că aveți oameni la Portugalia.

Puștiu: Nu doar eu am oameni, au toți oameni trimiși. Nu eu, poate eu sînt mucea, dar sînt barosani care fac globalul din trei seri.

Rep.: Dacă România ar fi avut echipă la Campionat s-ar fi furat mai puțin.

Puștiu: Poate mai puțin, că eram cu echipa, dar noi ne futem aia pe patriotism. Bă, furi? Furi! Ești pe meserie, nu la manea!

Rep.: Cu ce echipă ții?

Puștiu: Portugalia! Eu țin cu echipa gazdă că aia cîștigă mereu, nu e probleme nici cu capul meu. Ții cu echipa gazdă, aia cîștigă sau merge la final.

Rep.: Și se fură mai puțin la meciurile Portugaliei, că doar ține Puștiu cu ea?

Puștiu: Bă, la furat nu e sentimente, nu l-ai văzut pe Beckham, păi pe ăla, aia blondă i-a futut șutul! Dacă nu-l bagă în boală, aia, cum o cheamă, femeia dă păsărică, dar te rupe la cap.

Rep.: Ce spuneți de Grecia?

Puștiu: Nu-mi place nici de litoral.

Rep.: Unde mergeți vara asta la soare?

Puștiu: Elveția. Îmi place muntele.

Rep.: Mergeți la furat?

Puștiu: Anul ăsta mi-a mers mai bine, cred că fac soare doar, dar dacă văd ceva…

Rep.: Furatul prostește?

Puștiu: Nu cred. Cînd furi la o ceremonie, la un campionat, chiar că nu. Că îți trebuie mintea managerială, spiritul la echipă. Șasele, ce credeți, că se dă ca proștii? Poliția aia nu e obișnuită cu noi, dar nu e nici ea fraieră, că pune camere de vedere, adică trebuie să lași o impresie, să zîmbești, nu să te afișezi ca niște proști.

Eugen ISTODOR

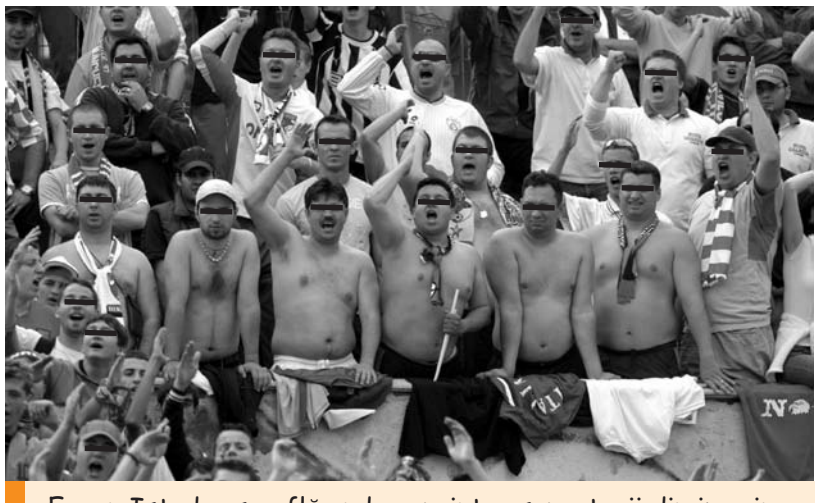

Eugen Istodor se află undeva printre suporterii din imagine, căutînd să afle care dintre ei i-a şutit de pe camera digitală exact acele cadre pe care nici nu apucase să le facă

Bulgarii au o senzație de gol

În min. 6, bulgarii au o mare ocazie de a lua gol, dar Sand ratează. De supărare, Kirilov ia un cartonaș galben, dar, galant, i-l înapoiază rapid arbitrului. Cîteva minute mai tîrziu, aflat față în față cu poarta goală, golchipărul bulgar are o imensă ocazie de a lua gol, dar Gronkjaer dă pe lîngă. Enervat de o asemenea ratare, Stoianov ia un cartonaș galben, pe care i-l arată și lui S. Petrov. În min. 44, portarul Zdravkov nu mai ratează ocazia de a deschide scorul și danezii marchează prin Tomasson. Este 1 la 0 și golaverajul Bulgariei ajunge la 6. De bucurie, Zagorcic ia un galben. Scăpat singur spre un picior danez, Hristov îl atinge și ia și el un galben. M. Petrov îi strigă ceva arbitrului, arbitrul nu înțelege bulgara, M. Petrov se enervează, arbitrul îi arată ceva galben, S. Petrov protestează și vede roșu. Bulgarii erau deja eliminați cînd, în min. 92, danezii mai dau un gol. La un sfert de oră de la încheierea partidei, arbitrul Lucilio Batista îi mai arată un cartonaș galben unui bulgar.

Libero arbitru

Jurnalul lui Tetelu

Totul se schimbă: oamenii, profitorii, Mercedesurile. Intrăm însă într-o eră nouă. Ce-a fost nu va mai fi. Cu excepţia unui singur lucru: Tetelu. Ăştia nu pleacă niciodată. Lectură plăcută!

8.2002 AM AVUT UN VIS FĂRĂ OMENI: CE MEMORIE ARE GÎNDACI? DE EG--X., CÎT TIMP SA BUCURIT UN GÎNDAC ARE A SCĂPAT DE SUPICIORU MEU CARE CÎND AM ÎNCERCAT SĂL OMOR??

9.100? AM FOS LA OPERAŢI ESTETICE -VREAU SĂMI FAC FAŢA LUI ZEUS ÎN '88 LA MAMAIA.

10. SĂRACIIII SÎNT MICROBI U-NEI SOCETĂŢI → AŢ VREA SĂ ÎNVENTEZ UN ŞPRAY CONTRA SĂRACILOR !!!

20.12 LA EGXIT-POLLLURILE DE LA ALEGERI AM FĂCUT ŞI IEU O UL-TIMĂ AFACERE: EGZACT CÎN PSDEU PERDEA ŞI ULTIMU JUDEŢ, MEA VE-NIT O IDE GENIALĂ CASĂ A-JUT PARTIDU: AM CUMPĂRAT O ULTIMĂ ŞARĂ DE 1 MILION DE EURO DIN AUR CU „PSD"!! CĂCAT! DE SUPĂRARE, CA SĂ N--IĂ PEDEPSESC, MEAM CUMPĂRAT UN CAUCIUC DE VARĂ, UNU DE IEARNĂ, UNU DE PRIMĂVARĂ ŞI UNU DE TOAMNĂ ŞI MI LEAM PUS DE TOATE LA ⓐ CA SĂ MĂ CHINUI PRIN ORAŞ. NASOL!

21.02 A FOST ZIOA LU GHEORGE. EATĂ SCRISOAREA MEA DE ZIOA EI: „DRAGA ME-A GHEORGE, AŢ VREA SĂ ŞTI CĂ DE ZIOA TA. CARE CADOURILE MELE O LOCOMOTIVĂ CU ABURI DIN 1944 CARE EAM PUS PE NIŞTE ARTIŞTI DE LA RESTAURANTU CH-INEZESC SĂ ŢI O ÎNSCRIBŢIONE-ZE PE UN BOB DE OREZ, CA CADO. DECI ÎN PLUS O CARTE DE SCRITORU ĂLA CARE ŢI PLACE ŢIE DE LA DEWOO, CIELIO, CARE LA MODĂ LA PROASTE. DE ASEMENEA DECI ŞI EMISIUNEA „GHEORGE" TOT CA CADO ŢIAM CUMPĂRATO PE TELEVIZIUNEA „CNN POPE SŢI-LEORDENI" DECI. CA CADO. L-AMULŢI ANI! TE FUT DULCE. AL TĂU, TETELU"

31.02? TRIST. ŞTI CE POATE PREVENI ~~FAMĂ~~ ÎNBĂTRÎNIREA? NUMAI MOARTEA! (ŞI PZDA FIERBINTE, POATE). DE CE TREBUE SĂ MORŢI ???/+-"×√ ∫()Σ $\lim_0 x^2$

23.1 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŢ VREA SĂ AM UN SIDEX DE OPERAŢIII ESTETICE !!

munca cu cartea

Găina bătrînă face cartea bună

În romanul* lui Dan Lungu realitatea devine, aproape fără să ne dăm seama, o supoziţie, construită cu ajutorul alcoolului de proastă calitate şi, mai ales, cu pofta de a povesti pe care acest alcool o trezeşte în personaje. Treptat, din aburii băuturii, se construieşte un fel de Macondo indigen, unde miracolul ar putea oricînd să se întrupeze, dar n-o face dintr-un motiv destul de banal: nimeni, nici un personaj, nu crede în miracole. Aşa că ele, miracolele, plutesc ca o ceaţă prin paginile cărţii, ne fac cu ochiul pentru o clipă, ca după aceea să se întoarcă repede în lumea lor, lăsînd sordidul să se reverse precum nişte zoaie care dau peste marginile albiei. Dan Lungu foloseşte abil procedeele realismului magic pînă la un punct, după care, în loc să tragă de efecte, precum orice păpuşar cabotin de sforile care îi animă personajele, ne întoarce cu picioarele pe pămîntul unei Românii în tranziţie, unde luminiţa de la capătul tunelului este o lumînare care treptat se transformă în pîlpîirea alb-negru a unui televizor. Subintitulată „fals roman de zvonuri şi mistere", cartea este o monografie a străzii Salcîmilor, o stradă pavată pe jumătate cu cărămidă, cealaltă fiind asfaltată (o să vedeţi de ce). Bărbaţii de pe respectiva stradă îşi petrec mai tot timpul la cîrciuma lui Ticu Zidaru, botezată „Tractorul şifonat", pălăvrăgesc cîte în lună şi în stele şi pe măsură ce se îmbată încep să bată cîmpii într-un jargon care face în mare măsură deliciul cărţii. Femeile nu merg la cîrciumă decît pentru a-şi recupera bărbaţii, dar asta nu le opreşte să sporovăiască şi să-şi dea cu părerea despre toate cele. O lume a taifasului, întreţinut şi stimulat cu mult alcool (de cea mai proastă calitate), unde, cum spuneam, miracolul, oricît de prăpădit ar fi el, nu poposeşte decît pentru scurtă vreme în minţile personajelor pentru a face loc unei lumi în care numai găinile par a fi deplin fericite.

Ştefan AGOPIAN

* **Dan Lungu, *Raiul găinilor*, Polirom, 2004.**

Din Oceanul Pacific

Undeva, în Pacific, la bordul unei bărci de salvare, un adolescent indian supradotat petrece 273 de zile în compania unui tigru. Puştiul e iniţiat în zoologie, hinduism, simpatizează cu Isus şi practică din convingere ritualul musulman. E Pi Patel, eroul unei robinsonade şic, scrisă cu inteligenţă şi viclenie de Yann Martel*, un canadian de limbă engleză – cu nume franţuzesc, după cum se vede. Pentru ca obsesia amestecului exotic să fie dusă la bun sfîrşit, cartea pare să aibă nevoie de un cititor român cu etnie maghiară, religie mozaică, preocupat de astronomie, termite şi scufundări. Nici pomeneală!

Traseul aventurii nu e complet original, dar are farmec. Povestea împrumută teme din *Robinson Crusoe*, *Moby Dick*, *Bătrînul şi marea, Micul Prinţ*, *Vineri sau limburile Pacificului* etc., dar ingeniozitatea lui Martel spulberă rapid déjà-vu-urile. Pentru că Pi Patel, adolescentul cu gîndire de academician, imaginaţie de pictor suprarealist şi ambiţie de evadat din Guyana pur şi simplu fascinează.

Naufragiul îl găseşte în amintita barcă de salvare cu o adevărată menajerie la bord: o hienă, o maimuţă, o zebră şi Richard Parker, un ditamai tigrul bengalez, flămînd, dar sensibil la răul de mare. Iniţial, acest zoo în miniatură e complet neverosimil: animalele ar fi scăpat din cuştile aflate pe vaporul scufundat. Imediat însă, dintr-un condei, autorul rezolvă problema, construind un univers seducător, plin de umor şi suspans, în care puţin îţi mai pasă de lucrurile rezonabile. Cu efectivele animale împuţinate progresiv de Richard Parker, minuscula Arcă manevrată de un Noe minor şi inspirat străbate peisaje şi idei captivante, pînă cînd eşuează, într-un final, în lumea reală. Războiul de uzură dus de învăţatul Pi cu felina supraponderală în perimetrul fatal al bărcii cere aliaţi. Prin urmare, sînt invitaţi Freud, Jung şi cîteva clişee din filmul american de supravieţuire. Psihanaliza încearcă să relativizeze experienţa băiatului substituind animalelor oameni. O încercare legitimă, care rotunjeşte cartea, dar nu-i tulbură cîtuşi de puţin indiscutabilul farmec.

„Această carte s-a născut pentru că-mi era foame", scrie Martel în prefaţă. Înseamnă că-i adevărat: literatura bună trece prin stomac.

Doru BUŞCU

* **Yann Martel, *Viaţa lui Pi*, Editura Humanitas, 2004.**

cinem-a pîrît

Banca Naţională din '59 a fost prădată iar. De Solomon

Ştiaţi că în 1959, iunie, a avut loc în Bucureştiul lui Dej, Pauker & co o spargere la Banca Republicii Populare Romîne? Ştiaţi că, atunci, o gagică şi 5 tipi au furat un milion şase sute de mii de lei? Ştiaţi că erau toţi foşti funcţionari importanţi ai regimului, aflaţi într-un moment de dizgraţie? Dar staţi, nu mai puteţi trăi fără ultima dorinţă a unuia dintre ei: să fie trimis cu racheta în spaţiul cosmic. Ştiaţi că a primit un răspuns? „Numai constructorii socialismului merită un asemenea onor!" Toate acestea şi, de fapt, întreaga poveste a loviturii în stil american le puteţi vedea în filmul lui Alexandru Solomon, *Marele jaf comunist.* A rulat la Festivalul Transilvania, la Institutul Francez din Bucureşti, a fost preluat de BBC, de Discovery, de nişte posturi TV franţuzeşti, aşa că sigur cei ce au cablu îl vor vedea în curînd. Le mulţumesc pe această cale torţionarilor, anchetatorilor comunişti că încă mai trăiesc şi pot depune mărturie despre acele vremuri. Dumnezeu să-i ţină în pază, căci doar ei pot da sarea şi piperul unor istorii atît de prost anchetate, atît de buldozerist manipulate încît doar farmecul să se aleagă de ele. Solomon leagă amintirile şi documentele între ele de ies nişte Bonnie şi Clyde autohtoni, un film despre filmul din '60 al spargerii, bă, de rămîi cu gura căscată la ce pot să spună cineaştii de atunci, dar e destulă stofă şi pentru un film despre evreii daţi de-a dura din colaboraţionismul epocii, dar şi din propriile iluzii ale vremii. Solomon dă un jaf la banca noastră de comodităţi legate de propriul nostru trecut. Altfel, un trecut mort şi îngheţat. Ce-ar fi să-i rugăm tot pe comunişti să ne dezgroape trecutul, că doar ei au metode? Uite una, eficientă, care a dus în '59 la schingiuirea unui nevinovat şi omorîrea unei pagube colaterale: „Futu-ţi Dumnezeii mă-tii, vrei să te fac mormînt necunoscut în cimitir sau vorbeşti?" Ce-ar fi să le spunem aşa lui Ion Iliescu, SRI-iştilor şi altor oameni de bine din sistemul nostru? Bă, măcar trăim cu iluzia că am fost curajoşi o dată în viaţă!

Eugen ISTODOR

* ***Marele jaf comunist*, un film de Alexandru Solomon, director de imagine Constantin Chelba, producători Tudor Giurgiu, Serge Lalou, Virginie Vallat.**

show biz da' culţi

A Neptunat şi i-a adunat

● Între 10 şi 14 iunie a avut loc la Neptun a cincea (şi ultima) întîlnire a unor scriitori români din toată lumea. Adică nişte scriitori români din diaspora s-au întîlnit cu nişte scriitori români din ţară. Spun că a fost ultima deoarece scriitorii din ţară pot circula cam pe unde au chef, iar cei din străinătate pot veni acasă fără vreo problemă, în afară de cea bănească. Tema principală a întîlnirii a fost „Literatura română – unde ne aflăm?". Şi cum la această întrebare există tot atîtea răspunsuri cîţi scriitori sînt chestionaţi, fiecare şi-a dat cu părerea. Unii mai inteligent (Brezianu, Dinu Flămînd, Nicolae Prelipceanu, Barbu Cioculescu...), alţii, nu le dau numele, că-mi ajung duşmanii pe care deja îi am, au bătut apa în piuă, cînd n-au bătut de-a dreptul cîmpii. O nu tocmai tînără poetă stabilită la New York, Anca Pedvis, a înviorat întristata adunare cu o întrebare: „Unde sînt, a întrebat ea senină şi perfidă în acelaşi timp, de ce lipsesc adevăraţii scriitori?". Moderatorul întîlnirii, poetul Ioan Flora, a întrebat-o la rîndul lui care ar fi scriitorii ăia adevăraţi şi poeta n-a ezitat să ne lămurească: Cărtărescu şi Pleşu. Fără să-şi piardă cumpătul, Ioan Flora şi-a rotit privirea prin sală şi a numit la repezeală cîţiva scriitori la fel de adevăraţi precum cei solicitaţi de poeta din New York şi, ca să-i închidă gura măcar pentru o vreme, a deschis lista cu Mihai Şora, un filosof, a spus el, la fel de valoros ca Pleşu. Sper că Andrei Pleşu n-are nimic împotrivă. Una peste alta, invitaţii s-au comportat ca nişte adevăraţi scriitori, care sînt puşi în faţa întrebării, destul de angoasantă, unde se află. Deocamdată, timp de cîteva zile, s-au aflat la Neptun. A, să nu uit! S-a mai întîmplat ceva: pisica siameză a lui Lucian, bucătarul vilei scriitorilor, a intrat în călduri şi şi-a tras-o cu un maidanez simpatic, un motan alb-negru. **(Şt. A.)**

● A încetat din viaţă marele artist român Paul Neagu, unul dintre numele de referinţă ale artei britanice contemporane. După Brâncuşi, Paul Neagu este al doilea român care a expus la celebra Tate Gallery din Londra. Opera sa este răspîndită prin colecţii importante ale lumii. Chiar şi Bucureştiul are o lucrare semnată de Paul Neagu, este vorba despre discul din Piaţa De Gaulle, poreclit „Nasturele", o sculptură originală pe care va trebui să o privim, dacă nu cu mai multă atenţie, măcar cu mai mult respect! Îmi amintesc cum am găsit, în preajma Televiziunii, lîngă atelierele din Pangratti, în primele luni după Revoluţie, o lucrare, un desen semnat de Paul Neagu. Entuziasmat, i l-am arătat unui critic de artă care mi l-a cerut pentru a-l încredinţa, spre restaurare (desenul fusese călcat în picioare, la propriu!) chiar artistului. E inutil să vă mai spun că desenul nu mi-a mai parvenit niciodată, iar respectivul critic nu-şi mai aminteşte întîmplarea! ● Dacă tot l-am pomenit pe Brâncuşi, să vă mai dau o veste despre momîile din piatră care sînt împinse pe piaţă ca lucrări neobrâncuşiene. Grid Modorcea, polivalentul personaj, romancierul care, dacă se întîlneşte cu tine pe stradă, te-a şi băgat în următorul roman, criticul de film, ziaristul, regizorul şi cine mai ştie ce, a plecat la Paris, avînd în traistă, se spune, şi nişte lucrări atribuite lui C.B., cu care ar urma să încerce vigilenţa unor galerii. Nu ştim cum a trecut de vamă cu pietroaiele, dar ne rugăm să nu se mai declanşeze cine ştie ce scandal, ca acela pe care l-a avut Brâncuşi cu vama Statelor Unite. Căci lesne ar putea fi acuzat purtătorul desagei cu sculpturici de trafic ilegal de marmură de Ruşchiţa! **(I. M.)**

Săptămîna străinilor

● Orașul cu cea mai mare transpirație pe subsuoară de locuitor este El Paso, din Texas. S-a calculat că, în patru ore dintr-o zi de vară, locuitorii orașului ar putea umple, dacă și-ar aduna sudoarea într-un singur loc, o piscină olimpică. La atîta transpirație, oare se aleg și cu un lighean de inspirație? ● Puțin umor negru: o americancă din statul Virginia și-a donat un rinichi unui tînăr suferind. Exact în acea săptămînă a cîștigat la loterie o jumătate de milion de dolari. Oare e o simplă coincidență sau e vorba de o răsplată de origine cerească? Atunci, dacă femeia și-ar fi donat amîndoi rinichii, urmașii ei ar fi cîștigat, poate, un milion la aceeași loterie! ● Cea mai scumpă pălărie din lume, acoperită în întregime de diamante, costă aproape trei milioane de dolari și a fost prezentată publicului de o casă de licitații din Londra, deși nu e de vînzare. Vă dați seama că acest obiect vestimentar trebuie păzit de un sistem *jos pălăria?!* ● Rămînem tot în zona britanică a extravaganțelor: o englezoaică a dat 10.000 de lire pentru a-și cumpăra o mașină Mini Cooper care să se asorteze la poșeta ei pe care dăduse doar 20 de lire! După această logică, ar trebui ca poșeta să fie goală mereu pentru

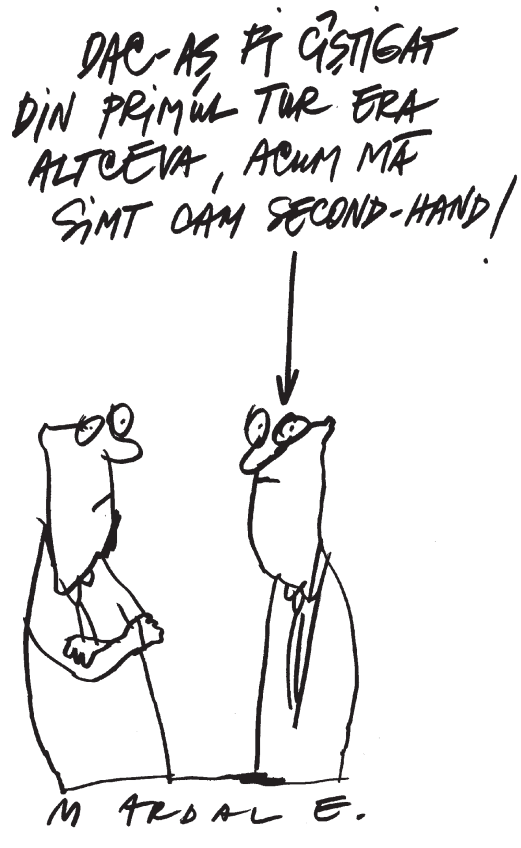

a se asorta cu conținutul creierului ei! ● Sub influența filmului cu Mary Poppins, un chinez a sărit de la etaj cu umbrela, de teamă că îi va exploda cuptorul cu microunde. Umbrela s-a făcut praf, iar chinezul și-a rupt ambele picioare. De vină e regimul lui Mao care nu le-a permis chinezilor să vadă filmul respectiv în copilărie, cînd omul nostru era mai ușor și poate-l ținea umbrela!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

V-am promis! V-am avertizat! Băieți, să nu spuneți că nu știați: ne pregătim să lovim din ce în ce mai rău! Așadar: Fizz-ilor și Luciurilor, ascundeți-vă picioarele și țîțele, pentru că săptămîna asta atacăm noi *Vremea.* După cum se vede și în poză, Guvernul o ia din toate pozițiile în *Academia Cațavencu,* așa să știe toată lumea! Păi, doamnelor și domnilor, le vedeți pe manechinele lui Nicu Gheară dezbrăcîndu-se lasciv în Space pentru a protesta împotriva furturilor de la urne? Sau îl vedeți pe Fizz cumpărîndu-și o nouă motocicletă contra abuzurilor din Justiție? Ori vi-i imaginați pe Cătălin Arabu și Minodora La Maxim băgînd-o p-aia cu *Magdalena* împotriva jafului din sistemul energetic? Ei bine, dacă nici voi nu vă imaginați așa ceva, atunci luați aminte: *ladies and gentlemen,* în această săptămînă, în ultra-exclusivitate pentru *Academia Cațavencu,*

ANDREI GHEORGHE și LIVIU MIHAIU VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Jaful din sistemul asigurărilor de sănătate, tragedia din învățămîntul preuniversitar, încălcarea drepturilor omului și ale animalelor ne-au cutremurat din nou, așa că săptămîna asta n-o să avem nevoie de umbrele, pentru că soarele va fi generos cu noi.“

Domnul Săniuță a făcut pîrtie investițiilor străine

Așadar, noul ministru al Internelor este Marian Săniuță și, chiar dacă lumea nu prea îi cunoaște numele, s-ar putea spune că nu e venit chiar cu săniuța printre rechinii de la palat. A fost prefect de Prahova, iar acest lucru s-ar putea să conteze atîta timp cît comuna Cornu se află în același județ cu fostul său birou. De fapt, cu fostul-fost birou, căci omul a mai avut unul și la Agenția Română pentru Investiții Străine, ARIS pe numele mic. Pagina de Internet a lui ARIS conține, încă de la intrare, o poză cu Adrian Năstase, ca să știe investitorii cu cine trebuie să vorbească în România, indiferent că vor să implementeze un parc industrial, o brutărie turcească sau doar o fabrică de anti-radare pentru merțane. Apoi, există pe pagina asta de Internet și o rubrică de „Succesful stories“ – numită așa ca să nu se supere nea Nelu, probabil, cel care lansa

acum cîteva luni deviza „Țării, cît mai multe «săcsesful storis»“. Ca să știți: la „povești de succes“ apare și măritișul lui RAFO Onești. Cît despre alte povești de pe site, am încercat să vedem ce scrie la rubrica „Investing in Romania 2003 – Guidelines & Resources“. Am apăsat sfioși pe „view“ și a apărut o pagină albă. Albă ca zăpada, fără nici pic de informație. Nu știu de ce, dar cred că abia aici se simțea domnul Săniuță în largul său și trăgea din greu, ca să nu se ducă economia la vale.

Albă ca zăpada
și cei 7 Mitici

Germania ne trîntește păpușa-n nas

În Germania soră există o firmă care produce jucării pentru copii și care se numește Fischer. În multe magazine de jucării din Germania soră există peste 24 de modele de păpuși fabricate de firma Fischer, care se deosebesc de variantele clasice prin faptul că, atunci cînd sînt strînse ori apăsate într-un anumit fel, emană mirosuri de transpirație, picioare nespălate, usturoi, caca sau chiar vomită. Plictisiți de Barbie, copiii nemți se înghesuie să cumpere aceste modele inspirate din viața de pe stradă sau, în cazurile plozilor din prună, de acasă.

Copiii din țara noastră așteaptă acum cu nerăbdare ca și românii să facă astfel de păpuși. S-ar putea începe cu păpușa „Nicu“, care cînd o înclini pe spate zice „Mamă, ce bine-i!“ și face pipi cu boltă, peste gard. Va avea costum mototolit, borît pe revere și cu un crac ud. Cînd o strîngi, dă afară, cînd o scuturi, îi cad broaște din buzunar. Cînd o ridici de pe jos, te înjură că vrei să-i iei banii. Iar cînd o apleci în față, cade pe spate.

Femeia cu Barbie

Parafrazînd olecuţă un proverb românesc, prin noua numire de la Interne, Guvernul gospodar şi-a făcut iarna carici şi vara Săniuţă!

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Veniţi de luaţi lumină de la BEC

BOR se plînge că înaintea alegerilor a fost asaltată de întrebările enoriaşilor care nu ştiau cu cine să voteze. Probabil le-a sugerat să fie alături de tîlharul de stînga.

În atenţia Oficiului pentru protecţia alegătorului

La secţiile de votare din Bacău s-au împărţit pachete cu mîncare stricată. Alta ar fi fost mîncarea şi atmosfera la secţii dacă alegerile ar fi picat de ziua lui Sechelariu. La intrarea la vot ai fi primit pe lîngă ştampilă şi-un carton cu muştar.

C-aşa BEM oameni ca noi

Ţăranii din comuna ieşeană Mogoşeşti nu au putut vota pentru că aveau buletinele lăsate amanet la cîrciumi. Aici a cîştigat alegerile Alianţa D.Ă. şi mie de-o ţuică.

Nevoile şi neamul lor de pesedişti

Preşedintele unei secţii de votare din Vîlcea a reclamat la BEM faptul că locul de votare de care îngrijeşte nu este prevăzut cu WC. Avînd în vedere că la Vîlcea a ieşit PSD-ul, părerea noastră e că putea să folosească urnele în acest scop.

Voţi la drumul mare

Candidatul Andrei Chiliman era să fie bătut de 10 membri ai unei organizaţii a rromilor revoluţionari pentru că a dat pe mîna poliţiei un minoritar prins cu frauda electorală. Revoluţionarii rromi sînt indignaţi de democraţia din România şi cred că în '89 au ieşit degeaba din case. Nu au precizat însă din casele cui.

Vechea dilemă a agentului: roşu, galben sau verde?

În Bucureşti funcţionează semafoare vechi de 30 de ani. Se pare că poliţia este cea care insistă să fie păstrate vechile semafoare, pentru că cele noi sînt mai inteligente decît agenţii şi le pun autoritatea la îndoială.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Pierdut dictatură. Ofer recompensă

Luna de campanie electorală a fost continuată numai parţial între cele două tururi pentru că ea s-a suprapus cu campania de trădări. Protocoale iniţiale mototolite, combinaţii imposibile, turnuri de coşmar, asocieri contra naturii s-au făcut simţite atunci cînd forţele politice au încercat să ia puterea, adică majoritatea, în consiliile locale sau judeţene. Inamicii politici dintr-un judeţ sînt fraţi de cruce în altul, iar partide care în Capitală se păruiesc şi se disprefuiesc, în unele consilii se pupă şi se drăgălesc! Judeţe diferite au combinaţii diferite, că ajungi să crezi în federalizarea de cumetrie! Iar dincolo de interese şi de vanităţi, aşa cum s-a aflat, voturile au însemnat bani. Trădarea s-a făcut contra cost. Ajungi la concluzia că, deşi eşti minoritar într-un consiliu, poţi cumpăra suficiente voturi ca să fii, de fapt, pe sub masă, majoritar. Banii jos şi ochii la voturi! S-a văzut că multe se pot face pe bani. Iar regretul PSD că nu a reuşit să cumpere o victorie nu e chiar atît de deplasat. Dacă erau mai generoşi puteau fi mai victorioşi! Promisiunea cu dublarea salariilor mici şi a pensiilor a fost chiar o tentativă de a cumpăra electoratul. Dar inamicul numărul unu al pesediştilor nu a fost electoratul, au spus-o în diverse feluri capii lui, ci a fost presa. Năstase şi gaşca lui chiar cred că au neglijat presa sau măcar pe unii ziarişti mai de preţ (mare). Deşi ne aşteptam ca în discursul său de înfrîngere Năstase să promită măcar triplarea pensiilor, ne-am trezit în faţă cu ameninţătorul „Vom analiza". Sună ca şi cum ar spune: Vă vom face o ofertă de preţ. Ne-am întrebat cît ar costa alegerile, iar Dragoş Muşat a dus această întrebare mai departe şi a pus problema mai tranşant: Cît ar costa o dictatură? Probabil că, dacă ar face un efort, pesediştii lui Năstase ar avea bani să cumpere o dictatură. Ar pune mînă de la mînă, şi-ar goli conturile din străinătate, şi-ar vinde viloaiele şi afacerile şi ar reuşi să ofere românilor un preţ bun. Dar atunci ar însemna să se apropie prea mult de modelul Iliescu şi să devină, dacă nu cinstiţi, puternici şi săraci!

Ioan T. MORAR

Săptămîna românilor

Portofelul, Euro şi romulenii

PSD a învins: în fundu' munţilor, la Fundu Moldovei şi-n Vîrful Calului din vîrfu' dealului. În rest, s-a dus Bacăul, s-a dus Neamţul, s-a dus Brăila, s-au dus sectoarele, s-a dus România, le-a rămas România profundă, trecutul şi noroaiele. Vedeţi, bă, dacă ne-aţi băgat în NATO? ➠ Şi acum: vedeţi o Românie cu girofaruri date la minim, pîş-pîş la intersecţii, nu vă supăraţi, doamna în vîrstă, ne scuzaţi, putem să vă stropim încet şi noi puţin cu coloana oficială? ➠ Sau la televizor: „Nu vă supăraţi, stimaţi telespectatori, urmează ştirile pozitive cu Adrian Năstase, imediat după publicitate: «Astăzi, premierul Adrian Năstase a inaugurat sau va inagura, sau va fi inaugurat ori va fi fost inaugurînd o autostradă care se va construi începînd cu mileniul 4, între Prundu Bîrgăului şi Telişa. La manifestare au participat ambasadorii Statelor Unite, Germaniei şi Franţei, care s-au scuzat că nu pot veni. Nu schimbaţi canalul, acum urmează numerele la extragerea Loto 6 din 49 din această săptămînă: 1, 2, 3, 4, 5 şi 47. Din nou, urmează Report, pînă la alegerile generale. Vă mulţumim, urmează *Sport*, cu Ion Ţiriac şi Andreea Marin».“ ➠ Cehia-Olanda: 3-2. ➠ PSD-ul va ţine o şedinţă fulger de analiză a rezultatelor alegerilor. Ca semn al doliului în memoria alegerilor pierdute, toate Mercedesurile de 2 miliarde ale partidului vor fi negre şi triste, în timp ce manelele se vor auzi în surdină. ➠ Bulgaria a încheiat toate capitolele de aderare la UE. Mişto. Deşi ai noştri, chiar dacă le dau bulgarii tema la aderare ca s-o copieze, or să copieze ca papagalii numai rezultatele, fără rezolvare. Şi la toamnă o să plîngă Năstase la Bruxelles, cînd l-or chemaăia cu tema, că i-au rupt ţiganii foile din caietul de sarcini. ➠ Calificaţi in extremis la Euro 2004, românii au jucat tare şi s-au umplut de portofele. Românii din Portugalia au umblat cu cioara vopsită în culorile echipei gazdă, pînă i-a prins poliţia că, făcîndu-şi plinul la portofele de la fraieri, s-au apucat să urle de bucurie la 1-0 pentru echipa Rusiei. Şi cîntau veseli nevoie mare: „Portugalu! Portugalu! Atenţie la stînga, geana la trotinetă, mumie cu coviltir, glicerină-n parlament, oglindeală la nicovală, Portugalu! Aoleu, faţadă de limonadă, ovăz, gaboreanu! Sst, ne-au găbjit! Por favor, sîntem scriitores rumenos săracus, por favor!… Aaa, astea treizeci de portofele?! Nu ştiu, să moară mama, ce e cu ele, cred că mi-au căzut din greşeală în buzunaru' meu! Hagi! Nadia! Iliescu!“.

Păi
bine, bre, nea Micky, ce se-ntîmplă... Dacă ştiam că e vorba de Săniuţă, îmi depuneam şi io un sivi foarte gros, cîteva mii de etichete răzuite, pentru funcţia de ministru de Interne.

Nicolae Văcăroiu, în opinia căruia Săniuţă l-a lucrat la interne încă de dinainte de '89

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Vești bune

Aderara Avis

➠ UE a recunoscut că doreşte aderarea României şi a Bulgariei în 2007. Evident, motivul pentru care am băgat ştirea la veşti bune nu este faptul că intrăm noi. Ci acela că s-a chinuit degeaba balgarski să-şi închidă bine capitolele de aderaretătă şi apoi să le fiarbă în oţet la bain-marie: UE ne lua oricum, fraierilor!

➠ A doua veste bună este că, sper să nu ne pripim, şi în turul doi electoratul nostru a fost cu cîteva procente mai inteligent decît al lor. Şi, dacă ne permiteţi, şi decît al mamei lor de mafioţi!

➠ Nu numai în România este bătaie între PSD şi PNL-PD. Pe Internet s-a declanşat de curînd lupta electorală între două formaţiuni avînd în spate zeci de milioane de simpatizanţi: PYM şi PNG. Partidul Yahoo Mail a oferit alegătorilor 100 MB, fiind întrecut în turul doi de Partidul Naţional Google cu 1 GB. Deocamdată nu se întrevede nici o alianţă de forma Yahoogle...

Străbuna Vestire